

Gemeente Amsterdam
Dienst Wonen, Zorg en Samenleven

Nota van Beantwoording

op de Concept Wmo-verordening 2015

Antwoorden van het college van B&W op de inspraakreacties

Datum 13-10-2014

Inhoudsopgave

Inleiding	4
1. Algemene bepalingen	5
2. Toegang	14
3. Algemene voorzieningen	37
4. Maatwerkvoorzieningen	45
5. Bijdragen	63
6. Toezicht en handhaving	67
7. Kwaliteit en klachten	68
8. Beleidsparticipatie	73
9. Slotbepalingen	76
10. Overige reacties	78
Bijlage Overzicht ontvangen reacties	84

Inleiding

Op 7 juli jl. is de Wmo 2015 aangenomen in de Eerste Kamer. De wet treedt op 1 januari 2015 in werking. De voorliggende concept Wmo-verordening 2015 is gebaseerd op de Wmo 2015 zoals die door de Eerste Kamer is vastgesteld.

De Wmo 2015 regelt dat gemeenten per 1 januari 2015 verantwoordelijk worden voor een aantal voorzieningen die tot dan toe onder de AWBZ vielen, waaronder begeleiding en (regionale instellingen voor) beschermd wonen. Daarnaast wordt de huidige Wmo nog meer omgevormd tot een vangnet voor de situatie dat de burger zich echt niet meer zelf, of met behulp van zijn omgeving, kan redden of kan participeren.

Op grond van de Wmo 2015 (artikel 2.1.3) is de gemeente onder andere verplicht om bij verordening vast te stellen welke regels gelden voor toegang tot maatschappelijke ondersteuning, of daar een bijdrage in de kosten voor geldt en hoe burgers worden betrokken bij het beleid en de uitvoering daarvan.

Totstandkoming Verordening maatschappelijke ondersteuning Amsterdam 2015

De inspraakversie van de Verordening maatschappelijke ondersteuning Amsterdam 2015 is vanaf november 2013 opgesteld door het programmteam Decentralisatie AWBZ en Herinrichting Wmo, dat in Amsterdam het desbetreffende traject voorbereidt. Vanaf december 2013 is er veelvuldig afstemming geweest met de programma's die de andere twee decentralisaties voorbereiden (Jeugdwet en Participatiewet). Vanaf maart zijn ook meerdere consultatierondes geweest met de Wmo-Adviesraad en Cliëntenbelang. Hun inbreng is verwerkt in de voorliggende inspraakversie.

Op 14 april 2014 heeft de Vereniging van Nederlandse Gemeenten (VNG) een modelverordening Wmo 2015 gepubliceerd. Het programmteam heeft vanaf augustus 2013 geparticipeerd in de klankbordgroep van de VNG bij het opstellen van deze modelverordening. In de voorliggende inspraakversie van de Amsterdamse verordening is op onderdelen gebruik gemaakt van de modelverordening van de VNG. Amsterdam maakt echter ook eigen keuzes. Meer dan de modelverordening van de VNG maakt de Amsterdamse verordening inzichtelijk hoe het voorzieningenpakket er uit komt te zien. Voorts is de mogelijkheid van een second opinion opgenomen in de verordening, waarmee er ook naar gestreefd wordt de juridisering, die in de huidige Wmo een grote omvang heeft aangenomen te verminderen.

Inspraakperiode en Informatiebijeenkomst 17 juli 2014

Op 10 juli 2014 is de concept Wmo-verordening 2015 vrijgegeven voor inspraak. De inspraakperiode liep tot 30 augustus 2014. Binnen deze periode is op 17 juli 2014 voor alle belanghebbenden een informatiebijeenkomst gehouden. Tijdens de bijeenkomst is de concept verordening toegelicht. Deelnemers hadden de gelegenheid vragen te stellen en in te spreken.

Leeswijzer

De inspraakreacties die per post en email zijn ontvangen, als ook de reacties die zijn gegeven tijdens de informatiebijeenkomst worden in de volgende hoofdstukken, per onderwerp beantwoord. Als ordening van de onderwerpen wordt de hoofdstukindeling van de concept verordening aangehouden. Er wordt aangegeven of de antwoorden hebben geleid tot wijzigingen en zo ja hoe de gewijzigde tekst luidt.

1. Algemene bepalingen

Begripsbepalingen

E. Ruppert – Spuistraat 10: “Uitgaande van de beschikbare tekst van het voorstel van wet Wmo-2015 zijn in de verordening enkele begripsbepalingen opgenomen, die al in de concept-tekst van de wet voorkomen. Zij krijgen in de concept-verordening een andere, soms meer specifieke definitie, hetgeen verwarring kan opleveren.

Voorbeelden zijn:

- a. algemeen (gebruikelijke) voorziening;
- e. cliënt (uitbreiding van het begrip);
- f. cliëntondersteuning (onafhankelijk);
- g. gebruikelijke hulp (verzorgers) en
- i. mantelzorg (jeugdhulp etc.).”

1 Antwoord:

Voorzover de definities in de wet zijn opgenomen, is anders dan wordt gesteld geen afwijkende definitie opgenomen in de Verordening. Bij cliënt is gekozen voor een uitbreiding van het begrip tot de vertegenwoordiger om recht te doen aan feitelijke situaties; dit zal naar ons oordeel geen verwarring opleveren. Voor overige definities is aangesloten bij de stand van de rechtspraak en het beleid.

Mevrouw M. Vink – Platform Mantelzorg Amsterdam:

“In de Wmo-verordening wordt onder cliënt ook verstaan ‘degene die namens de cliënt als gemachtigde of wettelijk vertegenwoordiger bevoegdelijk optreedt’.

Het Platform Mantelzorg Amsterdam vindt deze begripsbepaling te juridisch geformuleerd en niet helder. Wij pleiten voor het afzonderlijk definiëren van cliënt, vertegenwoordiger en mantelzorger. En dit helder te verwerken in de artikelen van de verordening.”

“Het begrip college is niet opgenomen in de begripsbepalingen. Wat is het college?
Wanneer gaat het om het college, wanneer gaat het om de uitvoerders? “

“Ondersteuningsplan: Hierbij wordt gesproken over de cliënt. Wij willen graag dat cliënt en mantelzorger/vertegenwoordiger als aparte categorieën worden benoemd.”

2 Antwoord:

In de wet en de verordening zijn aparte definities voor cliënt, mantelzorger en vertegenwoordiger opgenomen. Om ingewikkelde formuleringen te voorkomen hebben wij voor de gevallen waar dat de uitvoering vergemakkelijkt het begrip cliënt uitgebreid met diens bevoegde vertegenwoordiger.

Het begrip college is in de wet gedefinieerd, maar we hebben het voor de volledigheid toegevoegd aan de verordening.

Aan de definitie van ondersteuningsplan is de mantelzorger toegevoegd.

Mevrouw H. Boumans – Ypsilon en stichting Eiwerk:

“Art. 1.e: als gemachtigde van de cliënt. Hier geldt voor Ypsilonleden dat onder bepaalde omstandigheden cliënten hun familie niet zullen machtigen. Op het moment dat wel van familie wordt verwacht dat ze gebruikelijke zorg leveren of mantelzorg, hebben ze ook recht van spreken, ook als cliënt ze niet machtigt.

Art. 1.g: gebruikelijke hulp is een ruim te interpreteren begrip. Het gaat hier om de hulp die geboden wordt door huisgenoten. (Zie hiervoor ook de toelichting op pagina 18.)”

3 Antwoord:
Het leveren van gebruikelijke hulp of mantelzorg geeft de betrokkene zeker een stem bij de invulling van de ondersteuning, maar geen bevoegdheid om namens de cliënt op te treden.

Inspreker 1:

“Algemeen gebruikelijke voorziening: een persoon met lichamelijke beperking die bijv. problemen heeft met bediening warm/ koud waterknop in de natte cel moet zelf zorg dragen voor de kosten van een thermostaatkraan. Draagt deze voorziening niet bij aan de eigen regie en zelfredzaamheid van deze burger en uiteindelijk ook de gelijkwaardige deelname aan onze samenleving?(...).

Voorliggende voorziening: wie bepaalt het uiteindelijk resultaat en vanuit welke hoek bezien? Resultaten kunnen nooit eenzijdig bepaald worden. De burger zou hierin een gelijkwaardige inbreng in moeten hebben vanuit insiders perspectief en met behoud van eigen regie.”

4 Antwoord:
De algemene uitgangspunten staan in de verordening en daarop gebaseerde stukken. Het bepalen van de individuele ondersteuningsbehoefte, de oplossingen en de mogelijkheden en verantwoordelijkheden daarbij is maatwerk. Daarna is pas te bepalen of een voorziening in het individuele geval tot de zelf aan te schaffen gebruikelijke voorzieningen valt of gelet op omstandigheden toch door de gemeente zal worden verstrekt.

Mevrouw C. Sastro – Platform Gehandicapten Zuidoost:

“Artikel 1.1.a, en Toelichting 1.1.a

Een rollator wordt alleen gebruikt door mensen die onvoldoende vast ter been zijn, of door mensen met een zeer beperkt uithoudingsvermogen. Een rollator is dus een hulpmiddel voor mensen met een beperking, en geen algemeen gebruikelijke voorziening.”

5 Antwoord:
De rollator wordt sinds 2013 niet meer verstrekt via het basispakket van de zorgverzekering omdat deze als algemeen gebruikelijk wordt aangemerkt. De definitie in de verordening kan hierbij vragen oproepen, en die zal tekstueel verduidelijkt worden. Om als algemeen gebruikelijk te worden bestempeld hoeft onzes inziens niet altijd aan alle onderdelen van de definitie voldaan te worden. Vanwege het feit dat de rollator normaal in de handel verkrijgbaar is, en de lage kosten kunnen rollators voor eigen rekening komen.

Mevrouw C. Sastro – Platform Gehandicapten Zuidoost:

“In artikel 1, maar ook in diverse andere artikelen in de verordening, worden normatieve criteria gebruikt die onzes inziens door gebrek aan kwantitatieve invulling, makkelijk aanleiding kunnen geven voor misinterpretatie en misverstanden.

Een paar voorbeelden:

in de inleiding: naar vermogen

artikel 1.1.a: niet aanzienlijk duurder

artikel 1.1.g: naar algemeen aanvaarde opvattingen

artikel 1.1.p: een vergelijkbaar adequaat resultaat

artikel 2.2.c: gebruikelijke hulp

artikel 4.1.3.c: normale maatschappelijke kosten

artikel 4.8.b: gebruikelijke hulp en mantelzorg

artikel 7.2.c: redelijke toeslag

artikel 7.2.d: reële mate”

Mevrouw M. Koopman – Evean:

“Ondersteuning omschrijven in begripsbepaling.”

Mevrouw J. Diepenbroek – Ouderen Adviesraad Amsterdam Centrum:

“Een definitie voor ‘beschermd wonen’ is in de verordening niet opgenomen, maar wel in de Wet. Gezien het belang van het onderwerp lijkt het verstandig de definitie van de Wet over te nemen (Wet Art. 1.1.1., lid 1).”

Mevrouw M. Fritschy – Stedelijke Wmo- Adviesraad:

“Graag ook het begrip Beschermd Wonen toevoegen

6 Antwoord:

Amsterdam is niet voornemens heel artikel 1.1.1 van de wet over te nemen in de verordening. Uitgangspunt is dat begrippen die in de wet zijn opgenomen niet worden herhaald in de verordening. Voor sommige begrippen is ervoor gekozen deze in de verordening op te nemen ook al zijn ze al in de wet gedefinieerd. Het betreft de meest gebruikte begrippen die voor de Amsterdamse uitvoering nadruk krijgen.

Voor wat betreft de algemene normatieve criteria die in de wettelijke definities en in de verordening-definities zijn te vinden: dat zijn begrippen die meebewegen met de maatschappelijke ontwikkelingen en opvattingen, en daarom lastig zijn te kwantificeren of nader te objectiveren.

Mevrouw J. Diepenbroek – Ouderen Adviesraad Amsterdam Centrum:

Toevoegen “*externe mediator: mediator zonder arbeidsrelatie met de bij de mediation betrokken partijen, en opgenomen in het register van de Mediatorsfederatie Nederland.*”

Mevrouw M. Fritschy – Stedelijke Wmo-Adviesraad:

“*De Stedelijke Wmo-Adviesraad zou graag het begrip Trekkingsrecht in de begripsbepalingen zien opgenomen?*”

7 Antwoord:

Wij zien geen noodzaak een definitie van mediator toe te voegen. Het begrip trekkingsrecht is een algemene omschrijving die onder andere wordt toegepast op de relatie tussen het door de gemeente toegekende budget, de budgethouder en de Sociale Verzekeringsbank die het budget uitkeert aan de hulpverlener. Die relatie staat onzes inziens helder omschreven en er is geen noodzaak een aparte definitie voor het begrip trekkingsrecht op te nemen.

Inspreker 2:

Logeerbaar maken: toegankelijk maken van de woonruimte en toegankelijk en bruikbaar maken van maximaal één woonkamer, één slaapkamer, één toilet en één douche. “*Apart of gedeeld?*”

8 Antwoord:

In de Beleidsregels zal dit nader uitgewerkt worden.

Netwerk Ouderen Advies Raden:

“*1.1.a Algemeen gebruikelijke voorziening. Naast de term 'algemeen gebruikelijke voorziening' hanteert u de term 'algemene voorziening' (Wmo-lijst). Dat scheidt verwarring. Wij adviseren u de tekst van de Wmo over te nemen.*”

9 Antwoord:

De begrippen Algemene voorziening en Algemeen gebruikelijke voorziening zijn twee verschillende onderwerpen die naast elkaar staan en blijven staan. De Algemene voorziening is een Wmo voorziening, ter beschikking te stellen door de gemeente en in beginsel toegankelijk zonder onderzoek en zonder aanvraag of beschikking.

Het tweede begrip, Algemeen gebruikelijke voorziening, is een omschrijving voor voorzieningen die Amsterdammers zelf zouden moeten aanschaffen, anders gezegd: tot de eigen verantwoordelijkheid horen. Behoudens uitzonderingsgevallen worden deze voorzieningen niet door de gemeente verstrekt of vergoed.

Netwerk Ouderen Advies Raden:

“1.1.c Beschermd vervoer. Omdat veel ouderen met een beperking gebruik maken van beschermd vervoer stellen wij de volgende de tekst voor: Een algemene voorziening voor Amsterdammers van 75 jaar en ouder die niet met het gewone OV reizen.”

10 Antwoord:
Beschermd vervoer is de algemene vervoersvoorziening gericht op ouderen zonder beperking, collectief vervoer is de maatwerk vervoersvoorziening specifiek voor personen met een beperking.

Netwerk Ouderen Advies Raden:

“Verder stellen wij de volgende vier toevoegingen aan de begrippenlijst voor:

1. Aanvullend openbaar vervoer (AOV). Een maatwerkvoorziening voor Amsterdammers die vanwege een beperking niet met het OV kunnen reizen.

2. Hulp bij het Huishouden (HbH). Een maatwerkvoorziening waarbij de cliënt veelal wekelijks één of meer uur hulp krijgt. De verlener van deze huishoudelijk hulp heeft ook een signalerende taak, d.w.z. dat deze nagaat of de cliënt redelijk functioneert en zo nodig daarover rapporteert.

3. Onafhankelijke ondersteuning. Ondersteuning die op verzoek en in vrije keuze van de hulp vragende cliënt wordt ingezet bij een melding of aanvraag.

4. Beschermd wonen. Wonen in een instelling met daarbij behorende toezicht en begeleiding, gericht op het bevorderen van zelfredzaamheid en participatie, het psychisch en psychosociaal functioneren, stabilisatie van een psychisch ziektebeeld, het voorkomen van verwaarlozing of maatschappelijke overlast of het afwenden van gevaar voor de cliënt of anderen, bestemd voor personen met psychische, psychosociale of andere problemen, die (tijdelijk) niet in staat zijn zich op eigen kracht te handhaven.

5. Mediation. Bemiddeling door een mediator zonder arbeidsrelatie met de bij de mediation betrokken partijen en opgenomen in het register van de Mediatorsfederatie Nederland.”

11 Antwoord:
Omdat een al dan niet limitatieve lijst van voorzieningen niet past in de opzet van de verordening zullen niet meer definities daarin opgenomen worden, en zullen de bestaande definities daarop bekeken worden. Dit laat onverlet dat wij de uitvoering van en toegang tot de ingekochte voorzieningen wel nader zullen toelichten in Nadere regels en Beleidsregels. Wat betreft 3 en 5 zien wij geen noodzaak aparte definities te vermelden. Beschermd wonen (4) staat reeds in de wet gedefinieerd.

De heer A. Warnar – Cliëntenbelang Amsterdam:

“1.1.e, cliënt.: behalve de gemachtigde of wettelijk vertegenwoordiger, kan het in voorkomende gevallen ook de mantelzorger degene zijn die namens cliënt optreedt; dit kan gelden bij het doen van een melding voor cliënten die zelf niet in staat zijn om een melding te doen.”

12 Antwoord:

Het kan voorkomen dat een melding wordt gedaan door een mantelzorger, maar dat is niet hetzelfde als in de plaats kunnen treden van de cliënt.

Doelgroep van de verordening

E. Ruppert – Spuistraat 10:

“M.b.t. de tekst van art. 1.2 de opmerking dat in de volgorde van lid 1. en 2. een vorm van voorrang wordt gegeven aan de personen, die hun woonplaats in Amsterdam hebben en vervolgens op de ingezetenen van Nederland die in Amsterdam ondersteuning zoeken (idem in uw toelichting op blz. 18). Het voorstel van wet hanteert een andere volgorde en kent dit onderscheid verder niet.

13 Antwoord:

Wij constateren geen strijd met de wet.

Ad art. 1.2, derde lid de vraag in welke vorm het college de afstemming met de Participatiewet en Jeugdwet vorm gaat geven, dan wel garandeert. De enkele formule "draagt zorg voor" laat een en ander wel erg in de lucht hangen. (...) Dit geldt uiteraard ook voor de afstemming met de Wet langdurige zorg/Zorg(verzekerings)wet.”

14 Antwoord:

Samenhang en synergie zijn een inspanningsverplichting voor de gemeenten die wij onverplicht willen benadrukken in de verordening en die in het individuele traject gerealiseerd moet worden.

Mevrouw M. Vink – Platform Mantelzorg Amsterdam:

“Doelgroep van de verordening: Hierbij wordt aangegeven dat mantelzorgers in aanmerking kunnen komen voor vormen van ondersteuning. Het Platform Mantelzorg Amsterdam vraagt zich af om welke ondersteuning het hier gaat: De basisvoorziening, of vormen van ondersteuning genoemd onder algemene voorzieningen. Een tweede vraag is of mantelzorgers die in Amsterdam wonen, maar voor een zorgvrager elders zorgen, ook een beroep op ondersteuning kunnen doen.”

Mevrouw M. Vink – Platform Mantelzorg Amsterdam:

“In het gesprek moet ook de behoefte aan ondersteuning van mantelzorgers in kaart gebracht en bewaakt worden.”

15 Antwoord:

Welke ondersteuning nodig is voor de cliënt al dan niet in samenhang met ondersteuning van de mantelzorger zal in het onderzoek vastgesteld moeten

worden. In zijn rol als mantelzorger voor een ingezetene van een andere gemeente is, voor het ondersteuningsaanbod van die betrokken cliënt, de desbetreffende gemeente aanspreekpunt. De mantelzorger kan als ingezetene op eigen titel natuurlijk altijd een melding van zijn eigen ondersteuningsbehoefte bij de gemeente Amsterdam doen.

Inspreker 3:

Deze verordening richt zich op personen die, al dan niet woonachtig in Amsterdam, als mantelzorger ondersteuning aan een Amsterdammer bieden. *‘Volgens Mantelzorg-ambtenaren zou je ook ondersteuning krijgen als de zorgvrager niet in Amsterdam woont. Dit is echter nergens vastgelegd.’*

Mevrouw H. Wintels – Markant:

“Kunnen Amsterdamse mantelzorgers die zorgen voor iemand in een andere gemeente, terecht bij het ondersteuningsaanbod voor mantelzorgers in Amsterdam? En kunnen mantelzorgers, woonachtig in een andere gemeente dan Amsterdam, bij het mantelzorgondersteuningaanbod van Amsterdam indien zij zorgen voor een Amsterdammer? Hoe is deze regel afgestemd met andere gemeentes?”

16 Antwoord:

In de door u omschreven situatie bent u zelf cliënt. Zie voorts ook het antwoord 15.

De heer E. Sengers – Wmo Adviesraad Amsterdam Zuidoost:

“Aan het begin van het document wordt verwoord dat de verordening is voor personen die in hun omgeving onvoldoende in staat zijn tot zelfredzaamheid en participatie. De geest die hieruit blijkt, is dat de norm moet zijn dat je jezelf kunt redden. Graag zou de Wmo-Adviesraad zien dat er ook iets wordt gezegd over de mensen die tekorten hebben waardoor ze zichzelf niet kunnen redden, die ook met ondersteuning geen punt zullen bereiken dat ze zelfredzaam zijn.”

17 Antwoord:

Reden waarom sprake is van burgers die zelf, dan wel samen met personen in hun omgeving, onvoldoende zelfredzaam zijn. In de stukken die gebaseerd zijn op de verordening zal ook aandacht worden besteed aan de groep waarvoor de Wmo niet meer toereikend is en die onder andere wettelijke regelingen gaan vallen.

De heer E. Sengers – Wmo Adviesraad Amsterdam Zuidoost:

“Uit artikel 1.2 van de verordening maken we op dat de verordening vooral bedoeld lijkt voor personen die een duidelijk beeld hebben van hun hulpvraag, en de ambitie hebben om hun zelfredzaamheid en/of maatschappelijke participatie willen behouden en of verbeteren. Wanneer deze koers al te letterlijk gevolgd wordt dreigen personen die problemen hebben met het formuleren van de hulpvraag, en mensen die om wat voor reden dan ook, tijdelijk of blijvend weinig maatschappelijke participatieambities meer hebben buiten beeld te raken. De Wmo is echter bedoeld voor iedereen die ondersteuning behoeft, ook de minder sociaal- of verbaalvaardigen.”

18 Antwoord:

In de wet staat de algemene opdracht aan de gemeente om beleid te maken onder andere ter bevordering van de sociale samenhang, de toegankelijkheid van voorzieningen, bevordering van diensten en ruimten voor mensen met beperking en de veiligheid en leefbaarheid in de gemeente (artikel 2.1.2). Wij onderschrijven uw opmerking maar de verordening is geen uitputtend document waar alles uit de wet in opgenomen moet worden. De Verordening is de uitwerking van onderdelen van de wet, zie 2.1.3 van de wet. Wanneer ondersteuning vanuit de Wmo niet (meer) voldoende is om zelfredzaamheid te bereiken of handhaven, dan zal ook naar andere mogelijkheden gekeken moeten worden buiten de Wmo.

Inspreker 1:

“Binnen de doelgroep mensen met een beperking dient apart aandacht te zijn voor de groep levenslang en levensbreed. Dit zijn mensen die een leven lang voorzieningen en zorg nodig hebben in het dagelijks leven om te kunnen participeren, dat zich uitstrekt over alle levensterreinen.

De groep ouderen dient ook apart genoemd worden. Mensen met een beperking hebben andere levensbehoeften en een andere ondersteuningsvraag dan ouderen. Zij zitten in een andere levensfase.”

19 Antwoord:

Ook de door u genoemde doelgroepen horen erbij. Het uitputtend benoemen van alle categorieën mensen met een ondersteuningsbehoefte is niet handig omdat dan het risico op onvolledigheid bestaat.

De heer H. Van Haaster - IGPB en Resultaatmeetgroep:

“De Wmo richt zich op doelgroepen en er is sprake van allerlei voorzieningen die de doelen dienen te verwezenlijken. Doelen zijn niet alleen individueel (...)Ik vind het belangrijk dat sommige collectieve doelen expliciet aandacht krijgen. In willekeurige volgorde noem ik (...): zelfbeheer, cliëntensturing, bestrijding van stigma, bevordering veiligheid in de buurt, bevordering sociale cohesie, onderhoud van buurtvoorzieningen en openbare ruimte, gebruik van internet, elektronische sociale media, e-support. Individu-overstijgende doelen van voorzieningen of projecten moeten in de financiering meegenomen worden.”

20 Antwoord:

In de wet staat de algemene opdracht aan de gemeente om beleid te maken onder andere ter bevordering van de sociale samenhang, de toegankelijkheid van voorzieningen, bevordering van diensten en ruimten voor mensen met een beperking en de veiligheid en leefbaarheid in de gemeente (artikel 2.1.2). Wij onderschrijven uw opmerking maar de verordening is geen uitputtend document waar alles uit de wet in opgenomen moet worden. De Verordening is de uitwerking van onderdelen van de wet, zie 2.1.3 van de wet. Andere onderdelen vormen ook onderdeel van de gemeentebegroting.

Inspreker 2:

In afwijking van het bepaalde in het eerste lid richt de verordening zich wat betreft opvang en beschermd wonen met inachtneming van het bepaalde in artikel 1.2.2 van de wet op ingezetenen van Nederland die in Amsterdam ondersteuning zoeken. *“Waarom is art 1.2.2 van de wet ingezetenen niet uitgeschreven? Nu is niet duidelijk waar het over gaat.”*

21 Antwoord:

Het desbetreffende artikel regelt de positie van vreemdelingen en geldt voor alle doelgroepen, niet alleen voor opvang en beschermd wonen. De zinsnede wordt naar aanleiding van uw opmerking hier verwijderd omdat zij de suggestie kan wekken dat 1.2.2 van de wet een beperkte werking heeft.

Netwerk Ouderen Advies Raden:

“Artikel 1.2.b Toevoegen: zoveel mogelijk willen. De tekst wordt dan: Personen die hun zelfredzaamheid en/of maatschappelijke participatie zoveel mogelijk willen behouden of verbeteren en ...”

22 Antwoord:

Met behouden is reeds bedoeld aan te geven dat het streven niet alleen op verbeteren, maar ook behoud gericht kan zijn. Dat dit 'zo veel als mogelijk' gebeurt, spreekt voor zich en hoeft niet tekstueel toegevoegd te worden.

De heer A. Warnar – Cliëntenbelang Amsterdam:

Doelgroep, 1.2.3 We zijn van mening dat het college ook moet zorgdragen voor een goede afstemming van de ondersteuning met zorg uit de Wet langdurige zorg, indien sprake is van overbruggingszorg (tijdelijk bieden van ondersteuning gedurende de aanvraagprocedure WLZ). We stellen voor hieraan toe te voegen: "en gedurende de aanvraag voor zorg vanuit de Wet langdurige zorg"

23 Antwoord:

De inspanningsverplichting, vastgelegd in dit artikelonderdeel, betreft de afstemming binnen gemeentelijke taken en bevoegdheden in verschillende domeinen. Het betreft niet de Wmo zorgverlening als overbruggingszorg. De noodzaak van die ondersteuning wordt op individueel niveau bekeken, en daarbij zal uiteraard gekeken worden naar de samenhang met aanspraken op andere zorgwetten.

2. Toegang

Wijkzorg

Mevrouw S. Zonneveld - Huisartsenkring Amsterdam/Almere:

“Vanzelfsprekend is het nodig dat er een verbinding tussen huisarts en wijkteam is. (...) Voor huisartsen is het daarom van belang dat zij goed op de hoogte te zijn van het aanbod van het wijkteam. Ook hebben zij baat bij informatie over afwijkend gedrag, aanraking met justitie, moeilijkheden op school et cetera. Huisartsen zien graag dat één contactpersoon voor de praktijk wordt aangewezen. Deze contactpersoon is de ‘linking pin’ tussen de huisartsenpraktijk en het wijkteam.”

24 Antwoord:
In de nadere uitwerking zullen wij uw suggestie meenemen.

De heer Polman (Christelijk Nationaal Vakverbond – tijdens informatiebijeenkomst):

“In de verordening wordt gesproken over laagdrempelig en burgerinitiatieven, maar de wijkzorgteams bestaan hoofdzakelijk uit professionals uit de welzijnssector. Die zijn niet transparant, zijn niet open (...). Wat ik voorstel: dat heb ik ook in Nieuw West voorgesteld, om in het wijkzorgteam een voorzitter of een secretaris of een combinatie als sleutelfiguur uit de wijk aan te wijzen. Dat wil zeggen een ondernemer, een middenstander of iemand die een financieel adviseur is. (...) iemand die kennis van zaken heeft m.b.t. financiën en die niet uit de zorgsector komt.”

25 Antwoord:
De wijkzorgteams zijn geen burgerinitiatieven, het zijn professionals die zorg verlenen. Zij werken in nauwe aansluiting bij informele zorg, burgerinitiatieven en vrijwilligersinzet. De professionals leggen verantwoording af aan hun organisatie die ook de teamleider levert. Zij zijn bovendien gebonden aan hun beroepsgeheim en zijn gehouden aan privacyprotocollen. Wij vinden het niet wenselijk dat een middenstander of anderszins sleutelfiguur uit de buurt een voorzittersrol gaat vervullen in de wijkzorg.

Inspreker 1:

“In het eerste verslag van de inspraak Wmo verordening valt het volgende te lezen: de wijkverpleegkundige valt straks niet onder de Wmo. Daar heeft de gemeente geen zeggenschap over. Dit is niet correct. In de behandeling van de nieuwe wet is gezegd dat gemeenten en de verzekeraar verplicht zijn samen te werken. De Wmo kan dus niet stellen dat zij geen zeggenschap hebben over de uitvoer wijkverpleging.”

26 Antwoord:
Dat de wet een afstemmingsverplichting bevat (artikel 5.4.1) geeft de gemeente nog geen wettelijke bevoegdheid inzake wijkverpleegkundige hulp.

De heer G. de Jager - Kenniskring zorg stadsdorpen Amsterdam) en de heer M. Ayranci – Turkse Arbeidersvereniging in Nederland:

“In de Toelichting bij de verordening missen wij een samenhangende visie op de inrichting van de wijkzorg. Wij nodigen B&W uit om duidelijke uitgangspunten voor de inrichting van de wijkzorg te formuleren die het integrale karakter van maatschappelijke zorg en ondersteuning op beide domeinen (WMO én ZVW) verzekert. Daarbij dient ook aandacht uit te gaan naar:

- de minimum competenties van de medewerker die het onderzoek als bedoeld in hoofdstuk 2 uitvoert;*
- de manier waarop de kwaliteit van de communicatie tussen de burger en het met hem onlosmakelijk verbonden sociale netwerk enerzijds het zorgsysteem anderzijds wordt geborgd.”*

27 Antwoord:

De verordening is een kaderstellend document. In de verordening noch de toelichting is bedoeld uitgebreid in te gaan op de precieze inrichting van het stelsel en de uitvoering daarvan door wijkteams. Op de visie daarover en de nadere uitwerking zal Amsterdam in andere documenten ingaan.

Mevrouw J. Diepenbroek – Ouderen Adviesraad Amsterdam Centrum:

“Voorts willen wij u erop attenderen dat bij veel zorgvragen een welzijnsaspect meespeelt. Op hun weg naar langduriger zelfredzaamheid (...) zullen de burgers met hun welzijnsvragen bij de Wijkzorgteams gehoor moeten krijgen. Echter, in uw verordening vinden wij hiervoor onvoldoende waarborgen; zowel in aanpak en methodieken als in specifieke expertise missen wij het welzijnsaspect in de Wijkzorg. Wij dringen erop aan de welzijnsprofessie volwaardig te betrekken in uw WMO-2015 uitvoering.

28 Antwoord:

In de uitvoering is dit uitdrukkelijk een doelstelling en wij onderschrijven dit dan ook.

Melding en Onderzoek

De heer R. te Velde - Sarazorg: *“Ondersteuning, toegang tot een maatwerkvoorziening moet een recht blijven. (...)het uitgangspunt is het recht op zorg/hulp.”*

“Het "keukentafelgesprek" moet daadwerkelijk plaatsvinden. Een indicatie (aanvraag tot maatwerkvoorziening) kan niet op basis van dossiers gebeuren.”

29 Antwoord:

De wet formuleert een ‘getrapte’ toegang tot ondersteuning waarbij eerst het onderzoek (keukentafelgesprek) plaatsvindt, en waarbij als dat nodig is het leveren van een maatwerkvoorziening door de gemeente een recht blijft. Iedereen heeft recht op een zorgvuldige procedure, welke is vastgelegd in de verordening. De procedure moet leiden tot een passende bijdrage aan de oplossing van het probleem. Een maatwerkvoorziening kan een oplossing zijn, maar er zijn ook andere oplossingen mogelijk..

Mevrouw Cohen (OAR) – tijdens informatiebijeenkomst:

“Moet de cliënt een eigen bijdrage betalen voor de second opinion?”

30 Antwoord:
Nee.

Mevrouw Cohen – tijdens informatiebijeenkomst:

“wie voert de second opinion uit en is deze onafhankelijk?”

De heer E. Sengers – Wmo Adviesraad Amsterdam Zuidoost:

“Het zou beter zijn wanneer de herbeoordeling als bedoeld in 2.1.9 gedaan zou worden door een onafhankelijke partij.”

Mevrouw C. Sastro – Platform Gehandicapten Zuidoost:

“De herbeoordeling waarvan sprake is in 2.1.9 mag geen enkele schijn hebben van een herhaling van zetten. In de verordening of de achterliggende regelgeving zou ten minste vast gelegd moeten zijn hoe dit wordt gewaarborgd. Het beste zou zijn om vast te leggen dat de second opinion in handen gelegd wordt van een onafhankelijke deskundige.”

De heer G. van Deuren – Stichting OOG, Raad voor Levensbeschouwingen Amsterdam ZO:

“We willen opmerken, dat er geen onafhankelijke organisatie wordt genoemd in geval van verschil van inzicht in het product ondersteuning.”

31 Antwoord:
Voor elk gebied wordt een wijkteam opgericht met verschillende medewerkers. De second opinion zal worden uitgevoerd door een andere medewerker dan degene die het eerste gesprek heeft gevoerd. Degene die het tweede gesprek voert, zal niet betrokken zijn geweest bij het eerste gesprek, en kan met een andere blik naar het gesprek kijken. Ook kan het een medewerker van een andere organisatie zijn. Het is mogelijk dat in een tweede gesprek nog andere individuele omstandigheden naar voren komen.

Inspreker 2:

Het college kan de mogelijkheid instellen van een herbeoordeling van de melding (...) door een andere medewerker voor de gevallen dat de cliënt en de medewerker niet tot overeenstemming komen over een ondersteuningsplan.

“Bedoelt het college hier een beroep tegen een voor beroep vatbare beslissing?”

32 Antwoord:
Nee. Hiermee is bedoeld op de zogenoemde second opinion die juist bedoeld is om juridisering van verschillende inzichten over de ondersteuningsbehoefte te voorkomen. Bezwaar en beroep is een in de algemene wet bestuursrecht vastgelegde, en ook voor de Wmo geldende rechtsbescherming die niet apart in de Wmo hoeft te worden geregeld.

De heer A. Warnar – Cliëntenbelang Amsterdam:

“2.1.9 We zijn van mening dat het college ten allen tijde de mogelijkheid van een herbeoordeling moet bieden indien er geen overeenstemming wordt bereikt.”

33 Antwoord:

De gemeente legt de mogelijkheid van een second opinion vast in de Nadere regels. Om onnodige juridisering te voorkomen wordt deze mogelijkheid breed ingezet. Ook een bezwaarprocedure biedt overigens steeds de mogelijkheid van een herbeoordeling, maar het juridische kader waarbinnen bezwaar valt, kan het bereiken van een individuele oplossing vaak lastiger maken.

Herma Herpers (Wmo Adviesraad Amsterdam Zuidoost, Ouderen Adviesraad Zuidoost, ANBO Bijlmermeer) – tijdens informatiebijeenkomst:

“Hoe is de kwalificatie van de mensen die dat eerste gesprek voeren, na melding?”

J. Diepenbroek (Wmo-Platform Centrum en OAR Centrum) – tijdens informatiebijeenkomst:

“Is het al bij het melden dat de medewerkers gekwalificeerd zijn op Hbo-niveau, bij het keukentafelgesprek?”

Mevrouw C. Sastro – Platform Gehandicapten Zuidoost:

“In de verordening zou duidelijk vastgelegd moeten worden wat de taken en bevoegdheden zijn van de medewerkers waarmee de cliënt te maken krijgt. Ook minimumeisen wat betreft opleidingsniveau en deskundigheid van de medewerkers moeten vastliggen en bekend zijn.”

34 Antwoord:

Medewerkers/hulpverleners die in dienst zijn van de organisaties die de intake namens de wijkzorg gaan uitvoeren zijn over het algemeen op HBO niveau opgeleid.

De heer E. Sengers – Wmo Adviesraad Amsterdam Zuidoost:

“Wat node ontbreekt in de verordening is een artikel over het bewaken van de privacy. Het zal duidelijk zijn dat in de ‘keukentafelgesprekken’, maar ook in de relatie tussen aanbieder en klant, of in de sociale loketten van de gemeente, zaken aan de orde kunnen komen die privacygevoelig zijn. In onze huidige maatschappij, waarin steeds meer informatie gedigitaliseerd is, is het moeilijk gevoelige informatie vertrouwelijk te houden en daar zal bij de uitwerking van deze concept-verordening de nodige aandacht aan moeten worden gegeven.”

De heer Zijlstra (Kansplus) – tijdens informatiebijeenkomst:

“Is de gemeente zich ervan bewust dat er tijdens het keukentafelgesprek privacygevoelige informatie naar voren kan komen? De hulpvrager wordt ook gevraagd dingen te zeggen over zijn netwerk. Daar kunnen dingen besproken worden die normaal gesproken onder het beroepsgeheim zouden vallen. Wat zijn de waarborgen met betrekking tot de privacy?”

De heer R. Baneke - Kansplus:

“Privacy rond mensen met een verstandelijke beperking kent niet alleen de aspecten van de persoon zelf maar ook die van ouders en verwanten en andere mantelzorgers. (...) Kansplus sluit zich aan bij de woorden van het CBP dat niet werkenderwijs de privacy-aspecten zich moeten uitkristalliseren. Van het begin af aan zal moeten worden voldaan aan de bepalingen van de wet, Voor de Wmo zal daarom extra aandacht moeten zijn voor het delen van gegevens, het gebruiken van gegevens voor een ander doel dan oorspronkelijk is aangegeven en de beveiliging van gegevens.”

Inspreker 1:

“Op welke manier wordt rekening gehouden met de privacy van de melder? “

De heer G. van Deuren – Stichting OOG, Raad voor Levensbeschouwingen Amsterdam

ZO:

“Verder willen we aan de orde stellen, dat de privacy gewaarborgd dient te zijn, want dat is een gevoelige kwestie.”

Mevrouw C. Sastro – Platform Gehandicapten Zuidoost:

“Overigens ontbreken in de verordening alle voorschriften, richtlijnen en verdere regelingen met betrekking tot privacy, archiveren, bewaren etc van het verslag en de eventuele verslagen en rapporten van aanvullende onderzoeken.”

35 Antwoord:

Uiteraard is de gemeente zich bewust van de privacyaspecten m.b.t. het opslaan en het registreren van gegevens, maar ook het delen van gegevens tussen de verschillende teams. In de nieuwe Wmo staan veel meer waarborgen over hoe om te gaan met privacygevoelige gegevens dan in de oude Wmo. De Wet bescherming persoonsgegevens is van toepassing en daar zal de gemeente zich aan houden. Het College bescherming persoonsgegevens volgt de gemeente zeer kritisch. De gemeente zal zich moeten verantwoorden over hoe de wijkzorgteams omgaan met persoonsgegevens en het opslaan daarvan. Medewerkers hebben alleen toegang tot de gegevens die relevant zijn voor het bepalen van een gemeentelijke voorziening. Voor ondersteuning is het niet altijd nodig om de medische gegevens in te zien. Deze informatie is dan ook niet zomaar toegankelijk voor medewerkers. Daarnaast worden er ook protocollen opgesteld. Voor uitwisseling van gegevens over de cliënt tussen organisaties moet de cliënt zelf uitdrukkelijk toestemming geven.

De heer Zijlstra (Kansplus) – tijdens informatiebijeenkomst:

“Als uitgangspunt voor het ondersteuningsplan zal de zelfredzaamheidsmatrix gehanteerd worden. Bij gebruikmaking van die zelfredzaamheidsmatrix wordt niet in kaart gebracht wat specifiek de gebreken in de zelfredzaamheid zijn van de hulpvrager zelf. De specifieke zelfredzaamheid zit verborgen in de interne verhouding tussen de hulpvrager en zijn netwerk. In hoeverre is de gemeente zich daarvan bewust?”

De heer R. Baneke - Kansplus:

“Al in een vroeg stadium hebben KansPlus Amsterdam en CBA hun bedenkingen tegen het gebruik van de ZRM in de toegangsfase van de Wmo aangegeven. Kansplus blijft principiële bezwaren houden tegen het gebruik van de ZRM. (...) KansPlus Amsterdam stelt grote vragen bij de betrouwbaarheid en validiteit van de ZRM. Een onderzoek volgens de normen van de Commissie testgebruik Nederland zal de waarde van de ZRMO moeten aantonen. Dit ontbreekt. (...). Het afnemen van wat in feite een anamnese is hoort het werk te zijn van een arts of gedragswetenschapper, inclusief het daarbij horende beroepsgeheim. (...) De ZRM wordt te veel gepresenteerd als het instrument voor de toeleiding tot een Wmo voorziening.”

36 Antwoord:

De zelfredzaamheidsmatrix wordt gebruikt om in kaart te brengen op welke levensdomeinen er problemen zijn. Zo nodig worden deze problemen en de mogelijke oplossingen in een gesprek uitgediept. De zelfredzaamheidsmatrix is ontwikkeld door de GGD. Het uitgangspunt is dat deze matrix gebruikt gaat worden, maar het zal niet als enige methodiek gebruikt worden bij het beoordelen wat iemand nodig heeft aan zorg of ondersteuning. Daarnaast is de matrix geen statisch instrument. Op basis van ervaringen wordt deze elke keer verbeterd.

Roelf Norg (NOAR) – tijdens informatiebijeenkomst:

“M.b.t. het keukentafelgesprek mis ik de termijnen. Er moet een ondersteuningsplan komen. Als ik mijn been gebroken heb en ik zit daar alleen, dan zou ik wel heel snel die hulp willen hebben. Bij de uitwerking moet druk uitgeoefend worden op de instellingen, want deze hebben de noodzaak om dat te doen. In de weekenden is er ook een lage bezetting, maar toch moet het snel gebeuren.”

De heer G. van Deuren – Stichting OOG, Raad voor Levensbeschouwingen Amsterdam ZO:

“Aangaande de zorgverlening is de tendens deze onder te brengen bij één regisseur, met één ondersteuningsplan. Gezien de tijd, (...) kan er een probleem ontstaan met de direct te leveren noodzakelijke zorg, (...). Het moeten wachten op de juiste zorg is zowel een risico als ongewenst.”

37 Antwoord:

In de wet is opgenomen dat in spoedeisende gevallen de procedure tijdelijk opzij gezet wordt (artikel 2.3.3). Er wordt eerst hulp verleend en vervolgens wordt het onderzoek gestart. Dat gaan wij in Amsterdam ook zo doen.

Roelf Norg (NOAR) – tijdens informatiebijeenkomst:

“Maar maakt u ook voor andere zaken, waar het niet zo dringend is, termijnen? In de praktijk lijkt het soms heel lang te duren voor je een traplift hebt. Dat zit niet direct bij de gemeente, maar bij allerlei deskundigen die vier keer moeten langskomen omdat ze de eerste keer niet goed gekeken hebben.”

38 Antwoord:

De termijnen zijn wettelijk geregeld, zes weken voor het onderzoek en twee weken voor de aanvraag beschikking. Als de beschikking voor bijvoorbeeld een traplift is afgegeven moet er inderdaad nog wel gemeten worden en beoordeeld worden welke traplift geschikt is. Bij het aangaan van inkoopcontracten wordt bij het selecteren van aanbieders o.a. gekeken naar de levertermijnen, en daar worden contractuele afspraken over gemaakt.

Inspreker 4:

“Is het niet mogelijk dat er één loketfunctie komt? Één loket waar iedereen terecht kan in plaats van verschillende gemeentelijke diensten. Voor mensen met een beperking is het moeilijk om een keuze te maken bij welke dienst je terecht kan om je belangen te laten behartigen.”

39 Antwoord:

De verordening is een kaderstellend document en regelt dit niet. Voor de volledigheid: er worden stadsloketten ontwikkeld waar de sociale loketten onderdeel van zijn. Dat maakt het gemakkelijker voor mensen om te weten waar ze terecht kunnen voor vragen over zorg. Het is echter vanuit een oogpunt van expertise en specialisme soms niet te vermijden dat als het een vraag voor Jeugdzorg betreft een ander specialistisch team antwoord geeft dan als het Ouderenzorg betreft.

Een deelnemer – tijdens informatiebijeenkomst: Beklaagt zich over het feit dat hij een situatie heeft mee gemaakt waarbij een cliënt geen inzicht heeft gekregen in de totstandkoming van het besluit door de MO zaak. *“Ik wil gewoon standaard dat mensen bij het besluit dit toegestuurd krijgen, zodat het inzichtelijk is.”*

40 Antwoord:

In de wet en de verordening is opgenomen dat er na het onderzoek standaard een verslag of ondersteuningsplan wordt gemaakt. Na een aanvraag krijgt de cliënt een beschikking waarin de grondslag van het besluit wordt vermeld en bij een afwijzing ook de reden.

Mevrouw H. Boumans – Ypsilon en stichting Eiwerk:

“Hier wordt cliënt en mantelzorgers regelmatig in één naam genoemd. Zo hoort het ook. (Zie ook pagina 19, 2de alinea.... Keukentafelgesprek: Hieronder wordt nadrukkelijk ook de behoefte van de mantelzorgers onder begrepen, INDIEN AANWEZIG. Knelpunt: hoe zorgen wij ervoor dat we bij het keukentafelgesprek aanwezig zijn als de cliënt ons er niet bij wil hebben? Als het zo is dat mantelzorgers of huisgenoten ook daadwerkelijk zorg leveren, hebben ze recht van spreken en zullen er inspanningen geleverd moeten worden door de keukentafelvoorzitter en/of de persoonlijk begeleider van de cliënt, om de mantelzorgers te betrekken voor afstemmingsoverleggen.”

Mevrouw M. Fritschy – Stedelijke Wmo Adviesraad:

“Er is onvoldoende uitgewerkt hoe ook een mantelzorgers/naastbetrokkene toegang heeft tot de regeling om een zorgvraag kenbaar te maken ten behoeve van zorgbehoevenden die niet - dan wel in onvoldoende mate - deze noodzaak tot zorg onderkennen.”

41 Antwoord:

De verordening is een kaderstellend document dat niet uitputtend op de inrichting en uitvoering van het stelsel ingaat. In het individuele geval worden alle omstandigheden met betrekking tot ook mantelzorg meegenomen, en de mantelzorgers wordt daar zoveel mogelijk bij betrokken. De meldingsprocedure in de Wmo gaat in beginsel wel uit van een vraag die door of met de cliënt is gedaan. Wat betreft de situatie waarin sprake is van zorgmijden is het mogelijk om de GGD in te schakelen als sprake is van een zorgelijke situatie, en als de betrokkene schade dreigt te lijden kan er desnoods een vertegenwoordiger worden benoemd die besluiten voor hem kan nemen en hem kan melden voor ondersteuning. De professionals van de wijkzorg moeten inspanning leveren om relevante mantelzorgers en/of naasten te betrekken bij het keukentafel gesprek. Dat kan soms ingewikkeld zijn bij mensen met een psychiatrische ziekte. Afhankelijk van hun situatie kan een cliënt besluiten of vinden dat deze naaste/ mantelzorgers hier niet bij aanwezig mag zijn. Maar ook dan betekent inspanning dat hier serieuze aandacht aan besteed moet worden door de professional. De cliënt heeft hier echter zeggenschap over, tenzij hij onder curatele is gesteld.

De heer E. Sengers – Wmo Adviesraad Amsterdam Zuidoost:

“In de procedure van melding en onderzoek zitten veel onduidelijkheden. Zo is bijvoorbeeld onvoldoende omschreven wat de taken, bevoegdheden en verantwoordelijkheden van de medewerker zijn, en aan welke kwalificaties hij of zij moet voldoen.”

Inspreker 2:

Als naar het oordeel van de medewerker een onderzoek als bedoeld in artikel 2.3.2 van de wet nodig is (...).”Waarop stoelt het oordeel van de medewerker? (...). Zijn er, komen er procedures? Komen die ook in deze verordening?”

Inspreker 5:

“Bij degenen die beslissen over de toegang tot algemene voorzieningen dan wel maatwerkvoorzieningen dient voldoende kennis te zijn over het Autisme Spectrum Stoornissen (ASS). (...) Specifiek aandachtspunt is autisme bij meiden en vrouwen; bij hen wordt autisme vaak nog later herkend dan bij mannen (...).”

42 Antwoord:

De verordening is een kaderstellend document dat niet uitputtend op de inrichting en uitvoering van het stelsel ingaat. De nadere uitwerking vindt plaats in Nadere regels, Beleidsregels maar ook in contractuele afspraken met en werkinstructies voor de uitvoerders. Zo ook de procedures bij melding en onderzoek.

Melding en onderzoek

De heer E. Sengers – Wmo Adviesraad Amsterdam Zuidoost:

“In 2.1.8 is uitsluitend sprake van een keus voor een Pgb. De keus die de cliënt heeft is natuurlijk tussen ondersteuning in natura of Pgb.

Mevrouw C. Sastro – Platform Gehandicapten Zuidoost:

“De formulering van 2.1.8 is niet compleet. Zoals het er staat is er slechts keus uit één optie. De strekking van de tekst zou moeten zijn: Bij het onderzoek wordt de cliënt geïnformeerd over de mogelijkheden van een persoonsgebonden budget, en wordt hem de keuze geboden tussen zorg of een voorziening in natura, of een pgb. Artikel 2.1.9.”

43 Antwoord:

Wij zullen dit verduidelijken en de tekst daarop aanpassen.

Inspreker 3:

De medewerker zal naar aanleiding van de melding nagaan waar de behoefte aan ondersteuning van de cliënt en diens mantelzorgers uit bestaat.

“Er wordt telkens over 'de medewerker' geschreven; Artikel 2.1.5 als voorbeeld genomen. Dit is een medewerker die veel verantwoordelijkheid draagt. Om welke functie gaat het hier, welke opleiding heeft deze medewerker gevolgd, weet hij/zij van onze groep mensen (mantelzorgers en zorgvragers)? Verder vind ik 'nagaan' onduidelijk, te vaag.”

44 Antwoord:

De medewerker zal in beginsel HBO-geschoold zijn en de relevante kennis hebben om aan vraagverheldering te doen voor betrokken doelgroepen en het onderzoek naar de ondersteuningsbehoefte uit te kunnen voeren. Wat betreft uw laatste opmerking: nagaan wordt vervangen door onderzoeken.

Mevrouw M. Koopman – Eveen:

“Cliënt kan schriftelijk of digitaal of mondeling aanvragen. Het wordt wel heel ingewikkeld als het college moet bepalen of iemand een aanvraag digitaal of mondeling kan doen.”

45 Antwoord:
De inrichting van de procedure en de vraag of een aanvraag voor een bepaalde categorie voorzieningen ook mondeling ingediend kan worden, wordt vooraf opgesteld en bekendgemaakt. Uiteraard gebeurt dit niet op persoonsniveau.

De heer H. van Haaster – IGPB en Resultaatmeetgroep:

“Ik stel voor dat in onderzoek naar behoeften de aanvrager een eigen assessment doet met behulp van instrumenten die daarvoor inmiddels beschikbaar zijn zoals Mezzedo/Resultaatmeetsysteem van De Resultaatmeetgroep”

46 Antwoord:
De Amsterdammer die zich meldt kan altijd een persoonlijk plan meenemen, al dan niet met een eigen assessment, en daar zal bij het onderzoek naar de ondersteuningsbehoefte rekening mee gehouden worden.

Mevrouw M. Fritschy – Stedelijke Wmo Adviesraad:

“Artikel 2.1: Wij stellen voor dat hier toegevoegd wordt dat onderzoek zowel kosteloos als objectief moet zijn; Vraag is borging van de objectiviteit op te nemen in de criteria.”

47 Antwoord:
Wij onderschrijven de uitgangspunten, en zullen ze als zodanig vermelden in de toelichting op de verordening.

Mevrouw J. Diepenbroek – Ouderen Adviesraad Amsterdam Centrum:

Art. 2.1. Melding en onderzoek toevoegen: *“Het college voert een onderzoek uit conform Art. 2.3.2., lid 1, van de Wet in samenspraak met degene door of namens wie de melding is gedaan. (...) Toelichting: omdat de aanvrager in de Wet meer zeggenschap heeft dan in de verordening staat.”*

48 Antwoord:
De tekst van de verordening is op dit punt conform letter en geest van de wet.

Mevrouw J. Diepenbroek – Ouderen Adviesraad Amsterdam Centrum:

Art. 2.1.3 Melding en onderzoek, toevoegen na ‘en de vervolprocedure’: *“Ook brengt hij de cliënt ervan op de hoogte dat die ook zelf een plan kan indienen, dat naar zijn mening de meest geschikte maatschappelijke ondersteuning aangeeft. De inhoud van dit eigen onderzoek moet voldoen aan het in Art.2.2. a t/m g gestelde.”*

49 Antwoord:
Wij zullen de voorlichting hierover toevoegen aan dit artikelonderdeel.

Mevrouw J. Diepenbroek – Ouderen Adviesraad Amsterdam Centrum:

Art. 2.1.4 Melding en onderzoek, toevoegen: *“eigen netwerk of een gratis, onafhankelijke cliëntondersteuner. (...) Deze beide woorden komen in principe al voor in Wet en verordening maar lijken belangrijk genoeg om ze prominenter in de verordening op te nemen (...).”*

De heer A. Warnar – Cliëntenbelang Amsterdam:

“2.1.4: iemand uit het netwerk of een cliëntondersteuner. Ook beiden tegelijkertijd moet mogelijk zijn, om die reden: “Of ” vervangen door: en/of.”

50 Antwoord:
We verwerken uw opmerkingen in de verordening.

Mevrouw J. Diepenbroek – Ouderen Adviesraad Amsterdam Centrum:

Art. 2.1.6 Melding en onderzoek: *“Schrappen t/m..te willen doen.”*

51 Antwoord:
Het artikellid is aangepast.

Mevrouw J. Diepenbroek – Ouderen Adviesraad Amsterdam Centrum:

Art. 2.1.7 Melding en onderzoek: *“Schrappen.”*

52 Antwoord :
Wij handhaven de huidige tekst. Dit artikellid beoogt de beoordeling van een melding waar mogelijk eenvoudig te houden.

Mevrouw J. Diepenbroek – Ouderen Adviesraad Amsterdam Centrum:

Art. 2.1 Melding en onderzoek, toevoegen:

“2.1.9 Een cliëntondersteuner wordt toegewezen indien een herbeoordeling gaat plaatshebben. De cliënt heeft het recht die ondersteuning te weigeren.

2.1.10 Indien geen herbeoordeling heeft plaatsgevonden, of indien een herbeoordeling wel heeft plaatsgevonden maar niet tot overeenstemming heeft geleid, bespreekt de medewerker bedoeld in lid 8 (thans: 9) met de cliënt de mogelijkheid van mediation te begeleiden door een door hen gezamenlijk gekozen externe mediator.”

53 Antwoord :
Wij handhaven de huidige tekst. Een Amsterdammer die een melding doet heeft sowieso recht op cliëntondersteuning.
Wij zien geen rol voor mediation als toegevoegde processtap naast een onderzoek en een eventuele second opinion.

Mevrouw J. Diepenbroek – Ouderen Adviesraad Amsterdam Centrum:

“De Wet bepaalt in Art. 2.3.2 dat na een melding zonder meer een onderzoek volgt. De verordening bevestigt dit voor een goede lezer indirect in Art. 2.1., lid 6 maar bepaalt dan vervolgens laconiek in lid 7: ” Indien de cliënt of de ondersteuningsvraag genoegzaam bekend is, kan de medewerker in afwijking van het bepaalde in Art. 2.3.2 van de Wet, in overleg met de cliënt afzien van een onderzoek.”(...) De argumenten vóór altijd een onderzoek doen (...). Zo’n onderzoek kan voor die oude cliënt ook nuttig zijn, omdat met nieuwe ogen naar zijn situatie gekeken wordt. Bovendien, er is niet gespecificeerd wanneer er precies sprake is van “genoegzaam” bekend zijn, zodat de ambtenaar alle ruimte wordt geboden voor een eigen interpretatie van deze kwalificatie. Een onderzoek kan gezien worden als een teken dat de cliënt serieus wordt genomen. Dat geldt voor nieuwe cliënten, maar ook voor oude.

(...) Alles tegen elkaar afwegende is onze mening dat de rechtszekerheid van de cliënt het meest gediend is met de wijze waarop in de Wet staat dat op een melding een onderzoek volgt; maar hoe meer gegevens er al zijn hoe korter en eenvoudiger dat onderzoek zal zijn. Op die manier is er bovendien de zekerheid van een voor beroep vatbare beschikking.”

De heer A. Warnar – Cliëntenbelang Amsterdam:

“2.1.7 afzien van onderzoek: Om te voorkomen dat dit lid onbedoeld ten nadele van de cliënt kan uitpakken, stellen we voor om hier op te nemen: “kan gezamenlijk besloten worden af te zien van onderzoek, met verwijzing naar het aanwezige dossier.”

54 Antwoord:

In de uitvoering zal in overleg met cliënt besloten worden tot het al dan niet voeren van een (uitgebreid) onderzoek wanneer er al gegevens beschikbaar zijn of al eerder een onderzoek is gedaan.

De heer A. Warnar – Cliëntenbelang Amsterdam:

“De gemeente stapt met deze melding en onderzoek procedure af van de systematiek van de Algemene wet bestuursrecht. Hierdoor worden de rechten van de burger aangetast. De rechtspositie van burgers moet ook tijdens de meldingsprocedure beschermd worden. Daarom zou een melding moeten worden gezien als een formele aanvraag overeenkomstig artikel 1:3 Awb. We zijn van mening dat de formele afhandelingstermijnen in de verordening zelf behoren te worden opgenomen, en niet pas in de toelichting.

In de meldingsfase heeft de burger geen enkele wettelijke mogelijkheid om de overheid tot een besluit binnen een bepaalde termijn aan te zetten. Ook niet in schrijnende gevallen. Dit heeft tot gevolg dat het machtsevenwicht ‘burger-overheid’ ernstig wordt verstoord. Cliënten kunnen in de meldingsfase geen voorlopige voorziening aanvragen, ook niet als het onderzoek langer duurt dan zes weken. Ook gelden het zorgvuldigheids- en motivatiebeginsel niet.”

Mevrouw M. Fritschy – Stedelijke Wmo Adviesraad:

“Artikel 2.2: Wij stellen voor dat de status van het doen van een melding gelijkgesteld wordt aan het doen van een aanvraag. D.w.z. dat er formeel binnen 6 weken een schriftelijke reactie aan de cliënt of cliëntondersteuner wordt gegeven met de mogelijkheid van bezwaar. Dit is tevens bevorderlijk voor een goed beeld van het aantal zorgvragen”

55 Antwoord:

Met de landelijke wetgever streeft ook de gemeente naar een procedure die de doorgeslagen juridisering in de Wmo kan verminderen. De vorm is het invoeren van de fase van de melding en het onderzoek. Het wantrouwen dat spreekt uit uw vragen is onterecht. Termijnen voor de meldingsfase en de aanvraagfase zijn in de wet vastgelegd en zijn daarmee bindend voor de gemeente; zij hoeven niet nog eens herhaald te worden in de verordening. De rechtsbescherming wordt tenslotte niet minder; over afhandelingstermijnen kan geklaagd worden, en als de meldings- en onderzoeksfase niet tot overeenstemming leidt, ook niet na een second opinion, dan zal een beschikking volgen waartegen de Amsterdammer bezwaar en beroep kan instellen.

Netwerk Ouderen Advies Raden:

“Art. 2.1 Melding en onderzoek

Om verwarring te voorkomen adviseren wij u dit artikel te beperken tot zes punten:

- 1. Een ondersteuningsbehoefte dient voorafgaand aan de eventuele aanvraag mondeling, schriftelijk, telefonisch dan wel digitaal te worden aangemeld.*
- 2. Naast een ontvangstbevestiging van de aanmelding ontvangt de cliënt algemene informatie over de procedure en de daarbij horende rechten en plichten van beide partijen, en*
- 3. het bericht dat de aanvrager van ondersteuning het recht heeft een onafhankelijk ondersteuner aan te wijzen en desgewenst zelf een ondersteuningsplan (het persoonlijk plan) op te stellen.*
- 4. Neem artikel 2.1.6 hier op als artikel 2.1.4.*
- 5. Tijdens het intakegesprek krijgt de cliënt ook informatie over de mogelijkheid om te kiezen voor een Pgb en de verplichtingen die voortvloeien uit een keuze voor een pgb.*
- 6. Bij een geschil tussen cliënt en intaker over de uitkomst van het onderzoek en/of het ondersteuningsplan volgt een herbeoordeling door een andere medewerker. Komen partijen weer niet tot overeenstemming dan kunnen zij een mediator inschakelen. Inhoud onderzoek.”*

56 Antwoord :

Wij handhaven de huidige tekst. De voorgestelde beperking beschrijft onvoldoende de bedoelde werkwijze. Zie ook antwoord 53.

Inspreker 6:

“Waarom is in de verschillende artikelen de term ‘persoonskenmerken’ opgenomen? Eerder was er sprake van een matrix waarin gekeken wordt naar capaciteiten van de cliënt. Nu wordt er gesproken over persoonskenmerken. Ik vind dat een eng woord m.b.t. mensen met een beperking. Wat heeft het voor zin om naar persoonskenmerken te kijken?”

57 Antwoord:

Het begrip wordt in de wet meermalen genoemd als grondslag voor het bepalen van een ondersteuningsbehoefte. Wij hebben de wet gevolgd bij de terminologie, en betreuen het dat dit bij u gevoelig ligt. Persoonskenmerken’ is een omschrijving waar de gemeente naar kijkt om te beoordelen wat iemand aan hulp of zorg nodig heeft. Het gaat onder andere om de vraag hoe zelfredzaam iemand is, is er een netwerk, welke aandoening heeft iemand.

Mevrouw S. Zonneveld - Huisartsenkring Amsterdam/Almere:

“In artikel 2.2 benoemt u dat bij (uitvoering van) dit plan zorgaanbieders als bedoeld in de Zorgverzekeringswet een rol kunnen hebben, afhankelijk van de melding. Wij concluderen dat dit dus ook huisartsen betreft. Daarom stellen wij onderstaande vragen ter verheldering van de verwachting die u heeft van de samenwerking met huisartsen:

- 1. Hoe zorgt u dat huisartsen ervan op de hoogte zijn dat voor betreffende cliënt een ondersteuningsplan is opgesteld?*
- 2. Hoe zorgt u dat huisartsen over het ondersteuningsplan kunnen beschikken? / Hoe verloopt het contact met de huisartsenpraktijk?*
- 3. Hoe wordt de privacy van cliënt gewaarborgd?*
- 4. Op welke manier houdt u in de samenwerkingsambitie rekening met het medisch beroepsgeheim?*
- 5. Zijn zorgverleners als bedoeld in artikel 2.2 verplicht om mee te werken nu hun rol wordt benoemd in deze verordening?”*

58 Antwoord:

Het onderzoek dat naar aanleiding van een melding van een ondersteuningsbehoefte plaatsvindt, betreft waar nodig ook de huisarts daarin. Het kan zijn dat daarvoor contact opgenomen wordt met de huisarts. Aan de betrokkene zal gevraagd worden om toestemming voor contact opnemen en, voorzover dat nodig is, toegang voor de huisarts tot het ondersteuningsplan of het opvragen van gegevens. Naast de toestemmingsverklaring zal er een privacyprotocol gehanteerd worden. Overigens creëert de verordening geen juridische verplichting voor de huisarts om ‘mee te werken’, maar wij gaan ervan uit dat dit niet noodzakelijk is. Het gaat immers om het belang van de cliënt, en dat is erbij gebaat dat huisarts en gemeente afstemmen om te kijken hoe samen de beste ondersteuning bereikt kan worden met de middelen die wij ieder hebben.

Inspreker 7:

De behandelend medewerker bespreekt met de cliënt na de melding zo spoedig mogelijk, met inachtneming van diens persoonlijk plan indien aanwezig en voor zover nodig de behoefte aan maatregelen ter ondersteuning van de mantelzorg van de cliënt. *“De behoeftes van de mantelzorg worden met de cliënt besproken, waarom niet direct met de mantelzorg?”*

59 Antwoord:
Het gesprek zal waar mogelijk en gewenst door de cliënt plaatsvinden met en in het bijzijn van de mantelzorg.

E. Ruppert – Spuistraat 10: *“Algemene opmerking hierbij is, dat al in het voorstel van wet een merkwaardige kluwen is opgenomen van het pakket melding, onderzoek, aanvraag en beschikking. Uitgangspunt in de nieuwe Wmo zou worden de aanvraag van de cliënt in plaats van het aanbod van de organisaties. Door achter de aanvraag een zogeheten diepere aanvraag te veronderstellen (een tweede kanteling) lijkt opnieuw de onmondigheid van de cliënt verondersteld te worden, c.q. de melding al snel te worden ingepast in het beschikbare aanbod. In dit verband wordt verwezen naar het bekende commentaar van de Raad voor de Rechtspraak d.d. 5 September 2013.*

In het kader van de concept-tekst van de verordening rijst in het verlengde van het bovenstaande vraag, of het loket 'nieuwe stijl' een verplicht te volgen traject wordt voor de melding, aanvraag etc.

Het verdient aanbeveling voor het onderzoek een protocol vast te stellen, te vergelijken met de vaste gedragslijn, zoals deze in het kader van de Algemene wet bestuursrecht inmiddels uitgangspunt is geworden.

Een duidelijk winstpunt is art. 2.1, 7e lid, waarin overbodig onderzoek wordt voorkomen. Aanbeveling verdient wel om ergens de eis van proportionaliteit op te nemen tussen de omvang van hetgeen gemeld, aangevraagd wordt en de omvang van het betreffende onderzoek.”

60 Antwoord:
Dank voor uw commentaar. De procedure is bedoeld om te komen tot een zorgvuldige afweging van de problemen en mogelijke oplossingen. Op onnodig onderzoek zitten zowel de cliënten als de gemeente niet te wachten. Artikel 2.1.7 maakt het daarom mogelijk om direct een aanvraag in te dienen als een cliënt genoegzaam bekend is bij de gemeente.

Mevrouw M. Vink – Platform Mantelzorg Amsterdam:

“In de Wmo-verordening wordt gesproken over ‘Onderzoek’ (bijvoorbeeld in artikel 2.1). Het Platform Mantelzorg Amsterdam zou de term ‘Onderzoek’ graag vervangen willen zien door de term ‘Gesprek’. Deze term impliceert meer gelijkwaardigheid in de relatie tussen cliënt/mantelzorg enerzijds en professional anderzijds.”

61 Antwoord :
Wij sluiten aan bij de wet en handhaven de huidige tekst.

Inhoud onderzoek

Mevrouw J. Diepenbroek – Ouderen Adviesraad Amsterdam Centrum:

Art.2.2. Inhoud onderzoek, toevoegen: “2. *Het onderzoek wordt zo spoedig mogelijk, maar uiterlijk binnen zes weken uitgevoerd.*”

62 Antwoord:
De termijn is reeds bindend in de wet vastgelegd.

Netwerk Ouderen Advies Raden:

“Art. 2.2 Inhoud onderzoek

Wijzig de inleidende zin als volgt: De Wmo schrijft een onderzoek voor. Met inachtneming van het eventuele tijdig ingediende persoonlijke plan wordt nagegaan

Voor een overzicht van de daarbij behorende termijnen naar het hoofdstuk 8: Inspraak.”

63 Antwoord:
Wij sluiten aan bij de wet en handhaven de huidige tekst.

Mevrouw H. Wintels – Markant:

Inhoud en onderzoek, 2.2.c: de mogelijkheden om met mantelzorg of hulp van andere personen uit zijn sociale netwerk of met behulp van vrijwillige inzet te komen tot verbetering van zijn zelfredzaamheid of zijn participatie of te voorzien in zijn behoefte aan beschermd wonen of opvang. “*Hoe wordt dit beoordeeld? Hoe wordt dit besproken? (Let wel, de bevindingen van cliënten zijn soms anders dan die van een mantelzorg. Ook kan het zo zijn dat mantelzorgers en cliënten in elkaars bijzijn niet altijd durven te zeggen wat zij vinden).*”

Inhoud en onderzoek, 2.2.d: de behoefte aan maatregelen ter ondersteuning van de mantelzorg van de cliënt; *Hoe wordt dit beoordeeld? Welke ondersteuningsmogelijkheden zijn er? Kan een mantelzorg zorg aanvragen voor een cliënt? Bijvoorbeeld wanneer de mantelzorg de zorg niet meer aan kan (en de cliënt vraagt geen zorg aan omdat hij/zij wil dat de mantelzorg de hulp geeft).*”

64 Antwoord:
In de nadere regels en beleidsregels zal nader worden ingegaan op de uitvoering van het Nieuw Amsterdams Zorgstelsel.

De heer A. Warnar – Cliëntenbelang Amsterdam:

“2.2 *In de beleidsregels zien we graag waarborgen opgenomen voor een toereikend opleidingsniveau en competenties van de medewerkers die het onderzoek uitvoeren.*”

De heer A. Warnar – Cliëntenbelang Amsterdam:

*“Onderzoek: 2.2 we zien graag dat in de beleidsregels wordt opgenomen:
De medewerker heeft de verantwoordelijkheid om actief te bevorderen dat cliënten die
onvoldoende in staat zijn hun eigen belangen te behartigen of geen betrokken netwerk
hebben, zich laten bijstaan door een cliëntondersteuner.”*

65 Antwoord:
 Zie het antwoord 64.

Verslag onderzoek

Mevrouw M. Vink – Platform Mantelzorg Amsterdam:

*“Verslag onderzoek (gesprek). Bij punt 2 - opmerkingen of latere aanvullingen van de
cliënt - zou het Platform Mantelzorg Amsterdam graag toegevoegd zien ‘en diens
mantelzorger/vertegenwoordiger’.”*

66 Antwoord:
 In de definitie van cliënt is ook diens bevoegd vertegenwoordiger opgenomen. Het
 is aan de cliënt om het verslag al dan niet aan de mantelzorger te verstrekken.

*“Verslag onderzoek: Het Platform Mantelzorg Amsterdam is van mening dat de
mantelzorger bij alle stappen betrokken moet worden en dus meegenomen moet worden
in de procedure van verslaglegging.”*

67 Antwoord:
 Zie het antwoord hierboven.

De heer E. Sengers – Wmo Adviesraad Amsterdam Zuidoost:

*“Ook de status van het onderzoekverslag is niet duidelijk. Geldt dit als dwingend advies
voor de beslissing over de maatwerkvoorziening, of is het slechts een vrijblijvende
verkenning van de hulpvraag? In het kader van de zelfredzaamheid en de eigen regie van
de cliënt zou het niet meer dan logisch zijn wanneer het verslag slechts dan geldig is
wanneer het voor akkoord ondertekend zou worden door de cliënt.”*

Mevrouw C. Sastro – Platform Gehandicapten Zuidoost:

*“Artikel 2.3: Verslag onderzoek
De rechtszekerheid van de cliënt moet al vanaf de aanvang van het onderzoek duidelijk
geborgd zijn. De grootste zekerheid wordt geboden door het verslag de status te geven
van een voor beroep vatbare beslissing. Ook indien het verslag niet de status van een
voor beroep vatbare beslissing zou krijgen zou ten minste toch aan artikel 2.3 toegevoegd
moeten worden dat het verslag geen officiële status heeft, en geen enkele rol mag spelen
in welk vervolgtrajec ook, zo lang het niet voor akkoord is ondertekend door de cliënt en
de medewerker.”*

- 68 Antwoord: Een verslag is de weergave van het onderzoek, is niet vrijblijvend en kan verschillende gevolgen hebben, afhankelijk van de conclusie.
1. De conclusie kan zijn dat geen ondersteuning vanuit de gemeente noodzakelijk is. De cliënt kan het, mede door de motivering, eens zijn met de conclusie. Mocht dit niet zo zijn, dan kan een second opinion geregeld worden. Als dit geen andere conclusie oplevert, dan kan de cliënt een aanvraag indienen (als hij een maatwerkvoorziening wenst). In die procedure zal het verslag als de uitkomst van het onderzoek een belangrijke basis voor het te nemen besluit zijn. Als de cliënt een algemene voorziening wenst, kan hij de afwijzing in een beschikking ontvangen.
 2. De conclusie uit het onderzoek kan zijn dat een algemene voorziening voorziet in de ondersteuningsbehoefte. Dit zal in beginsel in een door cliënt mede-ondertekend ondersteuningsplan worden vastgelegd. Dat ondersteuningsplan is geen beschikking, maar de basis voor de ondersteuning, en als zodanig niet vrijblijvend. Als over deze uitkomst echter geen overeenstemming is, wordt geen ondersteuningsplan maar een verslag gemaakt en kan wederom de procedure als hierboven vermeld worden gevolgd.
 3. Als gedurende het onderzoek de vraag zich richt op een (specifieke) maatwerkvoorziening, zal zo spoedig mogelijk ook de eventueel noodzakelijke medische advisering opgestart worden. Na afronding zal het verslag dan tevens het advies zijn dat in de aanvraagprocedure gebruikt wordt om een beschikking te nemen. Op deze wijze is onzes inziens de rechtszekerheid steeds geborgd, zonder dat de cliënt en diens melding van een ondersteuningsbehoefte vanaf het begin vanuit een juridische invalshoek wordt benaderd.

Mevrouw J. Diepenbroek – Ouderen Adviesraad Amsterdam Centrum:

Artikel 2.3 Verslag onderzoek, toevoegen:

“2. Indien geen mediation heeft plaatsgevonden, of indien wel mediation heeft plaatsgevonden maar deze niet tot overeenstemming heeft geleid, worden de redenen daarvoor in het verslag vermeld.

3. Opmerkingen of latere aanvullingen van de cliënt over dit verslag zullen in een contra-rapport worden opgenomen.”

- 69 Antwoord:
Wij handhaven de huidige tekst. De suggestie om mediation toe te voegen nemen wij niet over. Zie ook antwoord 53.

Inspreker 2:

De cliënt ontvangt een schriftelijke weergave van de uitkomsten van het onderzoek. Indien er een ondersteuningsplan wordt opgesteld geldt dat als verslag van het onderzoek. *“Is de behandelaar ook de onderzoeker?”*

- 70 Antwoord:
Onder omstandigheden kan de onderzoeker ook ondersteuner zijn.

Cliëntondersteuning

Inspreker 8:

“Er is een waarborg over onafhankelijke cliëntondersteuning. Wie gaat dat bieden? Als dat inderdaad iemand is die in dienst is van de gemeente, een lid van een wijkteam, dan zeggen mensen al: die is niet onafhankelijk. Wie is dat dan wel? Hoe wordt dat gefinancierd?”

Inspreker 9:

Maakt melding van het amendement van het CDA, van de heer Flierman: voor 1 oktober 2014 moeten er waarborgen zijn ten opzichte van het continueren van de onafhankelijke cliëntondersteuning in alle gemeenten. *“(…) ik wil pleiten voor de onafhankelijke cliëntondersteuner.”*

Inspreker 1:

“Stichting Mee is niet onafhankelijk! Het wijkzorg team werkt samen met de gemeente, volgens een eenvormige werkwijze inzet eigen kracht, inzet sociaal netwerk, inzet algemene en voorliggende voorzieningen) Hier is dus het risico van belangenverstrengeling en kan van onafhankelijke cliëntondersteuning geen sprake zijn.”

Inspreker 2:

“Cliëntondersteuning: onafhankelijke ondersteuning met informatie (...). (...)onafhankelijk betekent dit onafhankelijk van de cliënt maar wel van de overheid? Of betekent dit afhankelijk van de cliënt doordat de zelfredzaamheid wordt versterkt?”

Mevrouw C. Sastro – Platform Gehandicapten Zuidoost:

“Bij cliëntondersteuning moet de cliënt altijd de zekerheid hebben dat zijn of haar belangen voorop staan. De cliëntondersteuner dient daarom professioneel en onafhankelijk te zijn. De keus van de gemeente Amsterdam voor één cliëntondersteuningsorganisatie kan de schijn wekken dat deze onafhankelijkheid niet altijd gewaarborgd is.”

71 Antwoord:

Elke cliënt kan zich tijdens het onderzoek laten bijstaan door een mantelzorger of andere ondersteuner uit zijn netwerk. Als de cliënt niemand in zijn netwerk heeft die hem kan bijstaan, kan hij gebruik maken van de, door de gemeente georganiseerde, cliëntondersteuning. Vooral nog zal de cliëntondersteuning voor 2015 geboden gaan worden door MEE en de organisaties voor maatschappelijke dienstverlening. Zij ontvangen weliswaar subsidie van de gemeente, maar bij zo'n gesprek zitten medewerkers niet met het belang van de gemeente in het achterhoofd. Zij kijken naar het belang van de cliënt. Het amendement dat is aangenomen is een bevestiging van wat in de wet staat. Een zorg was met name dat het in de praktijk niet goed lijkt te lopen bij alle gemeenten. De vraag was aan staatssecretaris Van Rijn om daar op toe te zien en garanties te geven dat het wel goed zou gaan voor 1 oktober. De gemeente Amsterdam is er hard bezig om er voor te zorgen dat er per 1 januari onafhankelijke cliëntondersteuning beschikbaar is, zoals de wet eist.

Inspreker 5:

“Houdt er rekening mee dat ook degenen die onafhankelijke cliëntondersteuning dienen aan te bieden vaak nog maar zeer beperkte kennis hebben van autisme bij volwassenen.”Aanbieders van onafhankelijke cliëntondersteuning zouden op dit gebied geschoold dienen te worden.”

72 Antwoord:

Bij de invulling van de wijkteams zullen de uitvoerende partijen rekening moeten houden met alle doelgroepen. De gemeente stelt die eis aan MEE en organisaties voor maatschappelijke dienstverlening.

Aanvraag maatwerkvoorziening

E. Ruppert – Spuistraat 10: *“Bij de maatwerkvoorziening de vraag, hoe het college het begrip 'passende bijdrage' wil invullen bij deze voorziening... "aan het realiseren van een situatie waarin de cliënt in staat wordt gesteld tot zelfredzaamheid of participatie en zo lang mogelijk in de eigen omgeving kan blijven".”*

73 Antwoord:

Voor maatwerkvoorzieningen is zoals u weet het compensatiebeginsel gehandhaafd. Het in de Wmo nieuwe begrip 'passende bijdrage' zal daar wellicht invloed hebben. In de Wmo verordening treft u aan hoe wij vorm willen geven aan het nieuwe stelsel, en dat zal nader nog uitgewerkt worden in de Nadere Regels en Beleidsregels. Verder zal de jurisprudentie moeten oordelen over de uitvoering.

Inspreker 1:

Het college kan een door hem daartoe aangewezen adviseur om advies vragen gedurende de behandeling van de aanvraag.

“De aangewezen adviseur moet onafhankelijk te zijn. Óók onafhankelijk van de belangen van de gemeente. Onderzoek via de wijkzorg is niet onafhankelijk omdat wijkverpleegkundigen in dienst staan van zorgorganisaties. Voorkomen moet worden dat cliënten zich geïntimideerd voelen door een wijkverpleegkundige bij afkeuring maatwerkvoorziening. De wijkverpleegkundig moet sowieso hbo opgeleid zijn. Hoe wordt de privacy (artikel 21 VN verdrag) gewaarborgd en is er sprake van een onafhankelijk onderzoek naar de zorgvraag? Hoe wordt er gezorgd voor gelijkheid (artikel 12, artikel 19, 33 VN verdrag) Het kan natuurlijk niet zo zijn, dat men in de ene gemeente wel kan participeren met behoud van eigen regie en in de andere gemeente niet.

In geval van niet ten alle tijde willen verstrekken van medische gegevens, bijv. als info niet ter zake doet- zou de aanvraag toch in behandeling genomen moeten worden (privacy!).”

74 Antwoord:
De gemeente heeft geen belang bij een onvolledig of niet objectief onderzoek; dit dient niet het belang van de cliënt, en een onderzoek moet de toets van de wet en de rechter kunnen doorstaan. Een onderzoek zal door de wijkteammedewerker of een extern adviseur worden gedaan. Als blijkt dat een maatwerkvoorziening nodig is, wordt bij de afhandeling van de aanvraag een extern adviseur betrokken. Deze adviseurs zullen de bevindingen uit het onderzoek toetsen aan de criteria die de gemeente heeft gesteld voor toegang tot voorzieningen. Of een onderzoek volledig afgerond en conclusief kan zijn hangt mede af van een volledig dossier; of bepaalde informatie ter zake doet of niet kan het beste met de wijkteammedewerker of extern adviseur besproken worden.

Mevrouw J. Diepenbroek – Ouderen Adviesraad Amsterdam Centrum:

Art.2.4. Aanvraag maatwerkvoorziening, toevoegen 'externe':

"2. Het college kan een door hem aangewezen externe adviseur om advies vragen gedurende de behandeling van de aanvraag. Toelichting op dit amendement: In de toelichting op de verordening bij dit artikel is de aanduiding "externe" toegevoegd; deze kwalificatie lijkt meer op zijn plaats in de tekst zelf.

3. Het college geeft de beschikking binnen twee weken na ontvangst van de aanvraag. Toelichting op dit amendement: Omdat de termijn die in de Wet genoemd staat niet in de verordening voorkomt. "

75 Antwoord:
Wij handhaven de huidige tekst. Wettelijke termijnen zijn bindend en hoeven niet nog eens bevestigd te worden in de Verordening.

De heer A. Warnar – Cliëntenbelang Amsterdam:

"2.4 lid 1 Aanvraag maatwerkvoorziening. De wet stelt: Een cliënt kan ook een aanvraag indienen als het onderzoek niet binnen 6 weken is afgerond (artikel 2.3.2 lid 9 Wmo). We zien graag dat in de verordening 2.4 lid 1 overeenkomstig de wet wordt aangepast: "nadat het onderzoek is uitgevoerd, tenzij het onderzoek niet is uitgevoerd binnen de termijn van 6 weken"

76 Antwoord:
Dit zullen wij aanvullen.

Aanvraag persoongebonden budget

E. Ruppert – Spuistraat 10: *“Inzake het gb (art.2.5) de vraag, of de Algemene Amsterdams regeling voor het Pgb c.a (okt. 2013/februari 2014) - al dan niet geheel - overeind blijft in de nieuwe opzet van het voorstel van wet via de Sociale Verzekeringsbank.”*

77 Antwoord:
De Amsterdamse regeling voor het Pgb is opgesteld met het oog op de nieuwe opzet.

De heer A. Warnar – Cliëntenbelang Amsterdam:
*“2.5.d “een motivering waarom hij een Pgb wenst.”
Overeenkomstig de formulering in de wettekst, stellen we voor “waarom” te vervangen door “dat” hij een Pgb wenst.”*

78 Antwoord:
Naar verwachting zal de toelichting over de treffen voorziening, het doel en de uitvoering al het “waarom” aanstippen, maar wij achten het van belang deze motivering te handhaven.

Inhoud beschikking

Inspreker 9:
“De mensen die al wat ouder zijn, hebben de kans dat zij ineens erg achteruit gaan en dan weer een tijd stabiel zijn en dan weer achteruit. (...) De beschikking wordt afgegeven. Een maand later krijgt iemand een hersenbloeding en is er een andere situatie. Kan er dan een nieuwe beschikking aangevraagd worden?”

79 Antwoord:
Een individuele voorziening (maatwerkvoorziening) wordt toegekend met een beschikking. Als er nieuwe omstandigheden zijn of veranderde omstandigheden dan wordt daar zo flexibel mogelijk op ingespeeld. Als het leidt tot een andere individuele voorziening dan zal er een nieuwe beschikking moeten worden afgegeven.

Mevrouw J. Diepenbroek – Ouderen Adviesraad Amsterdam Centrum:
Art. 2.6.b Inhoud beschikking, toevoegen ‘toereikend’: *“...wat de hoogte van het toereikend persoonsgebonden budget is. Toelichting op dit amendement: De Wet stelt in artikel 2.1.3 lid b dat in de verordening in ieder geval wordt bepaald “op welke wijze de hoogte van een persoonsgebonden budget wordt vastgesteld waarbij geldt dat de hoogte toereikend moet zijn.” Wij vinden het nodig naar deze laatste opdracht hier indirect te verwijzen.”*

80 Antwoord:
Wij handhaven de huidige tekst. Dit artikel beschrijft de minimale vereisten aan de beschikking, niet de inhoud van de voorziening.

Mevrouw J. Diepenbroek – Ouderen Adviesraad Amsterdam Centrum:

Art. 2.6. Inhoud beschikking, toevoegen:

“3. Tevens wordt erop gewezen dat er een keuzemogelijkheid in aanbieders bestaat en welke mogelijkheden er zijn. Toelichting: Dit element uit de Wet komt niet in de verordening voor.”

81 Antwoord:
 Met u vinden wij een goede voorlichting van cliënten van groot belang en dit zal ook gebeuren, maar de beschikking is niet de plek voor voorlichting.

Inspreker 2:

Bij het treffen van een maatwerkvoorziening in natura wordt in de beschikking in elk geval vastgelegd. *“In natura betekent dat de rekening direct bij de subsidiënt gelegd wordt?”*

82 Antwoord:
 In natura betekent dat de cliënt ondersteuning ontvangt van een door de gemeente gecontracteerde aanbieder, en dat de kosten rechtstreeks tussen gemeente en aanbieder worden afgerekend. De cliënt kan eventueel wel een eigen bijdrage worden opgelegd.

De heer A. Warnar – Cliëntenbelang Amsterdam:

“2.6 Bij de bespreking in de Eerste Kamer is de compensatieplicht (weer) opgenomen in de Wmo (artikel 2.3.5 lid 3 + 4). Dientengevolge graag toevoegen: Lid 1.e en lid 2.f: “overeenkomstig artikel 2.3.5 van de wet, op welke wijze de cliënt met de toegekende maatwerkvoorziening wordt gecompenseerd”.

83 Antwoord:
 Wij handhaven de huidige tekst. Dit artikel beschrijft de minimale vereisten aan de beschikking, niet de inhoud van de voorziening.

3. Algemene voorzieningen

Algemene voorziening

E. Ruppert – Spuistraat 10: *“Is het juist dat de algemene voorziening gericht is op het versterken van zelfredzaamheid etc. in de zin van 'aangevuld kan worden ten behoeve van deze zelfredzaamheid etc.?’”*

84 Antwoord:
 Alle Wmo-voorzieningen zijn gericht op het behoud of versterken van zelfredzaamheid en participatie.

Mevrouw M. Koopman - Eveen:

“Algemene voorziening kan je altijd heen anders is het geen algemene voorziening als er een beperkte toegangsbeoordeling voor is.”

De heer A. Warnar – Cliëntenbelang Amsterdam:

“3.1. lid 1. De gecombineerde definitie van een algemene voorziening leidt tot onduidelijkheid. Geldt een beperkte toegangsbeoordeling alleen als een algemene voorziening voor een specifieke doelgroep bedoeld is? Is een beperkte toegangsbeoordeling anders dan een onderzoek naar de behoeften, persoonskenmerken en mogelijkheden van de persoon?”

85 Antwoord:
 Een algemene voorziening is in beginsel geen ‘geïndividualiseerd aanbod op maat’ maar een collectief aanbod. Nachtopvang is een voorbeeld; dit is niet voor iedereen toegankelijk, er zal alleen al vanuit capaciteitsoogpunt toch gekeken worden of toegang noodzakelijk is; toeristen zijn daar bijvoorbeeld niet welkom. Er zal dus soms een beperkte toegangsbeoordeling plaatsvinden, zonder dat dit afdoet aan het karakter van ‘algemene voorziening’.

De heer G. de Jager – Kenniskring zorg stadsdorpen Amsterdam en de heer M. Ayranci – Turkse Arbeidersvereniging in Nederland:

“De stadsdorpen hebben grote waardering voor de aandacht die B&W willen geven aan de versterking van de vrijwillige inzet en informele netwerken. (...) Wij nodigen B&W daarom uit om in dialogen met relevante partijen in de wijken kaders te ontwikkelen voor de versterking van de burgerinitiatieven.”

De heer G. van Deuren – Stichting OOG, Raad voor Levensbeschouwingen Amsterdam ZO:

“Er wordt vastgesteld, dat de betrokkenheid van mantelzorg en het inschakelen van vrijwilligers wordt bevorderd. Alleen op dit vlak loopt de aansluiting met de implementatie van de verordening op 1 januari 2015 ver achterop. (...) in Amsterdam is men hier officieel gestart met het project genaamd Proeftuinen Zorg en Welzijn, waarbij nieuwe sleutelpersonen worden voorbereid door een cursus om zorg vraag -en aanbod te signaleren en op elkaar af te stemmen. Met bestaande sleutel- personen is dat (nog) niet gebeurd. Een inventarisatie hiervan is zeker op haar plaats, ingedeeld op wijk, vooral op

(sub)buurniveau, met name om het vacuüm in deze, dat hier en daar zeker zal ontstaan, op te vangen.”

De heer H. van Haaster – IGPB en Resultaatmeetgroep:

“Ik vind het belangrijk dat hier ook “ervaringsdeskundigen” genoemd worden. In de laatste ledenvergadering van de Vakvereniging voor ervaringswerkers (VVvE) is uitgebreid gesproken over de toekomst van ervaringswerkers wat betreft werken in de wijk. Het is belangrijk op deze ontwikkeling in te haken.”

86 Antwoord:
Wij nemen goede nota van uw opmerkingen.

Inspreker 2:

Artikel 3.1.2: Het college bevordert en treft de algemene voorzieningen die naar zijn oordeel bijdragen aan de zelfredzaamheid en de participatie van ingezetenen en aan de inzet van mantelzorg en vrijwilligerswerk daarvoor (...) waaronder in elk geval de in dit hoofdstuk vermelde voorzieningen. *“Betekent dit dat de gemeenten een aanbidsmarkt gaat organiseren voor de diverse diensten waar mensen met een zorgbehoefte zorg kunnen regelen?”*

87 Antwoord:
Nee, dit artikel heeft betrekking op de algemene voorzieningen die de gemeente regelt.

Inspreker 2:

Een algemene voorziening kan ingericht zijn voor alle inwoners van Amsterdam of voor een specifieke doelgroep, (...). *“Dit is de aanbodzijde. Wordt de gemeente een aanbieder van zorgdiensten?”*

88 Antwoord:
De gemeente is opdrachtgever en financier.

Inspreker 2:

3.1.3: Het college kan nadere regels stellen. *“Welke?”*

89 Antwoord:
De belangrijkste regels staan vermeld in dit artikel. Als in de praktijk blijkt dat, binnen het geschetste kader, nadere afspraken nodig zijn, dan kan dit in lagere wet- en regelgeving worden vastgelegd. De Nadere regels en Beleidsregels zijn de lagere wet- en regelgeving waarin dit wordt uitgewerkt. Voor een voorbeeld kijkt u naar de huidige regels: <http://www.amsterdam.nl/gemeente/organisatie-diensten/wzs/container/documentatie/regels-verordening/beleidsregels/>

Basisvoorzieningen

“Basisvoorzieningen. In de artikelsgewijze toelichting, pagina 20 staat: daarnaast kan men er terecht voor vrijwilligerswerk, activering en deelname aan allerlei activiteiten voor en door bewoners.

Het uitvoeren van vrijwilligerswerk en deelname aan activiteiten door mensen met een beperking wordt bemoeilijkt door het feit dat mensen met een beperking vaak speciale voorzieningen nodig hebben om vrijwilligerswerk te kunnen uitoefenen. Te denken valt aan aangepast vervoer, aanpassingen op de werkplek, en begeleiding of verzorging op de werkplek. Vaak zijn deze voorzieningen financieel niet op te brengen door de organisatie waar het vrijwilligerswerk wordt gedaan. Advies is om in de uitvoering van de wet een regeling op te nemen op basis waarvan vrijwilligersorganisaties een financiële tegemoetkoming kunnen krijgen ter compensatie van deze kosten.”

90 Antwoord:
 Het financieel faciliteren van organisaties voor vrijwilligerswerk behoort niet tot wat de Wmo-verordening regelt. Wij zullen uw signaal meenemen.

Ambulante ondersteuning

De heer A. Warnar – Cliëntenbelang Amsterdam:

“Het lijkt ons niet juist dat voor langdurige ambulante ondersteuning (3.3.d) - in de verordening opgenomen als algemene voorziening - een beperkte toegangsbeoordeling zou volstaan. Is, gezien de diversiteit in de ondersteuningsvraag bij de cliënten die gebruik maken van deze ondersteuning, geen onderzoek nodig naar de individuele ondersteuningsvraag, leidend tot een voorziening op maat?”

91 Antwoord:
 Als een cliënt zich meldt met een probleem wordt een onderzoek gedaan naar de aard van de problemen en de oplossingsmogelijkheden. Als blijkt dat de oplossing van het probleem niet mogelijk is in een algemene voorziening dan zal een maatwerkvoorziening worden toegekend..

De heer A. Warnar – Cliëntenbelang Amsterdam:

*“3.3 Er ontbreekt een omschrijving van het doel van kortdurende en langdurende ambulante ondersteuning. Deze twee vormen van ondersteuning hebben een wezenlijk andere inhoud en doel dan informatie en advies (a) en vraagverheldering (b). We zijn van mening dat a en b een aparte categorie vormen binnen de algemene voorzieningen, en alleen c en d thuishoren onder artikel 3.3. ambulante ondersteuning.
We stellen voor om de omschrijving uit de toelichting in dit artikel op te nemen: Kortdurende en langdurende ambulante ondersteuning kan gericht zijn op het oefenen van vaardigheden, woonbegeleiding en ondersteuning bij praktische zaken.
Dit is consistent met de beschrijving van het doel van dagbesteding in artikel 3.4.”*

92 Antwoord :
 Wij nemen uw suggestie niet over.

Dagbesteding

Inspreker 11:

Dagbesteding komt voor bij maatwerkvoorzieningen en algemene voorzieningen. (...)

“Wanneer is iets specialistisch en wanneer niet? Sommige GGZ-cliënten moeten ook gewoon dagbesteding hebben om bezig te zijn, maar misschien ook een wat zwaardere dagbesteding met intensievere begeleiding.”

93 Antwoord:

Het verschil tussen de maatwerkvoorziening dagbesteding en de algemene voorziening dagbesteding heeft er mee te maken dat op voorhand wordt vastgesteld of iemand hele specialistische begeleiding nodig heeft, waarbij er intensief tot voortdurend ondersteuning, toezicht en/of zorg nodig is. Op het moment dat dit niet het geval is kan volstaan worden met de algemene voorziening voor dagbesteding

Mevrouw M. Vink – Platform Mantelzorg Amsterdam:

“Dagbesteding met laag intensieve ondersteuning: het Platform Mantelzorg Amsterdam is stellig van mening dat in het zinsgedeelte ‘onder meer omdat ook vrijwilligers uit de buurt en mantelzorgers ondersteunen bij een deel van de zorg en begeleiding’, ‘en mantelzorgers’ verwijderd moet worden. Dagbesteding met laag intensieve ondersteuning is voor mantelzorgers een vorm van respijtzorg. Het kan daarom niet zo zijn dat mantelzorgers geacht worden vrijwilligerswerk te doen. Los daarvan mag de inzet van vrijwilligers nooit ten koste gaan van de inzet van professionele ondersteuning.

Het Platform mantelzorg heeft twijfels over de mogelijke diversiteit van de samenstelling van de groepen, maar vindt sowieso dat mantelzorgers betrokken moeten worden in de keuze voor de basisvoorziening.”

Mevrouw H. Wintels – Markant:

“Bij 3.4: Wanneer dagbesteding ontlasting biedt voor mantelzorgers, hoe wordt geborgd dat alleen die mantelzorgers als vrijwilliger worden ingezet die dat zelf ook willen/kunnen? Kunt u waarborgen dat van mantelzorgers niet wordt geeist dat zij ingezet worden als vrijwilliger in een dagbestedingsfaciliteit?”

94 Antwoord:

Het klopt dat geen gedwongen inzet van mantelzorgers wordt gevraagd bij het leveren van de dagbesteding. In de keuze voor de voorziening die volgt uit het onderzoek, zal ook de mantelzorger worden betrokken; die wordt immers betrokken bij het onderzoek zelf.

Inspreker 5:

“Aanbeveling: zorg dat specifieke vormen van hooggespecialiseerde vormen van dagbesteding voor volwassen mensen met autisme en een normale begaafdheid (zoals die ook in de regiogemeente Uithoorn bestaat) blijven bestaan en toegankelijk blijven voor inwoners van de gemeente Amsterdam.”

95 Antwoord:

In onze inkoop zullen wij voor elke doelgroep voorzien in aanbod, en wij streven ernaar om bestaande kennis en ervaring ten volle te benutten.

Beschermd vervoer

Mevrouw J. Diepenbroek – Ouderen Adviesraad Amsterdam Centrum:

Artikel 3.5 Beschermd vervoer: “Het college draagt voor iedere Amsterdammer vanaf 75 jaar zorg voor de beschikbaarheid van vervoer. Toelichting op dit amendement: In Artikel 1.1 Begripsbepalingen komt onder lid c de kwalificatie “collectief” niet voor.”

96 Antwoord:

Vanuit een oogpunt van consistentie is besloten deze definitie niet in de verordening op te nemen. Beschermd vervoer zal wel nader uitgewerkt worden in de Nadere regels en beleidsregels en dar zal ook uw opmerking in meegenomen worden.

Inspreker 12:

“Artikel 3.5 beschermd vervoer. Waarom is dit alleen voor mensen boven de 75 jaar en kan dit niet ook ingezet worden voor andere doelgroepen die deze vorm van vervoer nodig hebben. Bijvoorbeeld voor meervoudig gehandicapte kinderen onder de 12 jaar.”

97 Antwoord:

Het zogenoemde beschermd vervoer heeft een specifieke doelgroep. Voor de door u genoemde groep is ook vervoer beschikbaar.

Woningaanpassing

Inspreker 1:

“Bij 3.6 woningaanpassing staat: het college draagt zorg voor het aanbrengen van kleine, eenvoudige woningaanpassingen. Verduidelijking van het begrip ‘eenvoudige voorziening’ is wenselijk.”

98 Antwoord:

De verduidelijking vindt u in de toelichting.

Mantelzorg

Angelien Horn (Platform Mantelzorg) – tijdens informatiebijeenkomst:

“Leest artikel 1.1.1 van de modelverordening voor en vraagt met name aandacht voor de zinsnede: ‘of namens wie een melding gedaan wordt’. Dat kan dus ook een mantelzorgers zijn. Zij pleit ervoor om de rol van de mantelzorgers explicieter naar voren te laten komen in de verordening.”

99 Antwoord:

De rol van de mantelzorgers wordt belicht in artikel 1.1, 1.2, 2.1, 2.2.

Inspreker 13:

“Wat gebeurt er met de expertise van de wijkteams ten gunste van mensen met GGZ-problematiek, mensen die een psychische aandoening hebben en met name degene die er heel erg aan toe zijn? Dus degene waar niet de cliënt zelf er iets over kan zeggen, maar waar dat vaak de mantelzorgers zijn. In hoeverre zijn de mantelzorgers betrokken bij de wijkteams? Hebben ze daar ook enige invloed? Wat gebeurt er voor het specialisme dat nodig is om met GGZ-patiënten en mantelzorgers te kunnen spreken?”

100 Antwoord:

In de wet is geëxpliciteerd dat mantelzorgers betrokken moeten worden bij het onderzoek (gesprek) na een melding. Er zal ook rekening gehouden worden met hun rol en behoefte in het ondersteuningsnetwerk. In die zin spelen zij een grote rol. In de wijkzorgteams zullen ook medewerkers zitten met GGZ-expertise. De gemeente is nu ook al in nauw overleg met de GGZ-instellingen over hoe zij dat op wijkniveau gaan vormgeven.

Mantelzorgcompliment

Mevrouw M. Fritschy – Stedelijke Wmo Adviesraad:

“De Stedelijke Wmo-Adviesraad is van mening dat het Mantelzorgcompliment, een door mantelzorgers zeer gewaardeerd (financieel) gebaar, een zodanige vorm moet krijgen of houden dat dit beschikbaar is voor iedere mantelzorgers. Wij krijgen signalen van mantelzorgers dat dit gebaar bijzonder op prijs wordt gesteld. Niet iedereen is in staat of wil deelnemen aan algemene activiteiten zoals een dag van de mantelzorg.”

Mevrouw C. Sastro – Platform Gehandicapten Zuidoost:

“(…) De onderlinge relaties tussen mantelzorgers en degenen die zij verzorgen zijn net zo gevarieerd als de vele verschillende vormen van hulp die de mantelzorgers bieden. De gemeentelijke regeling voor de blij van waardering voor mantelzorgers dient rekening te houden met die diversiteit, en zal ruimte moeten bieden aan vele verschillende vormen van complimenten, zodat alle mantelzorgers zich op hun eigen manier gewaardeerd voelen. Bovendien zal de regeling ok aandacht moeten bieden voor die burgers die wel mantelzorg bieden, maar dat zelf niet als zodanig (h)erkennen.”

Mevrouw H. Wintels – Markant:

Het college draagt jaarlijks zorg voor een blij van waardering voor mantelzorgers.
“Waar bestaat de waardering uit? Weet men wat door mantelzorgers wordt ervaren als waardering? En hoe wordt vastgesteld of iemand mantelzorgers is?”

Mevrouw M. Vink – Platform Mantelzorg Amsterdam:

“Mantelzorgcompliment. Graag zouden wij op p. 23 uit de verordening geschrappt zien dat een Dag van de Mantelzorger een voorbeeld is van het vormgeven van waardering en erkenning van mantelzorgers. De Dag van de Mantelzorg is een activiteit die maar door een beperkte groep op prijs gesteld wordt en bezocht kan worden.”

Inspreker 3:

Het college draagt jaarlijks zorg voor een blijk van waardering voor mantelzorgers.
“Ik zit op dit compliment niet te wachten. Liever wordt ik als gelijkwaardige gesprekspartner bij de zorg/behandeling structureel betrokken.”

Mevrouw H. Boumans – Ypsilon en stichting Eiwerk:

“Mantelzorgcompliment: ik wil gewoon die € 250 om leuke dingen te doen met mijn zoon en geen koffiemiddag met een taartje met mij onbekende buurtgenoten (zie ook p. 21).”

Inspreker 1:

“Uit respect voor de mantelzorger zal moeten worden gedacht aan een geldelijke beloning per mantelzorger (als het huidige mantelzorgcompliment) Uit onderzoek van Mezzo (nationaal mantelzorgpanel 2013) blijkt dat mantelzorgers zich het meest gewaardeerd zouden voelen door een vast geldbedrag. Gemiddeld maken mantelzorgers per jaar € 1.100 aan extra kosten. Denk aan bijv. reis- en telefoonkosten.”

De heer A. Warnar – Cliëntenbelang Amsterdam:

“De dag van de mantelzorger wordt door veel mantelzorgers niet beschouwd als een goede vorm van waardering. Een financiële waardering wordt meer gewaardeerd.”

101 Antwoord:
Dank voor uw suggesties voor de invulling van het mantelzorgcompliment.

E. Ruppert – Spuistraat 10:

“Al eerder is een opmerking gemaakt over de uitdrukking "draagt zorg voor". Deze geldt ook voor het mantelzorgcompliment van art. 3.8. Uiteraard is de wijze waarop vrij, maar het verrassingseffect is wel heel groot als alleen maar gesproken wordt over"draagt jaarlijks zorg voor" en in de toelichting een Dag voor de mantelzorg wordt genoemd.”

102 Antwoord:
Per 1 januari 2015 houdt het mantelzorgcompliment vanuit de Rijksoverheid op te bestaan. De gemeente is vanaf 2015 verantwoordelijk voor de jaarlijkse blijk van waardering voor de mantelzorger. Het benoemen van de Dag van de Mantelzorg in de toelichting expliciteert dat de gemeente hier op gezette tijden uitvoering aan geeft.

E. Ruppert – Spuistraat 10:

“In dit verband de suggestie om in het verlengde van hetgeen op blz. 29 en 124 van de Memorie van Toelichting op de wet wordt aangegeven dat het CIZ naast een Wlz-indicatie zich ook uitdrukkelijk uitlaat over de vraag of de betreffende mantelzorg een verantwoord leefklimaat verzorgt. Het zou namelijk in de praktijk regelmatig voorkomen dat verblijfsgeïndiceerden thuis met een Pgb een verantwoorde omgeving hebben gerealiseerd en - zolang dat het geval is - zou de gemeente ook de nodige maatwerkvoorzieningen kunnen blijven verstrekken.”

103 Antwoord:

De gemeentelijke verantwoordelijkheid houdt op indien is vastgesteld dat iemand blijvend behoefte heeft aan 24 uren zorg en/of toezicht. Iemand komt dan in aanmerking voor een Wlz-indicatie.

Clënten met een Wlz indicatie kunnen ervoor kiezen om thuis te blijven wonen met een Volledig Pakket Thuis, een Modulair Pakket Thuis of een Persoonsgebonden budget.

Inspreker 1:

“Tevens zou de gemeente mantelzorgers moeten waarderen door hen te helpen met een verhuisvergoeding, voorrang woningtoewijzing en beleid voor het bouwen van een mantelzorgwoning. 56 % heeft woonwensen die samenhangen met de zorg voor een ander (onderzoek nationaal mantelzorgpanel Mezzo). Het vervullen van woonwensen dient het belang van de mantelzorger, de gemeente én de landelijke overheid.”

104 Antwoord:

Wij zijn met u van oordeel dat het streven moet zijn om, waar mogelijk, ook woonbeleid af te stemmen op de nieuwe Wmo 2015 en de groeiende rol van onderlinge ondersteuning.

4. Maatwerkvoorzieningen

Criteria maatwerkvoorziening algemeen

Inspreker 1:

“Bij artikel 4.1.2. toevoegen: met behoud van eigen regie.”

“Om zo zelfstandig mogelijk te kunnen participeren zou ten alle tijden een aanspraak op een maatwerk voorziening behoren te zijn (insiders perspectief, eigen regie). Hoe kan er anders gesproken worden over eigen regie, zelfredzaamheid, keuzevrijheid of zelfregie.”

105 Antwoord:

Het behoud en verbeteren van de zelfredzaamheid omvatten de aanname dat dit de eigen regie omvat.

Netwerk Ouderen Advies Raden:

“4.1.2 Wij adviseren u de passage ‘... of te regelen dat hij geen behoefte meer heeft aan maatwerkvoorzieningen ...’ te schrappen. Immers, de maatwerkvoorziening levert, rekening houdend met de uitkomsten van het in art. 2.3.2 van de Wmo bedoelde onderzoek, een passende bijdrage aan het realiseren van een situatie waarin de cliënt in staat wordt gesteld tot zelfredzaamheid en/of participatie, alsmede zo lang mogelijk in de eigen leefomgeving te blijven.”

De heer A. Warnar – Cliëntenbelang Amsterdam:

“4.1.2 “ te regelen dat hij geen behoefte meer heeft aan maatwerkvoorzieningen”.

Deze zinsnede gaat voorbij aan alle redelijkheid. Als cliënt, met diens netwerk en gebruikmakend van algemene voorzieningen, zijn zelfredzaamheid of participatie niet voldoende kan verbeteren, dan moet in alle redelijkheid de weg naar een maatwerkvoorziening open liggen. We stellen voor om de zinsnede te vervangen door: “ of dat uit het onderzoek blijkt dat er op andere wijze een oplossing is gevonden voor de hulpvraag.”

106 Antwoord:

Wij handhaven de huidige tekst. De toegang tot een maatwerkvoorziening staat open voor iedereen die daarvoor in aanmerking komt. Sterker dan onder de huidige Wmo gaan daaraan de eigen oplossingen van de Amsterdammer vooraf en wij willen daarop met onder andere dit artikel de nadruk leggen.

De heer G. de Jager - Kenniskring zorg Stadsdorpen Amsterdam en de heer M. Ayranci – Turkse Arbeidersvereniging in Nederland:

“Bij artikel 4.1 lid 2: De indruk ontstaat dat de medewerker die het toelatingsonderzoek uitvoert de noodzakelijke sociale cohesie bepaalt en mede op grond daarvan een maatwerkvoorziening bepaalt. Voor de versterking van de participatie is het niet bevorderlijk als een ambtenaar zou bepalen dat de buurvrouw maar moet helpen omdat zij lid is van het stadsdorp. Dit lijkt een wat extreem voorbeeld, maar het maakt wel duidelijk dat er een aanvullend kader ontbreekt.”

107 Antwoord:

Tijdens het onderzoek worden alle mogelijkheden besproken, ook de mogelijkheid van inzet van de buurvrouw; de gemeente zal immers van ál haar burgers de participatie moeten bevorderen. Daarbij zal natuurlijk wel naar de bereidheid en inzetbaarheid van de buurvrouw gekeken moeten worden. Het kan zijn dat een rol van de buurvrouw bij de ondersteuning van een cliënt haar participatie remt, maar het kan ook zijn dat deze juist daardoor bevorderd wordt. De desbetreffende buurvrouw zal bij deze afweging uiteraard zo veel mogelijk zelf worden betrokken.

Mevrouw J. Diepenbroek – Ouderen Adviesraad Amsterdam Centrum:

“Artikel 4.1.3. lid e: schrappen. Deze bepaling is in strijd met de Wet die voorschrijft ‘dat er keuzemogelijkheden tussen aanbieders moeten zijn’, waar drie criteria worden genoemd maar niet dat van ‘de goedkoopste’.”

108 Antwoord:

Wij handhaven de huidige tekst. Dit artikellid ziet op de vaststelling van de soort voorziening. Op basis daarvan kan de Amsterdammer kiezen.

Mevrouw M. Fritschy – Stedelijke Wmo Adviesraad:

“Bij de maatwerkvoorzieningen worden onder 2 ook vermeld alle mogelijkheden om de zelfredzaamheid te versterken. De Stedelijke Wmo-Adviesraad stelt voor om hulp bij het onderkennen van een handicap (...) als maatwerkvoorziening mogelijk te maken, evenals (zodanig voorafgaand aan) hulp bij het vinden van aangepaste/passende huisvesting en een geschikte arbeidsplaats.”

109 Antwoord:

Wij onderkennen dat behoefte kan bestaan aan hulp bij belangrijke levensvragen maar zien dit niet op voorhand als te verstrekken maatwerkvoorziening. Via informatie en advies, en cliëntondersteuning, kan de gemeente mensen met een hulpvraag naar het juiste loket voor de door u genoemde vragen sturen.

Inspreker 5:

“Bij degenen die beslissen over de toegang tot algemene voorzieningen dan wel maatwerkvoorzieningen dient voldoende kennis te zijn over Autisme Spectrum Stoornissen en dan met name autisme bij normaal- tot hoofdbegaafde volwassenen met een late diagnose”.

110 Antwoord:

De gemeente heeft inderdaad deze verantwoordelijkheid.

De heer A. Warnar – Cliëntenbelang Amsterdam:

“4.1.3 a t/m f. In het wetsartikel 2.1.2 Wmo staan de onder 4.1.3 a t/m f aangehaalde criteria niet genoemd. De criteria voor maatwerkvoorzieningen zijn zo fors, dat een beperkte groep cliënten hiervan gebruik kan maken. Hoe gaat het college om met cliënten die (net) niet aan deze voorwaarden voldoen, maar ook bij de algemene voorzieningen/eigen netwerk niet de ondersteuning kunnen krijgen die zij nodig hebben?”

Wijst de gemeente een aanvraag af of gaat zij toch op zoek naar passende maatwerkvoorzieningen (en zo ja, op welk artikel van de verordening is dat gebaseerd?).”

111 Antwoord:
Cliënten waarvoor algemene voorzieningen niet toereikend zijn en waarbij de te treffen maatregelen niet tot de eigen verantwoordelijkheid behoren, kunnen anders dan u lijkt te veronderstellen in aanmerking komen voor een maatwerkvoorziening.

E. Ruppert – Spuistraat 10:

“Voorgesteld wordt om in art. 4.1, derde lid onder e. een wijziging aan te brengen in de zin van afweging tussen kosten en kwaliteit;dit in plaats van het enkele uitgangspunt, dat de goedkoopste voorziening alleen al om die reden voorrang krijgt.”

112 Antwoord:
In het artikel is de bewoording “in beginsel” opgenomen om te benadrukken dat dit een uitgangspunt is maar dat naar het individuele geval gekeken wordt.

Mevrouw M. Vink – Platform Mantelzorg Amsterdam:

“Gebruikelijke hulp: Mantelzorg overstijgt gewoonlijk de gebruikelijk hulp en wordt bovengebruikelijke zorg genoemd. Vanaf 2013 geldt in de AWBZ de regel dat anderhalf uur per 24 uur bovengebruikelijke zorg voor rekening van de cliënt komt. De gemeente Amsterdam zou deze regel onder de Wmo 2015 kunnen overnemen. Overigens is het Platform Mantelzorg Amsterdam van mening dat bij gebruikelijke hulp moet worden gekeken wat in een gegeven situatie binnen een systeem redelijk is. Ook bij het bepalen van gebruikelijke hulp is maatwerk nodig.”

113 Antwoord:
De gemeente is met u van oordeel dat het bepalen van of iets behoort tot gebruikelijke hulp maatwerk is. In de Beleidsregels zal duidelijker gemaakt worden hoe wij hiermee omgaan.

Inspreker 14:

“Slechte plannen/regelingen! De regeling zorgt voor afbraak zorg en veel teveel zorg op het bordje van de mantelzorg (...).”

Mevrouw H. Wintels – Markant:

“Bij 4.1 In de zelfredzaamheidsmatrix wordt de belasting en belastbaarheid van de mantelzorg niet meegenomen. Hoe wordt beoordeeld of het reëel is dat er (nog langer) gebruik wordt gemaakt van de zorg die door een mantelzorg wordt gegeven? In hoeverre wordt de belasting en de belastbaarheid van de mantelzorg meegenomen in de beoordeling van de aanvraag van een maatwerkvoorziening?”

114 Antwoord:

Om maatwerk te kunnen leveren, is het van belang niet alleen de omstandigheden van de aanvrager mee te wegen, maar ook de omstandigheden van een mantelzorger. In het onderzoek wordt goed gekeken naar de behoeften, mogelijkheden en belastbaarheid van de mantelzorger en het sociale netwerk. De situatie van de aanvrager, met inbegrip van de hulp die wordt of kan worden geleverd door de mantelzorger en diens behoefte aan ondersteuning, wordt dus integraal onderzocht om maatwerk te kunnen leveren. Bij dat onderzoek wordt betrokken de hulp die het sociale netwerk aan cliënt en mantelzorger kan bieden. Eventueel kan dit ook leiden tot een aanvraag van de mantelzorger voor zijn eigen ondersteuning.

De heer A. Warnar – Cliëntenbelang Amsterdam:

“4.1.3.b. ‘noodzaak’. In artikel 2.1.2. Wmo staat de ‘noodzaak’ van een maatwerkvoorziening niet genoemd. Hoe definieert de gemeente ‘noodzaak’?”

115 Antwoord:

Als noodzakelijk voor behoud of versterking van zelfredzaamheid of participatie, in tegenstelling tot de omstandigheid dat het verstrekken van een maatwerkvoorziening wegens andere mogelijkheden niet noodzakelijk is.

De heer A. Warnar – Cliëntenbelang Amsterdam:

“4.1.3.c. Er zijn geen objectieve normen voor normale maatschappelijke kosten, dit moet individueel beoordeeld worden. We stellen voor toe te voegen: in relatie tot de financiële positie van de burger.”

116 Antwoord:

Wij handhaven de huidige tekst. De aanvraag voor een maatwerkvoorziening wordt altijd beoordeeld aan de hand van de individuele kenmerken en omstandigheden.

De heer A. Warnar – Cliëntenbelang Amsterdam:

“4.1.3.d. voorzienbaarheid. Een rigide toepassing van dit artikel kan leiden tot onrechtvaardige situaties. In welke situaties wil het college dit artikel toepassen?”

117 Antwoord:

Er is een nauwe samenhang met de normen inzake eigen verantwoordelijkheid van burgers om zich voor te bereiden (financieel en anderszins, bijvoorbeeld in keuze van woning) op de toekomst. Die verantwoordelijkheid zal mede samenhangen met de mogelijkheden en beperkingen daarbij. De afweging zal op persoonsniveau gemaakt worden.

Aanvullende criteria Persoongebonden budget

Roelf Norg (NOAR, Wmo-Platform Centrum) – tijdens informatiebijeenkomst:

“Een Pgb is mogelijk, maar in de wet staat “indien de cliënt dit wenst”. Daarna volgen de voorwaarden die in de verordening overgenomen zijn, maar waarom neemt de gemeente niet die eerste zin ook over? Dit geeft duidelijk aan dat de cliënt degene is die de regie heeft over hoe de zorg wordt geleverd en niet de gemeente.”

118 Antwoord:

Bij een Pgb is het uiteraard de cliënt die het initiatief heeft. Dat wordt door de wet gereguleerd en daar wijkt de gemeente niet van af.

Roelf Norg (NOAR, Wmo-Platform Centrum) – tijdens informatiebijeenkomst:

“Onder punt 4.2.2.b staat dat het bieden van een keuze voor het Pgb negatieve gevolgen zou hebben voor het voortbestaan van het systeem.(...) Het systeem is of niet goed, dan moet het ook niet voort blijven bestaan of het systeem is goed en dan zullen voldoende mensen kiezen voor niet in geld, maar in natura. Dit zou geschrapt moeten worden, het is ook in strijd met de wet, dit is nergens terug te vinden.”

Inspreker 9:

“(...) Als hier het voorbeeld wordt genomen van het AOV, als dé voorziening waarbij het Pgb moeilijk zal gaan, is dat geen goed voorbeeld. Bij de Hbh zijn mensen ontevreden over een organisatie(...). Wat doen die mensen? Die nemen een Pgb en gaan ergens anders heen. (...). En dat moet kunnen. (.)”

Mevrouw M. Fritschy – Stedelijke Wmo Adviesraad:

“Artikel 4.2 . onderdeel 2 b: het college kent geen PGB toe als bij een bepaalde keuze negatieve gevolgen ontstaan voor het voortbestaan van het systeem van de desbetreffende netwerkvoorziening in natura. (...). In het kader van toegankelijkheid en keuzevrijheid voor cliënten zoveel mogelijk te borgen, stellen wij voor het PGB in deze situaties zoveel mogelijk conform de wet toe te kennen.”

Netwerk Ouderen Advies Raden:

“Art. 4.2.2.b Wij stellen voor dit artikel als volgt te wijzigen: Leidend is keuzevrijheid t.a.v.het pgb. Alleen bij het AOV is om bedrijfstechnische redenen een uitzondering acceptabel. Daarom is een Pgb voor het AOV niet mogelijk.”

De heer A. Warnar – Cliëntenbelang Amsterdam:

“4.2.2.b: Geen Pgb indien negatieve gevolgen instandhouding voorziening. Dit is een inperking van het wettelijk verankerde recht op de keuze voor een Pgb. In de toelichting wordt vermeld dat deze inperking alleen geldt voor het AOV en/of MO. Dit moet o.i. expliciet in het artikel in de verordening worden opgenomen.”

Inspreker 1:

Het college kent geen persoonsgebonden budget toe als het bieden van een keuze voor het persoonsgebonden budget negatieve gevolgen zou hebben voor het voortbestaan van het systeem van de desbetreffende maatwerkvoorzieningen in natura.

“Het verder uithollen van het begrip keuzevrijheid zie ik hier aangegeven. Met deze regel komt de keuzevrijheid in het geding. Kan een cliënt dan nog wel in aanmerking komen voor een Pgb? PGB is een middel waarmee de zorg het leven volgt.(...) Het Pgb is bedoeld voor mensen die levenslang en levensbreed een beperking hebben en bewust voor deze vorm van financiering kiezen. Het is voor mensen die verder ook in staat zijn zelf de zorg te regelen, te organiseren en de rol van werkgever op zich te nemen. Ondersteuning hierbij komt in principe vanuit het informele netwerk en wordt niet door beroepskrachten verstrekt. Werken met een Pgb vereist specifieke competenties van de gebruiker.

119 Antwoord:

Het gewraakte artikelonderdeel 4.2.2b heeft niet de betekenis die er in de vragen aan gehecht wordt. De bedoeling was om de jurisprudentie inzake collectief vervoer en het Pgb in de Verordening op te nemen. Daarbij menen wij dat deze uitzonderingsgrond ook voor maatschappelijke opvang kan gelden. Alleen al het aantal vragen en de onduidelijkheid rechtvaardigen dat we opnieuw naar de formulering kijken.

Katinka Hol (Feuerstein Centrum Nederland) – tijdens informatiebijeenkomst:

“Ik begrijp dat mensen die een Pgb hebben op eigen initiatief zelf hulp of zorg mogen inkopen. De zorgkantoren hebben de afgelopen jaren een lijst gemaakt met instellingen waaraan een Pgb niet besteed mag worden. Is dat ook een lijst die door de Gemeente Amsterdam gehanteerd blijft worden?”

120 Antwoord:

Niet automatisch, maar er vindt wel afstemming plaats met het zorgkantoor, bijvoorbeeld om (toekomstige) Pgb-houders te kunnen beschermen tegen frauduleuze partijen.

Inspreker 11:

“Bij het Pgb geldt de eis van minimaal 10 uur. Gebeurt daar nog iets mee? Dus dat je minimaal 10 uur nodig hebt waarvan één dagdeel dagbesteding als één uur geldt.”

121 Antwoord:

Binnen de Wmo geldt deze grens niet.

De heer H. van Haaster – IGPB en Resultaatmeetgroep:

“Ik zou graag willen dat de betekenis van maatwerkvoorzieningen zoals PGB, ook betrokken wordt op bewonersgestuurde wijkontwikkeling. In bewonersgestuurde wijkontwikkeling vragen kwetsbare groepen extra aandacht. Voor deze groepen bevordert het PGB hun participatie, eigen regie en empowerment. Een effect van het PGB kan zijn dat het leidt tot versterking van een buurteconomie.”

122 Antwoord:

Dank voor uw signaal.

Mevrouw M. Fritschy – Stedelijke Wmo Adviesraad:

“In het artikel wordt genoemd dat de gemeente zich het recht voorbehoudt een PGB niet te verstrekken in een aantal specifieke gevallen (...). Ons voorstel is hier een toevoeging te doen: behalve als e.e.a. niet verwijtbaar is aan de cliënt.”

De heer A. Warnar – Cliëntenbelang Amsterdam:

“4.2.2.a: geen Pgb verstrekken. Hieraan zou moeten worden toegevoegd: tenzij dit niet verwijtbaar aan de cliënt was.”

123 Antwoord:

Toepassing van het genoemde artikel veronderstelt verwijtbaarheid van de cliënt. De budgethouder is verantwoordelijk voor besteding van het budget en voor het zich houden aan de voorwaarden en verplichtingen.

Mevrouw M. Fritschy – Stedelijke Wmo Adviesraad:

“Artikel 4.2. De Stedelijke Wmo-Adviesraad vindt het belangrijk dat er een grotere mate van keuzevrijheid is voor cliënten bij de keuze van een organisatie en/of inhoud van de gewenste formele en informele hulp.”

124 Antwoord:

Artikel 4.2 betreft het Pgb, en daarmee heeft de cliënt bij uitstek keuzevrijheid om de noodzakelijke ondersteuning in te kopen.

E. Ruppert – Spuistraat 10:

“Art.4.2 getuigt van realiteitszin, gelet op de diverse affaires in het verleden. Is het een idee om in twijfelgevallen een Pgb aan een termijn en/of aanvullende voorwaarden te verbinden? In dat geval lijkt een formeel wettelijke basis hiervoor wel een vereiste.”

125 Antwoord:

Het streven is om zo eenduidig mogelijk te zijn. Iemand krijgt wel of niet een Pgb toegekend, op basis van de toetspunten die verwoord zijn in de verordening en wet. Als er een toekenning volgt, dan worden er geen aanvullende specifieke Pgb eisen of termijnen afgesproken, los van wat zorginhoudelijk afgesproken wordt. Het Pgb wordt vanwege het trekkingsrecht niet meer aan de cliënt, maar aan de hulpverlener betaald, op basis van een factuur die door de budgethouder is goedgekeurd.

Mevrouw M. Vink – Platform Mantelzorg Amsterdam:

“De hoogte van een Pgb: het Platform Mantelzorg Amsterdam wil er graag op wijzen dat mantelzorgers vaak vast inkomen (vanuit werk) inleveren ten behoeve van het kunnen verzorgen van de zorgbehoevende. Het is dan ook onredelijk om de cliënt die wordt verzorgd door een mantelzorger slechts een percentage te geven van de kostprijs van de maatwerkvoorziening in natura. De huidige praktijk geeft al aan dat mantelzorgers die ten gunste van het mantelzorgen hun werk (deels) hebben ingeleverd, moeizaam aan nieuw werk komen, pensioen opbouw hebben ingeleverd etc. waardoor zij ook na deze periode

gedupeerd zijn.”

Netwerk Ouderen Advies Raden:

“Wij prefereren de tekst uit de Wmo: De gemeenteraad stelt regels vast op welke wijze de hoogte van een pgb wordt vastgesteld, waarbij geldt dat de hoogte toereikend moet zijn (Wmo, art. 2.1.3.b).”

De heer A. Warnar – Cliëntenbelang Amsterdam:

4.2.4. We vragen aandacht voor de consequenties die dit artikel - c.q. een laag Pgb-tarief - zal hebben voor mantelzorgers die inkomen hebben ingeleverd om voor hun naaste te kunnen zorgen. Hecht het college aan het behouden van hun inzet?

Inspreker 2:

De hoogte van een persoonsgebonden budget voor ondersteuning in de vorm van dienstverlening uit het sociale netwerk, bedraagt maximaal een door het college vast te stellen percentage van de kostprijs van de maatwerkvoorziening in natura. *“Sluit concurrentie uit het sociale netwerk uit. Waarom?”*

126 Antwoord:

De betrokken bepaling 2.1.3b sluit aan bij de huidige praktijk en blijkt geen onacceptabele consequenties te hebben. Uiteraard heeft de gemeente zich te houden aan de wettelijke eis dat het Pgb toereikend moet zijn, maar op voorhand menen wij dat dit geen problemen zal opleveren.

Platform Mantelzorg:

“4.2.5.Kwalificatie zorgverleners: De vraag van het Platform Mantelzorg Amsterdam is wat dit artikel betekent voor de directe mantelzorgers. Het kan tot gevolg hebben dat mantelzorgers bepaalde handelingen/zorgtaken niet meer mogen uitvoeren. We zouden graag zien dat u dit artikel meer uitwerkt.”

127 Antwoord:

De ondersteuning die vanuit de Wmo kan worden geboden en waarvoor een Pgb wordt verstrekt zal in zijn algemeenheid geen medische of verpleegkundige handelingen omvatten. Mochten dit soort handelingen echter conform de uitkomst van het onderzoek wel onderdeel uitmaken van de maatschappelijke ondersteuning op grond van de Wmo vinden wij het stellen van kwaliteitseisen in het belang van de cliënt gerechtvaardigd.

Inspreker 1:

“Pgb en maatwerkvoorzieningen zijn twee verschillende categorieën. Keuze voor Pgb kan dus nooit leiden tot het verplichten van afname maatwerkvoorziening in natura. Hier wordt dus weer voorbij gegaan aan de eigen regie. Tip: in Woerden en Huizen zijn twee proeftuinen gedaan met een integraal (pgb) budget. Ikzelf zou zoals het nu is voor 2 functies naar de verzekeraar moeten (Verpleging en Persoonlijke verzorging) en voor 1 naar de gemeente (begeleiding) Dit terwijl je de functie begeleiding helemaal niet los kunt zien van de andere 2 functie. Hoe gaat de gemeente dit dus vorm geven.”

128 Antwoord:

In uw vraag zien wij twee zaken. Het ene gaat over een verplichting tot afname van maatwerkvoorzieningen in natura als u voor een Pgb kiest; met u zien wij geen samenloop. Het andere betreft afstemming van de voorzieningen uit verschillende domeinen. In het onderzoek dat de basis vormt voor de ondersteuning vanuit de gemeente zal met de aanwezigheid van zorg uit de Zorgverzekeringswet rekening gehouden worden. De inhoud van de ondersteuning zal zo goed mogelijk op de verpleging en persoonlijke verzorging afgestemd moeten worden. Zowel in de Zorgverzekeringswet als in de Wmo bestaat de mogelijkheid van een Pgb waarmee u zelf maximaal de regie hierop zou kunnen nemen.

Inspreker 1:

Een cliënt aan wie een persoonsgebonden budget wordt verstrekt, kan diensten, hulpmiddelen, woningaanpassingen en andere maatregelen onder de volgende voorwaarden betrekken van een persoon die behoort tot het sociaal netwerk: *“als de dienst zorg omvat waarvoor krachtens landelijk geldende kwaliteitscriteria een minimale opleiding vereist is, beschikt de persoon over de desbetreffende kwalificatie;*

“Landelijk geldende criteria: duidelijker is om te benoemen wat die criteria dan zijn. Een persoon die al jaren bij een cliënt betrokken is en dus door de ervaring veel geleerd heeft, levert doorgaans hoogwaardige zorg. Mijn eigen ervaring is zelfs “betere zorg” en maatwerk. Hulp bij het douchen, opstaan, toiletgang, daar geen sprake is van verpleeg technische handelingen, kan in principe door iedereen gegeven worden zonder dat, dat afbreuk doet aan de kwaliteit van deze hulp. Kwaliteitsbeleving valt overigens niet te gieten in een vormpje. Dit is persoonlijk en ook is er sprake van kwaliteitsbeleving vanuit insiders perspectief en outsiders perspectief. De persoon die de zorg ontvangt kan deze het best beoordelen.”

129 Antwoord:

De ondersteuning die vanuit de Wmo kan worden geboden en waarvoor een Pgb wordt verstrekt zal in zijn algemeenheid geen medische of verpleegkundige handelingen omvatten. Ook omvat dit geen persoonlijke verzorging zoals hulp bij het douchen. Mochten dit soort handelingen echter conform de uitkomst van het onderzoek wel onderdeel uitmaken van de maatschappelijke ondersteuning op grond van de Wmo vinden wij het stellen van kwaliteitseisen in het belang van de cliënt gerechtvaardigd.

Netwerk Ouderen Advies Raden:

“Art. 4.2.4 Wij stellen voor onderhavig artikel te schrappen. Het artikel is niet nodig omdat (1) een maatwerkvoorziening alleen wordt verleend als andere mogelijkheden niet van toepassing zijn, (2) het inschakelen van iemand uit het eigen sociale netwerk voor de cliënt een grote meerwaarde kan hebben en (3) artikel 4.2.1.c een handvat biedt om, als dat nodig geacht wordt, controle uit te voeren.”

130 Antwoord:
4.2.4 betreft de maximale hoogte van het Pgb; deze tekst handhaven wij. Mocht u hebben willen verwijzen naar 4.2.5: wij vinden dat er genoeg rechtvaardiging voor dit artikel is in het licht van de grotere verantwoordelijkheid van de gemeente bij het verstrekken van het Pgb op grond van de nieuwe Wmo.

Aanvullende criteria voor gespecialiseerde ambulante ondersteuning

Mevrouw C. Bruggeling – HVO-Querido:

“Het onderscheid tussen algemene voorziening en maatwerkvoorziening is nu gerelateerd aan de hulpverlener in plaats van aan de cliënt (en daarmee gerelateerd aan het aanbod in plaats van de vraag); het zou sterker zijn om een onderscheid te maken op basis van cliëntkenmerken.”

131 Antwoord:
De kenmerken van de cliënt bepalen of er gespecialiseerde ondersteuning nodig is, of dat kan worden volstaan met de algemene voorziening.

Inspreker 2:

In aanvulling op artikel 4.1 kan een cliënt in aanmerking komen voor gespecialiseerde ondersteuning als

a. bij cliënt sprake is van een complexe ondersteuningsvraag, (...), b. er bij het functioneren van de cliënt sprake is van risico voor hemzelf of diens omgeving, of c. toezicht op de cliënt mogelijk nodig is. *“Wie constateert dat, wie meldt dat? Dat hoort hier niet thuis. Dat hoort bij gespecialiseerde organisatie!”*

132 Antwoord:
Of sprake is van een situatie als bedoeld in 4.1 wordt in het onderzoek naar aanleiding van de melding bekeken samen met de cliënt en diens mantelzorger. Dat leidt tot een ondersteuningsplan of een verslag, zie ook artikel 2.3 van de verordening.

De heer A. Warnar – Cliëntenbelang Amsterdam:

“4.3 Complexe ondersteuningsvraag; kan ook blijken uit de gegronde wens ondersteuning te ontvangen van een vertrouwde, zelfgekozen zorgverlener.”

133 Antwoord:
De wens van de cliënt inzake de wijze van zorgverlening speelt een rol bij het onderzoek als bedoeld in artikel 2.2; of voldaan wordt aan de criteria in 4.3 is doorslaggevend voor toekenning.

Aanvullende criteria voor gespecialiseerde dagbesteding

Inspreker 3:

“Dagbesteding is er voor de cliënt. Dat het de mantelzorger ontlast is een bijkomende zaak. Ik zou dit liever los van elkaar zien (goede dagbesteding voor cliënt en ondersteuning voor mantelzorger) én duidelijk omschreven.”

Mevrouw H. Wintels – Markant:

1. In aanvulling op artikel 4.1 kan een cliënt in aanmerking komen voor gespecialiseerde dagbesteding met hoog intensieve ondersteuning als
c. daarmee overbelasting van eventuele mantelzorgers wordt voorkomen.
 2. In aanvulling op artikel 4.1 kan een cliënt, indien hij de pensioengerechtigde leeftijd nog niet heeft bereikt, in aanmerking komen voor arbeidsmatige dagbesteding met zo mogelijk als doel de cliënt voor te bereiden op (begeleid) werk of vrijwilligerswerk als
c. daarmee overbelasting van eventuele mantelzorgers wordt voorkomen.
- “Hoe wordt dat bepaald?”*

134 Antwoord:

Allereerst komt dat voldaan wordt aan het onder a genoemde criterium (inhoudelijke noodzaak), en daarnaast wordt overbelasting voorkomen. Dit wordt bepaald in het onderzoek naar aanleiding van een melding, door middel van het zoveel mogelijk betrekken van de mantelzorger daarbij.

Aanvullende criteria voor opvang en beschermd wonen

Mevrouw M. Fritschy – Stedelijke Wmo Adviesraad:

“Artikel 4.5.2 lid c: Wij zijn van mening dat bij opvang i.g.v. huiselijk geweld het zoeken van alternatieve huisvesting onderdeel moet zijn van de begeleiding en niet vooraf plaats hoeft te vinden.”

Inspreker 2:

In aanvulling op artikel 4.1 kan een slachtoffer van huiselijk geweld in aanmerking komen voor opvang als deze (...). *“Eerst aanvragen en 6 weken wachten op beslissing?”*

135 Antwoord:

Opvang wordt nodig als betrokkene geen alternatief kan vinden. In geval van spoed wordt uiteraard, net als nu, direct ingegrepen, en niet eerst getoetst aan dit criterium (zie ook artikel 2.3.3 van de wet). Als eenmaal opvang noodzakelijk is gebleken, is het vervolg onderdeel van de te bieden begeleiding; hierbij zal ook betrokkene zelf overigens de nodige inspanningen moeten verrichten.

Mevrouw C. Sastro – Platform Gehandicapten Zuidoost:

“In de verordening, artikel 4.5.2, wordt gesproken over de opvang van slachtoffers van huiselijk geweld. In de Toelichting op de verordening, artikel 3.7 is alleen sprake van vrouwenopvang. We verzoeken dit te wijzigen naar een seksneutrale omschrijving, aangezien iedereen slachtoffer kan worden van huiselijk geweld.”

136 Antwoord:
De toelichting op 4.5 is sekseneutraal omdat, zoals u terecht opmerkt, iedereen slachtoffer kan zijn.

Netwerk Ouderen Advies Raden:

“Art. 4.5 Met betrekking tot de opvang van de drie onderscheiden doelgroepen dient de gemeente daar waar zij dat wenselijk en nodig acht een categoriale opvang voor te schrijven.”

137 Antwoord:
In dit artikel zijn toegangscriteria omschreven, zoals de wet voorschrijft. In de uitvoering zal sprake zijn van categoriale opvang, waaronder bijvoorbeeld opvang voor zwerfjongeren, en vrouwen- en mannenopvang in verband met huiselijk geweld.

De heer A. Warnar – Cliëntenbelang Amsterdam:

“4.5.4. Prioritering van doelgroepen op grond waarvan en waarom?”

138 Antwoord:
Op grond waarvan is nog niet bepaald. Dat ligt in de toekomst. Het waarom: er is een flinke wachtlijst voor beschermd wonen en te verwachten is, dat die wachtlijst gaat toenemen vanwege de afbouw van bedden in de GGZ en in de forensische zorg. Binnen een systeem waarin schaarste heerst, zal altijd de vraag beantwoord moeten worden wie er bij plaatsing in een voorziening voorrang krijgt boven een ander.

Inspreker 5:

“Aanbeveling: zorg dat specifieke vormen van wonen voor volwassen mensen met autisme en een normale begaafdheid (zoals die ook in de regiogemeente Uithoorn bestaat) blijven bestaan en toegankelijk blijven voor inwoners van de gemeente Amsterdam.

Zorg voor een goede continuïteit van zorg voor degenen met autisme die beschermd wonen en van wie de indicatie al zeer vroeg in 2015 afloopt. Degenen van wie duidelijk is dat hun indicatie in de oude situatie (voor 2015) verlangd zou worden (d.w.z. dat zij geïndiceerd zouden worden voor hetzelfde Zorgzwaartepakket) moeten niet opeens “op straat gezet worden”/ gedwongen worden om op zichzelf ten gaan wonen / gedwongen worden om beschermd wonen in een andere niet passende setting te accepteren.”

139 Antwoord:
Mensen van wie de indicatie afloopt zullen zich bij de gemeente (centrale toegang) moeten melden voor een nieuwe beoordeling. Die beoordeling gebeurt door instroomfunctionarissen (vertegenwoordigers van instellingen voor beschermd wonen). Zij maken een advies op basis van informatie van de verwijzer. Het kan voorkomen dat daarbij een andere inschatting plaatsvindt van wat passende zorg is dan de oorspronkelijke CIZ-indicatie. Die inschatting van passende zorg wordt altijd gedaan in overleg met de aanvrager, de verwijzer en eventueel diens

cliëntvertegenwoordiger en/of mantelzorger. Het op straat zetten van mensen zal niet gebeuren. Mocht de aanvrager het niet eens zijn met wat als passende zorg wordt beschouwd, dan bestaat altijd de mogelijkheid van bezwaar/beroep.

Aanvullende criteria voor kortdurend verblijf

Mevrouw M. Vink – Platform Mantelzorg Amsterdam:

“Maximaal drie dagen per week in aanmerking komen voor kortdurend verblijf: Het Platform Mantelzorg Amsterdam zou graag zien dat het mogelijk is om periode van drie dagen te mogen ‘sparen’ en te mogen koppelen, zodat iemand die daar behoefte aan heeft bijvoorbeeld twee weken gebruik van kortdurend verblijf kan maken. Het Platform Mantelzorg Amsterdam pleit wat dit betreft voor maatwerk.”

140 Antwoord:

Het sparen van etmalen kortdurend verblijf is mogelijk, bijvoorbeeld ten behoeve van een vakantie van een mantelzorger.

Mevrouw H. Wintels – Markant:

“Bij artikel 4.6b: Hoe wordt bepaald dat de mantelzorger overbelast dreigt te worden? Welke criteria en eventueel (wetenschappelijke) meetinstrumenten liggen hieraan ten grondslag?”

141 Antwoord:

De gemeente is een groot voorstander van maatwerk oplossingen om te voorkomen dat mantelzorgers overbelast raken. De respijtmogelijkheden moeten aansluiten bij de behoefte van de mantelzorger. Door kortdurend verblijf te ‘sparen’ kan de mantelzorger bijvoorbeeld even op vakantie om op adem te komen, terwijl de zorgvrager op een vertrouwd adres is. Vanuit ervaringen van wijkverpleegkundigen is gebleken dat de ZRM niet geschikt is om de overbelasting van de mantelzorger te meten. Daarom gebruiken de wijkzorgteams hiervoor de EDIZ, een wetenschappelijk gevalideerd instrument om overbelasting bij mantelzorgers te meten.

Aanvullende criteria voor woonvoorzieningen

De heer A. Warnar – Cliëntenbelang Amsterdam:

“Woonvoorzieningen 1.b.: Als hij alles heeft gedaan om een geschikte woning te bewonen. Het college zet een beleid uit dat zwaar steunt op de inzet van het sociale netwerk. Dit kan het noodzakelijk maken dat iemand in de woning blijft wonen, ook als een woningaanpassing duurder is dan een verhuizing. Die kosten worden dan terugverdiend doordat minder formele zorg nodig is. Als informele zorg voorliggend is op maatwerkvoorzieningen, moet het verstrekkenbeleid hiermee consistent zijn.”

142 Antwoord:

Hoewel het zogenoemde primaat van verhuizen vooralsnog basis voor het beleid blijft, zal in het onderzoek naar aanleiding van de melding zeker ook aandacht aan het aanwezige netwerk besteed worden. Als het sociale netwerk, waaronder de aanwezige mantelzorg in de directe woonomgeving, een essentiële bijdrage levert aan het langer zelfstandig kunnen blijven wonen van de persoon met beperkingen zal hier rekening mee gehouden worden in de uitkomst van het onderzoek.

Aanvullende criteria Hulp bij het Huishouden

Inspreker 15: (medewerker thuiszorginstelling) houdt een pleidooi voor het behoud van hulp bij het huishouden

143 Antwoord:

Amsterdammers kunnen een beroep blijven doen op hulp op het huishouden als de eigen mogelijkheden om het huishouden te organiseren ontoereikend zijn en er sprake is van aantoonbare beperkingen bij het voeren van een huishouden. De hulp bij het huishouden zal aanvullend zijn op wat de cliënt zelf kan of in de eigen omgeving kan organiseren. Met deze inhoudelijke omslag wil de gemeente meer financiële ruimte realiseren om alle Amsterdammers te ondersteunen die niet zonder hulp bij het huishouden kunnen.

Inspreker 16:

“Voor hulp bij het huishouden is 2½ uur per week te kort om extra dingen te doen.”

144 Antwoord:

Het aantal uren is ondergeschikt aan het doel: een schoon en leefbaar huis en waar nodig ondersteuning bij het organiseren van de primaire levensbehoeften of het thuiszorgen voor de kinderen. Daar is de hulp bij het huishouden voor bedoeld.

De komende twee jaar werkt de gemeente aan een geleidelijke transitie waarbij we de huidige cliënten zullen steunen om deze veranderingen op te vangen. Voor Amsterdammers die daar zelf de vaardigheden niet voor hebben of de steun vanuit de eigen omgeving niet kunnen organiseren zal de gemeente altijd aanspreekbaar blijven voor hulp bij het huishouden.

Inspreker 16:

“Wanneer mijn bijdrage hoger wordt dan wat ik nu betaal en het aantal uren blijft hetzelfde, vind ik de prijs niet in verhouding tot de geleverde hulp. Ik vind dat er dan ook met de thuishulpen gesproken moet worden hoe ze efficiënter kunnen helpen.”

145 Antwoord:

De bijdrage in de kosten wordt bepaald door de geleverde uren. Als het aantal uren van inzet afneemt, neemt ook de bijdrage af. Tussen de aanbieder en de cliënt zal vanaf 2015 afgestemd worden wie wat doet, zodat de hulp bij het huishouden zo efficiënt mogelijk ingezet kan worden

De heer R. te Velde (Sarazorg):

“Veel indicaties voor huishoudelijke hulp (Hbh) zijn verouderd. (...) Nu de indicatie zo bepalend is moet deze eerst geactualiseerd worden. Iedere cliënt moet een herindicatie krijgen, dat moet bij de mensen thuis gebeuren door professionals.”

146 Antwoord:

In 2015 worden bestaande rechten verlengd. In alle gevallen vindt een gesprek plaats tussen cliënt en aanbieder over de mate van zelfredzaamheid. Doel van het gesprek is het bepalen en versterken van de zelfredzaamheid van de cliënt. Dit gesprek zal bij de cliënt thuis plaats vinden.

Inspreker 17:

“Waar haal je een "witte" werker vandaan als je dat wilt, hoe beoordeel je of iemand betrouwbaar is en hoe haal je verhaal bij problemen. (...)in mijn geval- en bij veel andere ouderen - is het probleem niet dat ik niet kan of wil betalen voor die hulp, graag en levert nog witte banen op ook, maar dat ik die op een gegeven moment niet meer zelf kan vinden.”

147 Antwoord:

De keuze van de hulp voor niet Wmo cliënten laten wij over aan de markt. De gemeente Amsterdam doet geen aanbevelingen, staat ook niet in voor de kwaliteit, maar zal te zijner tijd via de website en algemene informatie wel de weg gaan wijzen naar het bredere aanbod van aanbieders in de stad. (wittewerkster.nl, helping.nl, ikzoekeenwittewerkster.nl, hulpstudent.nl, etc.)

Inspreker 18:

“Het is zo onacceptabel dat onder 85 je geen hulp meer zou krijgen. Iemand van 70 zelfs 60 kan veel slechter in staat zijn de huishoudelijke taken te doen. Ik protesteer dus tegen deze bezuiniging.”

148 Antwoord:

De uitzonderingsmaatregel voor ouderen boven de 85 – aan wie is toegezegd is dat zij hun huidige recht behouden - is voor 2015 verbreed naar alle bestaande cliënten met een langdurige indicatie.

Mevrouw H. Boumans – Ypsilon en stichting Eiwerk:

“Art.4.8 aantoonbare beperkingen bij het voeren van een huishouden: voor Ypsilonleden is het hier van belang met de triadekaart aan de keukentafel te gaan zitten. Wie doet wat en aan welke eisen moet het voeren van een huishouden voldoen? (Zie ook p. 25 bij hulp in de huishouding: hieruit komt naar voren dat het niet te stimuleren is mensen met een beperking in je huishouden op te nemen want dan gaat de regel van de gebruikelijke zorg gelden).”

De heer E.Sengers – Wmo Adviesraad Amsterdam Zuidoost:

“Bij de aanvullende criteria voor hulp bij het huishouden wordt aangegeven dat als een persoon met beperkingen huisgenoten heeft die het huishoudelijk werk kunnen overnemen, er geen recht is op huishoudelijke hulp. De Adviesraad wijst erop dat huisgenoten als schoolgaande/studerende kinderen en/of een werkende partner gemakkelijk kunnen worden overbelast door de ontstane situatie. Voor de kinderen kan dit gevolgen hebben voor hun schoolprestaties. Er is geen toezicht op de hoeveelheid werk die kinderen/partner moeten verzetten om een leefbare situatie te waarborgen. Aangeraden wordt een soort matrix op te stellen aan de hand waarvan kan worden vastgesteld wat redelijk is, en waarin ook de belasting van huisgenoten en mantelzorgers in kaart worden gebracht.”

Mevrouw M. Fritschy – Stedelijke Wmo Adviesraad:

“Artikel 4.8: Wij stellen voor bij de uitzonderingen voor de overname van huishoudelijke taken door huisgenoten, de wijze van inkomensverwerving wel toe te voegen. Een huisgenoot die door zijn of haar werk lang van huis is, is niet in staat de dagelijkse taken uit te voeren.”

Mevrouw H. Wintels – Markant:

“Bij artikel 4.8b: Aan welke problemen moet men hier dan aan denken? Wanneer zijn de problemen die zich voordoen bij gebruikelijke hulp en mantelzorg ‘groot genoeg’ om in aanmerking te komen voor hulp bij het huishouden?”

149 Antwoord:

Bij hulp in het huishouden kijken we allereerst naar wat een cliënt zelf kan en welke ondersteuning zijn sociale omgeving kan bieden. De ondersteuning door de gemeente is aanvullend op wat de cliënt zelf kan organiseren.

Om de mate van zelfredzaamheid te bepalen wordt gekeken naar de mogelijkheden en vaardigheden van de cliënt om het huishouden op eigen kracht te organiseren of door aan te sluiten op basisvoorzieningen in de wijk. Ook wordt onderzocht op welke wijze vanuit het informele netwerk hulp geboden kan worden, bijvoorbeeld door familieleden, vrienden of burens. Het gaat hier ook om de zogenoemde gebruikelijke hulp, waarbij een huisgenoot het huishoudelijke werk voor zijn of haar rekening neemt. Bij gebruikelijke hulp wordt rekening gehouden met de leeftijd van de huisgenoot. Dit wordt uitgewerkt in de Beleidsregels.

In de beleidsregels zal worden toegelicht hoe omgegaan wordt met gebruikelijke hulp, mantelzorg en wanneer de problemen zodanig zijn dat die aanleiding geven voor een rol van gemeentelijke voorzieningen daarbij.

Aanvullende criteria voor vervoersvoorzieningen

Inspreker 6:

“Wat gebeurt er met mensen, volwassenen en kinderen, die voorheen en eigenlijk nog steeds beschermd vervoer nodig hebben en jonger zijn dan 75 jaar?”

150 Antwoord:

Voor mensen van alle leeftijden is er collectief vervoer, het Aanvullend Openbaar Vervoer (AOV). Dit is toegankelijk voor mensen die geen gebruik meer kunnen maken van het gewone openbaar vervoer vanwege een beperking. Het beschermd vervoer is een collectieve dienstverlening, opengesteld voor Amsterdammers boven de 75 jaar, die geen, of niet altijd gebruik meer willen maken van het Openbaar Vervoer, zonder indicatiestelling. Bij het collectief vervoer wordt wel beoordeeld of iemand niet van het gewone openbaar vervoer gebruik kan maken.

“Er is aanvullend vervoer en er is beschermd vervoer. Als je meervoudig gehandicapt bent en je bent jonger dan 75 jaar of voor 75 jaar als je dementie hebt. Vervoer voor jongeren of kinderen wordt waarschijnlijk geregeld vanuit de school waar ze naar toe gaan. Voorheen konden daar ook indicaties voor verkregen worden.”

151 Antwoord:

Leerlingenvervoer is apart geregeld en dat blijft zo. Er is ook een vorm van deur tot deur vervoer, al dan niet met begeleiding, ook in het AOV. Dat blijft ook zo.

Mevrouw M. Fritschy – Stedelijke Wmo Adviesraad:

“Artikel 4.9: De Stedelijke Wmo-Adviesraad is van mening dat de criteria voor vervoer buiten de stad zo objectief mogelijk moeten worden geformuleerd. Het gebruik van een subjectief begrip zoals vereenzaming dient hier zoveel mogelijk te worden vermeden.”

152 Antwoord:

Deze uitzondering is gecreëerd met het oog op het voorkomen van vereenzaming, wat goed aansluit op de wettelijke opdracht tot het bevorderen van participatie. In de gevallen waar het zich voordoet zal in een maatwerkafweging de dreigende vereenzaming worden geobjectiveerd. De gemeente is niet voornemens een breed inzetbare uitzondering voor bovenregionaal vervoer mogelijk te maken.

Inspreker 2:

De te verstrekken vervoersvoorziening zal maatschappelijke participatie door middel van lokale verplaatsingen met tenminste een omvang per jaar van 1500 kilometer met een bandbreedte tot 2000 kilometer mogelijk maken. *“(...) enkeltje stad, niet meer maar ook niet minder? Waar baseert zich dat op?”*

153 Antwoord:

Op de verplichting om in de gemeente voorzieningen te treffen voor inwoners om participatie mogelijk te maken, en op de aanwezigheid van bovenregionaal vervoer (Valys) op basis van andere wetgeving.

Mevrouw C. Sastro – Platform Gehandicapten Zuidoost:

“Artikel 4.9.1: Vervoersvoorzieningen

Op grond van het in agenda 22 genoemde gelijkheidsprincipe zou aanvullend van deur tot deur vervoer gelijkwaardig beschikbaar en bruikbaar moeten zijn als regulier openbaar vervoer. Onder dezelfde voorwaarden, met dezelfde kwaliteitseisen, en tegen dezelfde kosten en abonnements- en kortingsregelingen.”

154 Antwoord:

Het Aanvullend Openbaar Vervoer (AOV) is niet gelijkwaardig aan het reguliere openbaar vervoer (OV) omdat dit vraaggericht van deur tot deur vervoer is, in tegenstelling tot het OV. Daarnaast wordt zonodig extra service verleend, zoals hulp bij instappen, tilservice, overdrachtsservice, alleen reizen of rechtstreeks vervoer. Dit soort service wordt niet verleend in het OV en is ook daardoor niet vergelijkbaar. De reistijden van het AOV zijn nagenoeg gelijk aan die van het OV, de kwaliteitseisen liggen hoger dan voor het OV en zijn te vergelijken met een taxiservice. De ritbijdrage voor het AOV is gelijk aan de kosten voor het OV, voltarief. Dat betekent dat uitsluitend ouderen voor het AOV meer betalen voor een product met veel extra service.

De heer A. Warnar – Cliëntenbelang Amsterdam:

“4.9 vervoersvoorzieningen. We stellen voor om in dit artikel een duidelijk onderscheid te maken tussen de criteria die gelden voor collectief vervoer en die welke gelden voor individuele vervoersvoorzieningen. Beiden lopen nu door elkaar.”

155 Antwoord:

De criteria lopen niet door elkaar maar bepalen de volgorde van afweging.

Financiële tegemoetkoming meerkosten

Inspreker 1:

“Bewezen meerkosten zullen moeten worden gecompenseerd. De gemeente moet voorkomen dat mensen door een stapeling van extra kosten (stapeling aan eigen bijdragen o.a) niet kunnen participeren. Maatwerkondersteuning op inkomen als artikel op nemen in de verordening maatschappelijke ondersteuning. De nieuwe bepaling in de Wmo 2015 maakt het immers mogelijk om specifiek voor personen met een chronische ziekte of beperking en met een inkomen boven het netto sociaal minimum een regeling te treffen. Daarmee kan de gemeente een tegemoetkoming geven. Het zal duidelijk zijn dat dit individueel maatwerk vereist. Niet alle mensen met Wmo-ondersteuning hebben immers meerkosten.”

156 Antwoord:

Inderdaad, de regeling is bestemd voor degenen die meerkosten hebben.

5. Bijdragen

Bijdrageplicht Maatwerkvoorzieningen

De heer E. Sengers – Wmo Adviesraad Amsterdam Zuidoost:

“We willen erop attenderen dat vooral mensen die een inkomen hebben dat net boven het minimumloon ligt, geconfronteerd kunnen worden met een opeenstapeling van kosten, aangezien zij niet in aanmerking komen voor voorzieningen als huurtoeslag etc. Vooral bij een chronische ziekte kunnen de eigen bijdragen mensen in grote financiële moeilijkheden brengen, zelfs tot op het punt waar ze besluiten dan maar geen medicijnen (bijvoorbeeld voor psychose, HIV) meer te nemen; eten gaat voor. We vragen het college daarom in hoofdstuk 5 van de verordening een artikel op te nemen dat stelt dat het College maatregelen neemt om de gevolgen van de stapeling van eigen bijdragen te matigen.”

157 Antwoord:
Zie antwoord 158.

Mevrouw C. Bruggeling – HVO-Querido:

“Artikel 5.3.1, punt 4a: Lid 4a heeft tot gevolg dat we een urenregistratie moeten bijhouden voor ambulante ondersteuning. De uurprijs is verschillend per aanbieder. Voorstel: er moet ruimte komen voor een trajectprijs gebaseerd op een gemiddeld aantal uren. Dit is prettiger voor de cliënt omdat het aantal uren aan de start van het traject in de regel hoog is en daarna afneemt; een constante bijdrage legt minder financiële druk op de cliënt.

Toelichting hoofdstuk 5: De eigen bijdrage wordt gevraagd als bijdrage in de kosten om cliënten te prikkelen om alternatieven te overwegen. Deze redenen zijn legitiem, maar voor sommige groepen zijn er ongewenste neveneffecten. (...) Het heffen van een eigen bijdrage kan het averechtse effect hebben dat mensen niet in zorg komen terwijl zij dat nodig hebben. (...) Voorstel: creëer in de verordening de mogelijkheid voor het college om af te wijken van het heffen van een eigen bijdrage op basis van objectieve cliëntkenmerken.”

158 Antwoord:
Uw voorstel nemen wij vooralsnog niet over. Zowel in de AWBZ als in de Wmo wordt een bijdrage in de kosten opgelegd, dit is dus niet nieuw. De bijdrage in de kosten voor de Wmo en de Wlz zijn inkomensafhankelijk en worden gemaximeerd door landelijke regelgeving.

In 2015 zal de bijdrage in de kosten worden gebaseerd op het daadwerkelijk door de cliënt afgenomen aantal uren ambulante ondersteuning, net als nu in de AWBZ. Daarbij wordt een vaste, fictieve uurprijs gehanteerd, die voor alle aanbieders gelijk is. De ruime meerderheid van de cliënten betaalt, vanwege hun inkomen en vermogen, een bedrag per periode dat doorgaans (veel) lager is dan de daadwerkelijke kosten.

Gemeenten zijn verplicht om de bijdrage via het CAK te laten berekenen en innen.

Het CAK bewaakt of de bijdrage voor de Wlz en de Wmo tesamen niet boven het maximale periodebedrag komt. Om te voorkomen dat cliënten afzien van noodzakelijke zorg vanwege de bijdrage, nemen we een aantal maatregelen:

- De bijdrage voor cliënten met een laag inkomen (tot ongeveer 120% van het wettelijk sociaal minimum) wordt lager vastgesteld dan het landelijke maximum (33% lager).
- In het armoedebeleid van de Gemeente wordt, naar verwachting want nog niet formeel vastgesteld, ook nog een additionele tegemoetkoming opgenomen voor cliënten met een laag inkomen voor wie de bijdrage meer dan 50 euro per maand bedraagt.
- De professionals die de intake uitvoeren moeten cliënten goed informeren over de bijdrage in de kosten, zodat cliënten een reëel beeld krijgen van deze kosten.
- Zorgmijders hoeven geen bijdrage in de kosten te betalen totdat zij een ondertekend ondersteuningsplan hebben.
- Op basis van een individuele beoordeling kan de gemeente op basis van hardheid besluiten een cliënt geen bijdrage in de kosten op te leggen.

Mevrouw C. Sastro – Platform Gehandicapten Zuidoost:

“Het vragen van een eigen bijdrage voor noodzakelijke hulp en noodzakelijke hulpmiddelen gaat in tegen het gelijkheidsprincipe. Wie hierop aangewezen is heeft over het algemeen geen keus: (...) Een eigen bijdrage hiervoor is een financiële last voor de cliënt, die mensen zonder beperking, die zonder die ondersteuning of hulpmiddel kunnen, niet hoeven te dragen.”

159 Antwoord:

Op 2 juli 2014 heeft de gemeenteraad hiertoe besloten (Raadsbesluit 2014, 177/410). Uit dit besluit: “Bij de omslag naar Eigen Kracht hoort ook het vergroten van het kostenbewustzijn van de burger en meer financiële verantwoordelijkheid voor diegenen die dat kunnen betalen. Daarom wordt er, net zoals nu ook het geval is in de Wmo en de Algemene Wet Bijzondere Ziektekosten (AWBZ) een bijdrage in de kosten gevraagd voor ondersteuning vanuit de Wmo. De bijdrage in de kosten wordt aangepast aan het nieuwe ondersteuningsaanbod van de Wmo en het aantal voorzieningen waarvoor een bijdrage in de kosten wordt opgelegd wordt uitgebreid. Dat is nodig om de groeiende vraag naar zorg op te vangen en de zorg ook in de toekomst betaalbaar te houden en om de door het Rijk opgelegde bezuiniging op de hulpmiddelen op te kunnen vangen. Een bijdrage in de kosten kan de vraag remmen doordat burgers zelf een voorziening aanschaffen in plaats van deze bij de gemeente aan te vragen, kiezen voor een goedkopere oplossing of afzien van een voorziening voor incidenteel gebruik.”

Compensatie gebruikskosten

Inspreker 2:

Artikel 5.1.1: 2. De compensatie, bedoeld in het vorige lid, wordt vastgesteld op basis van door het college vast te stellen objectieve criteria en is maximaal de hoogte van de uitgespaarde kosten als bedoeld in het eerste lid. 3. De aanbieder maakt de verschuldigdheid en hoogte van de bijdrage zichtbaar voor de cliënten die de voorziening van hem betrekken. *“Betekent dat het een verplicht tarief is?”*

160 Antwoord:
Ja, dat klopt.

Bijdrageplicht algemene voorzieningen

Inspreker 2:

De bijdrage is inkomensonafhankelijk. Het college kan korting geven aan door hem aan te wijzen groepen. *“Mag dat? Dit riekt naar categoriale regeling.”*

161 Antwoord:
Ja, dat klopt.

Bijdrageplicht Maatwerkvoorziening

Inspreker 2:

De bijdrage voor een maatwerkvoorziening of persoonsgebonden budget is ten hoogste gelijk aan de maximale bijdrage die mogelijk is op grond van het uitvoeringsbesluit, waarbij geldt dat zij nooit hoger is dan de kostprijs van de voorziening. *“Kostprijs van producent of de kostprijs voor de uitvoerder?”*

162 Antwoord:
De kostprijs voor de gemeente.

Bijdrageplicht verblijf in opvang en beschermd wonen

Inspreker 2:

Afwezigheid uit de opvang of beschermd wonen, anders dan in verband met beëindiging van de opvang of beschermd wonen, wordt voor de verschuldigdheid van de bijdrage buiten beschouwing gelaten. *“Betekent dit in hedendaags Nederlands dat als de cliënt geen gebruik maakt van de opvang, hij wel moet betalen maar het niet vergoed krijgt?”*

163 Antwoord:
Bij tijdelijke afwezigheid loopt de eigen bijdrage in beginsel door in verband met het vast houden van de plek die cliënt bezet houdt.

Inspreker 2:

Een cliënt is geen bijdrage verschuldigd als hij tijdens zijn verblijf woonkosten is verschuldigd als hoofdbewoner voor de woning die hij heeft verlaten in verband met risico's voor de veiligheid in verband met huiselijk geweld. "Anders wel?"

164 Antwoord:
Inderdaad. Uitgangspunt is dat voor verblijf in de opvang een bijdrage is verschuldigd.

6. Toezicht en handhaving

Inspreker 9:

“In de verordening staat dat als je een bepaalde voorziening hebt, je de eerste drie jaar geen nieuwe kan krijgen. Maar ja, als je iets anders nodig hebt en als er gewijzigde omstandigheden zijn.”

165 Antwoord:

U verwijst naar artikel 4.1.3f. Deze bepaling heeft vooral betrekking op oneigenlijk gebruik waarbij de voorziening teloor is gegaan door eigen schuld of toedoen. Als er daarentegen gewijzigde omstandigheden zijn waardoor de verstrekte voorziening niet meer adequaat is dan zal een nieuw onderzoek kunnen plaatsvinden, leidend tot een nieuwe voorziening.

Inspreker 1:

Daarnaast komt het voor dat cliënten zich ernstig misdragen tegen medewerkers van zorgaanbieders (...).

“En het belang van de cliënt? Dit gebeurt namelijk regelmatig andersom. Dat medewerkers zich ernstig misdragen tegen cliënten. Niet alleen bij zorgaanbieders maar ook bij de Wmo loketten en de Wmo helpdesk. Daarnaast is het zo vanuit cliënten, dat bij bepaalde aandoeningen sprake kan zijn van agressie. O.a bij diverse vormen van hersenletsel of psychische aandoeningen. Bij gedragingen zal ook rekening gehouden moeten worden met het ziektebeeld. Intrekken van ondersteuning lijkt mij hier dus ook niet in overeenstemming met het VN verdrag.”

166 Antwoord:

Er zal altijd naar de individuele omstandigheden van het geval gekeken moeten worden, juist ook in deze gevallen, waarbij de cliënt kwetsbaar is en de gemeente een vorm van zorgplicht heeft. Een cliënt zal als deze geconfronteerd wordt met misdragingen van de hulpverlener altijd kunnen klagen. In de situatie andersom, namelijk dat cliënt zich misdraagt, zal een uiterste inspanning gepleegd moeten worden om rekening houdend met de toestand van de cliënt deze toch te ondersteunen. Schorsen is een allerlaatste mogelijkheid.

De heer A. Warnar – Cliëntenbelang Amsterdam:

“6.1.2 en 6.1.3. maatregelen onterechte toekenning voorzieningen.

In voorkomende situaties moet onderzocht worden of er sprake is van verwijtbaarheid;”

167 Antwoord:

Dat wordt uiteraard meegenomen.

7. Kwaliteit en klachten

Kwaliteit

De heer R. te Velde (Sarazorg): *“Organisaties die uit de schoonmaakbranche komen en die een thuiszorgtak hebben opgezet moeten extra goed beoordeeld worden. (...) In het gunningbeleid moeten de organisaties die een gunning willen krijgen kritisch beoordeeld worden op kwaliteit. Ook door nu, tussentijds, deze te laten toetsen door cliënten en medewerkers.”*

168 Antwoord:
Dank voor uw suggestie.

De heer G. de Jager (Kenniskring zorg stadsdorpen Amsterdam):
“Artikel 7.1: De Wmo -verordening biedt onvoldoende zekerheid dat de noodzakelijk geachte zorg en ondersteuning verantwoord en dus ook veilig en doeltreffend wordt geleverd. (...) Het gaat ons hierbij niet om de zorg die door (professionele) derden wordt geleverd. maar ook de veiligheid en doeltreffendheid van de zorg die vanuit het informele circuit (bijvoorbeeld vrijwilligers vanuit het sociale netwerk van de cliënt) geleverd wordt. Wij nodigen B&W uit om in artikel 4.1 en waar relevant andere plaatsen in de verordening een bepaling op te nemen die verzekert dat de medewerker die het toelatingsonderzoek uitvoert of achterwege laat, onderzoekt of de zorg en ondersteuning die door zijn sociale netwerk geleverd zou kunnen worden op een naar het oordeel van de cliënt en zijn sociale netwerk verantwoorde, veilige en doeltreffende wijze tot stand kan komen. Hierbij tekenen we overigens nog aan dat de afwijking (in artikel 2.1 lid 7) van de wettelijke bepaling in de Wmo (artikel 2.3.2) geen gevolgen mag hebben voor een eventuele beroepsgang.”

169 Antwoord:
Via de inkoop wordt alle natura zorg getoetst op kwaliteit en worden contractuele afspraken gemaakt. Voorzover het gaat om inzet van uit een Pgb van mensen uit het sociaal netwerk wijzen wij op artikel 4.2.1c en het vijfde lid. De ondersteuning die vanuit de Wmo kan worden geboden en waarvoor een Pgb wordt verstrekt zal in zijn algemeenheid geen medische of verpleegkundige handelingen omvatten. Mochten dit soort handelingen echter conform de uitkomst van het onderzoek wel onderdeel uitmaken van de maatschappelijke ondersteuning op grond van de Wmo dan gelden de gestelde kwaliteitseisen in het belang van de cliënt.

Inspreker 2:

Het college neemt in de contracten of subsidieafspraken met aanbieders op aan welke kwaliteitseisen de maatschappelijke ondersteuning moet voldoen. *“Zijn de eisen geformuleerd voor de opdrachtgever en dus ter bescherming van de branche, branchegenoten ter bescherming van marktpositie, of is de kwaliteitseis primair geformuleerd voor een correcte dienstverlening aan de cliënt?”*

170 Antwoord:
De kwaliteitseis is primair gericht op de kwaliteit van de dienstverlening aan de cliënt.

Netwerk Ouderen Advies Raden:

“Wij geven de voorkeur aan een neutralere tekst die meer aansluit bij de Wmo en bij nieuwe ontwikkelingen.

Artikel 7.2 kan in zijn geheel worden vervangen door:

Bij de opdracht voor te leveren diensten benadert het College het huidige aanbod van de grote zorgaanbieders kritisch. Uiteraard zorgt het College ervoor dat de kwaliteit van de dienstverlening wordt gehandhaafd.”

171 Antwoord:
Dank voor uw suggestie.

Mevrouw C. Sastro – Platform Gehandicapten Zuidoost:

“Teneinde te waarborgen dat het totale Wmo-product over het hele traject de zelfde kwaliteit biedt zouden ook de gemeentelijke afdelingen en organisaties waar de Wmo-cliënt mee te maken krijgt moeten voldoen aan dezelfde kwaliteits- en deskundigheidseisen die gesteld worden aan de Wmo-aanbieders.”

172 Antwoord:
De aard van het werk bij de gemeentelijke afdeling is anders dan bij de wmo-aanbieders, en daar gelden dus andere eisen voor. Maar aan de dienstverlening van de gemeentelijke afdelingen worden de noodzakelijke kwaliteitseisen gesteld om te komen tot een goede afhandeling.

De heer A. Warnar – Cliëntenbelang Amsterdam:

7.1 1.: Hierbij sluit het college zoveel als mogelijk aan bij artikel 3.1 van de wet en de kwaliteits- en deskundigheidseisen. *“De woorden ‘zoveel als mogelijk’ moeten naar onze mening worden geschrapt. Het college dient aan te sluiten bij de wet en de kwaliteits- en deskundigheidseisen.”*

173 Antwoord:
Artikel 3.1 richt zich rechtstreeks tot aanbieders en niet tot de gemeente; nochtans sluiten we hierbij zoveel mogelijk aan. Artikel 2.1.3 van de wet bepaalt dat wij overigens zelf onze kwaliteitseisen mogen stellen.

Klachten

De heer R. te Velde (Sarazorg):

“Organisaties voor huishoudelijke ondersteuning moeten een, bij cliënten en mantelzorgers helder en bekend klachtenpunt hebben. Elke HbH organisatie moet een eigen OR hebben. De gemeente moet een eigen klachtenburo hebben welke bekend is of zich duidelijk bekend maakt bij cliënten, mantelzorgers en medewerkers. Dit buro moet ook daadwerkelijk zelf onderzoek doen door in de verzorgings/verpleeghuizen en bij de mensen thuis (HbH) fysiek aanwezig te zijn. (...) dit buro moet proactief zijn en constant onderzoek doen op eigen merites en op eigen bepaling.”

Mevrouw M. Fabris (Arkin):

"(...)Ook mis ik hoe de klachtenregeling er in de visie van de gemeente uit moet zien."

De heer E.Sengers – Wmo Adviesraad Amsterdam Zuidoost:

"Er worden vraagtekens gezet bij de onafhankelijkheid van de klachtenprocedures. Bedrijven, instellingen en rechtspersonen die een contract krijgen, dienen een interne klachtenprocedure te hebben. Er wordt echter niets geregeld voor een onafhankelijke klachtenprocedure. Er ontbreekt een beschrijving van een gemeentelijke klachtenprocedure waar men terecht kan indien men het niet eens is over de toepassing van deze regels. Deze gemeentelijke procedure kan voorkomen dat afnemers van diensten een (dure) rechtsgang moeten plegen om duidelijkheid te krijgen over hun rechten."

Inspreker 1:

"Klachten kunnen ook richting gemeenten zelf zijn over het gedrag van een gemeenteambtenaar bijvoorbeeld, of over het verloop van een gesprek. Wenselijk als extra punt (punt 6) is dus het instellen van een algemene/onafhankelijke klachtenregeling voor cliënten die gebruik maken van de Wmo, participatiewet en de jeugdwet. Dus een brede cliëntenraad zodat de inbreng van cliënten naar beleidsadvisering wordt gewaarborgd."

Mevrouw C. Sastro – Platform Gehandicapten Zuidoost:

"Iedereen die te maken heeft met de in deze verordening geregelde procedures en besluiten moet natuurlijk te allen tijde met klachten en bezwaren terecht kunnen bij een onpartijdige en onafhankelijke persoon of instantie. Uit de verordening blijkt nergens waar en hoe dit is geregeld."

De kosten van klachten- en beroepsprocedures mogen niet op de cliënt verhaald kunnen worden.

Voor schade die door de cliënt geleden wordt als gevolg van foute beslissingen, onjuist gevolgde procedures en andere, al dan niet verwijtbare omissies van professionals en anderen waar cliënten in de uitvoering van deze verordening mee te maken krijgen, moet de cliënt gecompenseerd worden.

En ook de door de gemeente aangewezen cliëntondersteuning dient te vallen onder dezelfde onafhankelijke en onpartijdige klachten- en beroepsregeling."

174 Antwoord:

Momenteel vindt de uitwerking van een gemeentebrede klachtenregeling plaats. Die regeling schrijft een informele, integrale, pragmatische en oplossingsgerichte benadering van de klager en de klacht voor waarbij een leereffect voor de gemeente beoogd wordt. De gemeente maakt ten aanzien van klachtbehandeling contractuele afspraken met de ketenpartners op basis van de nieuw vast te stellen Amsterdamse klachtenregeling. Als de klacht niet naar tevredenheid van de klager is afgehandeld door de ketenpartner of de gemeente, dan is de gemeentelijke ombudsman als onafhankelijke en toetsende partij aanspreekbaar. Klagen is kosteloos. De Amsterdamse klachtenregeling zal bekend gemaakt worden zodra hij is vastgesteld.

Medezeggenschap

Mevrouw M. Fabris (Arkin):

“Ik mis in de conceptverordening een uitgewerkt plan hoe de medezeggenschap gestalte zou moeten krijgen. Wordt er bijvoorbeeld aan gedacht om deze conform de WMCZ te regelen of zijn er andere ideeën?”

175 Antwoord:

De gemeente is voornemens aan te sluiten bij de uitgangspunten van de Wmcz en zal dit vermelden in de verordening.

Mevrouw M. Fritschy – Stedelijke Wmo Adviesraad:

“Wij sluiten ons aan bij de zorgen die geuit zijn door o.a. de cliëntenraad van Arkin over borging van de medezeggenschap voor cliënten die gebruik maken van maatwerkvoorzieningen. (...) Het betreffende artikel geeft echter niet aan wat de bevoegdheden van een CR dan wel de verplichtingen van een aanbieder zijn in deze. Eén mogelijkheid is om de oude tekst van de WMCZ als basis hiervoor te gebruiken.

Zij stellen het volgende voor:

De WMCZ (voorlopig) als uitgangspunt nemen als het gaat over de relatie tussen zorgaanbieder en CR

Artikel 7.4.2: als in contracten en/of subsidieafspraken medezeggenschap wordt geregeld, dan ook expliciet in tekst van de Wmo verordening vermelden, dat cliënten partij zijn bij contracten en/of subsidieafspraken. Maw actief worden betrokken bij de jaarlijkse inkoopprocedure.

Artikel 7.4.3: vermelden in apart lid onder artikel 7.4 dat iedere aanbieder van een maatwerkvoorziening een samenwerkingsovereenkomst aangaat met haar cliënten, waarin medezeggenschap en klachtregeling worden geformaliseerd.

Artikel 7.4.4: in geval van een conflict tussen zorgaanbieder en CR mogelijkheid om landelijke commissie vertrouwenslieden een bindende uitspraak te laten doen. Zoals nu ook al te doen gebruikelijk onder WMCZ

Daarnaast zijn wij van mening dat zowel voor maatwerk- als voor algemene voorzieningen een vorm van medezeggenschap geregeld/vastgelegd moet worden.”

176 Antwoord:

Zie antwoord 175.

De heer A. Warnar – Cliëntenbelang Amsterdam en KansPlus:

“7.4 klachtregeling en medezeggenschap.

De wettelijke borging van de medezeggenschap in de Wmo is beperkt. Om te waarborgen dat aanbieders de zeggenschap goed organiseren, stellen we voor bepalingen op te nemen in de verordening.

- 1. De WMCZ (voorlopig) als uitgangspunt nemen voor de relatie tussen zorgaanbieder en Cliëntenraad.*
- 2. als in contracten en/of subsidieafspraken medezeggenschap wordt geregeld, expliciet in de Wmo verordening vermelden, dat cliënten partij zijn bij contracten en/of subsidieafspraken en actief worden betrokken bij de jaarlijkse inkoopprocedure.*
- 3. vermelden in apart lid onder artikel 7.4 dat iedere aanbieder van een maatwerkvoorziening een samenwerkingsovereenkomst aangaat met haar cliënten, waarin medezeggenschap en klachtregeling worden geformaliseerd*
- 4. in geval van een conflict tussen zorgaanbieder en CR mogelijkheid om landelijke commissie vertrouwenslieden een bindende uitspraak te laten doen. Zoals nu ook al te doen gebruikelijk onder de WMCZ.”*

177 Antwoord:
Zie antwoord 175.

8. Beleidsparticipatie

Inspraak

Inspreker 19:

“De participatiewet van 1 januari 2015 tot juli 2015 en de Wmo-verordening overlappen elkaar. In hoeverre geeft u de Amsterdamse samenleving maatschappelijk draagvlak of inspraak in de protocollen. Deze zijn van wezenlijk belang voor de uitvoering van de verordening.”

178 Antwoord:

De gemeente is volledig open en transparant over de protocollen, beleidsregels en werkinstructie die gemaakt worden. Er zal niet op dezelfde wijze als bij deze verordening inspraak mogelijk zijn. De gemeente neemt altijd de stedelijke Wmo-Adviesraad en Cliëntenbelang Amsterdam mee bij de nadere uitwerking. Het staat altijd iedereen vrij te reageren op de transparant bekend gemaakte regels die de gemeente hanteert.

Via de Wmo-Adviesraad, die daarvoor is ingesteld, kunnen burgers invloed uitoefenen op de nadere regels en de beleidsregels. In elk stadsdeel is een eigen Wmo-Adviesraad. Ook daar kunnen Amsterdammers hun opmerkingen meegeven.

Inspreker 4:

“Er is een nieuwe wet die de gemeente moet uitvoeren en volgens mij moeten de ambtenaren daar ook in beslissen. Er is een Centrale Ondernemingsraad. In hoeverre heeft deze ondernemingsraad inspraak gehad in deze nieuwe wet?”

179 Antwoord:

Het gaat om twee onderwerpen die niet zo veel met elkaar te maken hebben: de drie grote decentralisaties en de reorganisatie binnen de gemeente. Bij de decentralisaties gaat het om de Jeugdwet, de Participatiewet en de Wmo. De uitvoering van de wetten vindt plaats bij verschillende diensten, maar zij zijn voortdurend met elkaar in overleg voor goede afstemming. Een goede uitvoering is een gezamenlijke verantwoordelijkheid.

Er komt daarnaast een grote reorganisatie binnen de gemeente. Er worden clusters gevormd, waarbij Jeugd (uitvoering Jeugdwet) en Zorg (uitvoering Wmo) binnen één cluster komen. De uitvoering van de Participatiewet zit in een ander cluster. Het is niet zozeer op het niveau van de ambtenaren dat er uiteindelijke beslissingen genomen worden. De wethouder is eindverantwoordelijk voor uitvoering van de wet, samen met het college en de raad.

De Centrale Ondernemingsraad wordt met name betrokken als er personele gevolgen zijn bij de reorganisatie binnen de gemeente. Deze Wmo-verordening heeft als zodanig geen personele gevolgen. De reorganisatie binnen de gemeente wel, van diensten naar clusters, en daarbij is de ondernemingsraad goed betrokken.

E. Ruppert – Spuistraat 10:

“Hoe denkt het college in de leemte van inspraak te voorzien als een bestuurscommissie de betrokken Wmo-adviesraad in 2015 niet wenst te continueren?”

180 Antwoord:

In de verordening staat geen verplichting om Wmo-adviesraden op te richten of te betrekken, enkel een algemene opdracht om inspraak te verlenen. De in de toelichting genoemde voorbeelden zoals Wmo-adviesraad zijn niet uitputtend. Per onderwerp kan op verschillende manieren en bij verschillende gremia inspraak gevraagd worden. Als er geen Wmo-adviesraad in een stadsdeel is, kan dit op andere manieren opgevangen worden.

De heer E.Sengers – Wmo Adviesraad Amsterdam Zuidoost:

“In hoofdstuk 8 tenslotte wordt gesproken over de inspraak op de toekomstige uitwerking van deze verordening. In deze zeer algemeen geformuleerde bepalingen staat de rol van de stedelijke Wmo Adviesraad en van de Adviesraden en –platforms in de stadsdelen niet genoemd. In de toelichting op de verordening en in het verslag van de inspraakbijeenkomst wordt aangegeven dat de verdere uitwerking vooral zal gaan in overleg met Cliëntenbelang en de stedelijke Wmo-Adviesraad. Toch verdient het aanbeveling om de Wmo Adviesraden en de cliënten- en belangenbehartigingsorganisaties in de stadsdelen in de verordening hoofdstuk 8 expliciet te noemen, naast de andere kanalen van inspraak die gebruikt kunnen worden.”

Mevrouw C. Sastro – Platform Gehandicapten Zuidoost:

“De Wmo-adviesraden vormen weliswaar een belangrijk platform, maar zijn slechts één van de platforms via welke inspraak, overleg en advies plaats kan vinden. We adviseren, volgens de regels van agenda 22, ook de lokale bij de Wmo-onderwerpen betrokken georganiseerde bewoners- en belangenbehartigingsorganisaties op gelijke voet met de Wmo-adviesraden actief te benaderen voor inspraak, overleg en advies.”

181 Antwoord:

Wij nemen uw suggesties mee in de nadere uitwerking van deze bepaling; per beleidsveld en ontwikkeling kan dit ook verschillend opgepakt worden, binnen het uitgangspunt als vastgelegd in artikel 8.1.

Inspreker 1:

“Ik heb er zelf achter moeten komen dat er een inspraakmogelijkheid zou zijn. De locatie waar de inspraakmogelijkheid plaatsvond op 17-07-2014 was niet vooraf bekend. Ook is er niet openbaar vermeld of deze locatie rolstoel-toe en doorgankelijk zou zijn, of er een doventolk aanwezig zou zijn, voldoende invaliden parkeerplekken, een aangepast toilet etc. Je kon alleen achter de locatie komen door je aan te melden.”

182 Antwoord:

De mogelijkheid van inspraak is gepubliceerd op de website van de gemeente Amsterdam, in Amsterdam.nl Magazine in de Echo en het Parool om Amsterdammers hierop te attenderen. Aanmelden was noodzakelijk zodat er een inschatting kon worden gemaakt van het aantal deelnemers en op basis daarvan een locatie kon worden gehuurd. Daarna zijn alle mensen die zich hebben

aangemeld tijdig geïnformeerd over de locatie. De gemeente streeft er altijd naar dat locaties rolstoeltoegankelijk zijn. De locatie van de inspraakbijeenkomst was in dit geval rolstoeltoegankelijk.

Netwerk Ouderen Advies Raden:

“Wij stellen voor dit hoofdstuk met de term procedures uit te breiden.

Wij stellen voor om toe te voegen onderstaande artikelen:

Art. 8.2 Bezwaarschriften

In beschikkingen op basis van deze verordening die krachtens de Algemene wet bestuursrecht vatbaar zijn voor bezwaar, wordt de cliënt gewezen op zijn recht binnen zes weken een bezwaarschrift bij het College in te dienen.

Art. 8.3 Beroep

In beschikkingen op basis van deze verordening die krachtens de Algemene wet bestuursrecht vatbaar zijn voor beroep, wordt de cliënt gewezen op zijn recht binnen zes weken een beroepschrift bij de bestuursrechter in te dienen.”

183 Antwoord:

Op grond van de Algemene wet bestuursrecht geldt de mogelijkheid van bezwaar en beroep voor alle beschikkingen op aanvraag, en dit zal in deze beschikkingen aangegeven worden. Cliënten worden daarnaast ook in het onderzoek reeds voorgelicht, ook over de mogelijkheid van een second opinion.
Er is geen noodzaak hier bepalingen in de verordening over op te nemen.

9. Slotbepalingen

Overgangsrecht

Inspreker 10:

“Veel organisaties houden zich nu al aan de nieuwe wet. Er worden al dingen afgebroken, terwijl dat allemaal nog niet nodig is.”

184 Antwoord:

De nieuwe wet geldt pas vanaf 1 januari 2015. Dan is er nog een overgangsrecht tot uiterlijk 2016. Instellingen en aanbieders zijn zich nu al aan het voorbereiden op de nieuwe wet. Op dit moment zullen zij nog gehouden worden aan hetgeen zij moeten leveren en gelden de AWBZ-indicaties of de huidige Wmo-indicaties.

Inspreker 11:

“Kunt u iets meer zeggen over het overgangsrecht? Eerder was het zo dat als iemand een CIZ-indicatie had voor na 2016 degene het recht nog hield voor het hele volgende jaar.”

185 Antwoord:

Wettelijk is bepaald dat voor voormalige AWBZ-voorzieningen en verstrekkingen maximaal een jaar overgangsrecht geldt, zolang het indicatiebesluit dat jaar nog doorloopt. Voor het beschermd wonen geldt de duur van het indicatiebesluit tot een maximum van vijf jaar.

Mevrouw J. Diepenbroek – Ouderen Adviesraad Amsterdam Centrum:

Invoegen :

“Hoofdstuk 9 Bezwaar en beroep

Artikel 9.1 Bezwaar

In beschikkingen op basis van deze verordening die krachtens de Algemene wet bestuursrecht vatbaar zijn voor bezwaar, wordt de cliënt gewezen op zijn recht binnen zes weken een bezwaarschrift bij het college in te dienen.

Artikel 9.2 Beroep

In beschikkingen op basis van deze verordening die krachtens de Algemene wet bestuursrecht vatbaar zijn voor beroep, wordt de cliënt gewezen op zijn recht binnen zes weken een beroepschrift bij de bestuursrechter in te dienen.

186 Antwoord:

Zie antwoord 183.

Hoofdstuk 10 Slotbepalingen (thans hoofdstuk 9)

Artikel 10.1. Evaluatie van de verordening

Het college publiceert jaarlijks voor 1 juli een verslag over de doeltreffendheid en de effecten van deze verordening en zijn nadere regels in de praktijk.

Artikel 10.2. Hardheidsclausule”

Netwerk Ouderen Advies Raden:

“Jaarlijkse evaluatie. De wet schrijft een jaarlijkse evaluatie voor. Deze ontbreekt in de verordening en dient derhalve alsnog daarin te worden opgenomen. Daarom verzoeken wij u onderstaand als extra artikel aan dit hoofdstuk toe te voegen:

Het College publiceert jaarlijks vóór 1 juli een verslag over de doeltreffendheid en de effecten van deze verordening en haar nadere regels in de praktijk.”

187 Antwoord:

Dit is reeds in artikel 2.5.1 en 2.5.3 van de wet vastgelegd en hoeft niet in de Verordening opgenomen te worden.

10. Overige reacties

Inspreker 11:

“Hoe verhoudt het nieuwe zorgverlenersverhaal zich met het coalitieakkoord van Amsterdam? Die willen juist innovatie en nieuwe partijen een kans geven.”

188 Antwoord:

Het uitgangspunt is dat de gemeente Amsterdam in ieder geval in 2015 nog met huidige aanbieders contracten aangaat. Dit betekent dat productontwikkeling en innovatie plaatsvindt met huidige aanbieders. Dat zal hooguit één jaar met een eventuele verlenging van één jaar zijn. Daarna is er ruimte voor nieuwe aanbieders.

De heer Polman (Christelijk Nationaal Vakverbond) – tijdens informatiebijeenkomst:

“Er wordt in de verordening een nieuwe term gebruikt, namelijk, de inclusieve samenleving. Wat is hier de definitie van? Er wordt weer een begrip erbij gehaald. Dat maakt het alleen maar verwarrender. Hou het bij de participatiesamenleving.”

Inspreker 9:

“De hele Wmo heeft het woord ‘inclusief’ niet staan. Waar u dat vandaan haalt, weet ik niet.”

189 Antwoord:

De inclusieve samenleving is een begrip dat in Rijksbeleid wordt genoemd en dat één keer in de aanhef van de verordening vermeld wordt. Het spreekt voor zich en sluit aan bij de geest van de wet.

Marjan Stomp (Cluster Algemeen) – tijdens informatiebijeenkomst:

Houdt een pleidooi voor meer samenhang tussen verschillende zorgaanbieders Wmo, Awbz en zorgverkeers.

De heer G. van Deuren – Stichting OOG, Raad voor Levensbeschouwingen Amsterdam ZO:

“Het naadloos aansluiten van de dienstverlening bij en tussen instellingen dient gewaarborgd te blijven en te worden. In continuïteit zowel op de korte als lange termijn.”

190 Antwoord:

Het streven is om meer in samenhang aanbod aan te bieden. Er is met de zorgverzekeraars ook een overlegverplichting, om beleid en uitvoering met elkaar af te stemmen.

E. Ruppert – Spuistraat 10:

- *“Het voortzetten van de compensatieplicht voor het college bij maatwerkvoorzieningen voorkomt een al te rigoureuze verandering voor cliënten in 2015, 2016 en volgende jaren.*
- *Het inschakelen van MEE voor in ieder geval 2015 voorkomt veel overgangsproblemen voor minder redzame cliënten.*
- *De mogelijkheid van een second opinion is een welkome uitbreiding ten opzichte van eerdere wetgeving.*
- *Is al bekend, hoe periodiek het beleidsplan (art. 2.1.2, eerste lid) door de gemeenteraad van Amsterdam dient te worden vastgesteld? Valt dit samen met de zogeheten meet- en weetplicht (gewenste resultaten, meetcriteria en verantwoording) van het college aan de raad? Zie in dit kader de bijlage bij de brief van de wethouder aan de raad inzake de Wmo 2015, d.d. 4 februari 2014 op blz. 2 onder punt 2.*

191 Antwoord:

De gemeenteraad kan bepalen voor welke periode(n) het beleidsplan wordt vastgesteld. Momenteel wordt hard gewerkt aan het zogenoemde Meerjarenbeleidsplan dat over de drie decentralisaties gaat.

- *Aanbevolen wordt om de zogeheten afstemmingsverplichting van de Wmo-2015 wederkerig te maken en - voor zover dit niet reeds in gang is gezet, alsnog ook op te nemen in de Participatiewet/Jeugdwet en de Wlz/Zorg(verzekerings)wet.”*

192 Antwoord:

Het gaat om een opdracht van de gemeenteraad aan het college, betreffende de drie decentralisaties. Het herhalen in andere verordening voegt inhoudelijk niets toe aan de opdracht.

Mevrouw M. Vink – Platform Mantelzorg Amsterdam:

“Het Platform Mantelzorg Amsterdam vindt het belangrijk om, ongeacht welke keuzes in de verordening ook gemaakt worden, te handelen in de geest van de nieuwe Wmo 2015. Oogmerk van de Wmo is immers dat zorg aansluit bij behoeften en mogelijkheden van mensen.

De gemeente Amsterdam heeft tevens de taak bij te dragen aan een betere financiële houdbaarheid van de langdurige zorg. Maar dit mag nooit de eerste leidraad zijn voor het vormgeven en uitvoeren van beleid voor haar inwoners. De volgorde is dat er moet worden geïnvesteerd in informele zorg; op langere termijn volgt dan een kostenbesparing. Dat betekent dat de gemeenteraad en het College scherp in de gaten moeten houden welke rol het sociale netwerk redelijkerwijs kan spelen bij de ondersteuning van de zorgvrager.

Het Platform Mantelzorg Amsterdam vindt het belangrijk dat de mantelzorger op eigen wijze kan zorgen. Vrijwillig, en waar nodig op maat ondersteund.

Mantelzorg is niet in principe vrijwillig, het is altijd vrijwillig.

Mantelzorgers willen graag voor hun naaste zorgen, maar dat wil zeker niet zeggen dat professionele zorg door mantelzorg kan worden vervangen.

De uitvoering van de regelingen uit de Wmo-verordening zijn van invloed op de belasting van de mantelzorg. Uitgangspunt moet zijn dat de belasting van de mantelzorg voor ogen gehouden moet worden.”

193 Antwoord:
Dank voor uw input. De gemeente is voornemens in de geest van de Wmo 2015 te handelen.

De heer E.Sengers – Wmo Adviesraad Amsterdam Zuidoost:

“Aan de basis van de Wmo en deze verordening liggen bepaalde waarden en beelden van mens en maatschappij. Van daaruit worden dit soort verordeningen geschreven en krijgen ze hun samenhang. Het zwaartepunt in deze verordening ligt naar de mening van de Wmo-Adviesraad bij de bezuinigingen die nodig zijn. Dat mag echter niet allesbepalend zijn. Indien waarden als solidariteit, betrokkenheid, en menselijkheid sterker in de focus komen, ontstaat er een ander soort verordening.”

194 Antwoord:
De verordening is opgesteld met enerzijds het belang van de cliënt als ijkpunt, en aan de andere kant de houdbaarheid van het stelsel op de langere termijn. Dit laatste is ook in het belang van de cliënt.

Inspreker 1:

“In de inleiding wordt nergens gesproken over eigen regie. Om te kunnen participeren is het nodig de regie te voeren over je eigen leven.”

“Eigen regie hoort het uitgangspunt van beleid te zijn en eigen kracht en eigen verantwoordelijkheid volgen de eigen regie.”

“Heldere en gelijke (in alle gemeente dezelfde betekenis) formulering van het begrip “eigen verantwoordelijkheid” is wenselijk. In de praktijk worden de begrippen “eigen kracht”, “eigen regie” en “eigen verantwoordelijkheid” nogal eens door elkaar gehaald. Dit kan ten koste gaan van de eigen regie en van gezamenlijke verantwoordelijkheden.”

195 Antwoord:
Zelfredzaamheid bevorderen omvat ook eigen regie. Eigen regie is iets om na te streven en te stimuleren. Eigen verantwoordelijkheid is daarentegen wat men geacht kan worden op zich te nemen zonder daarbij van de overheid een rol te vragen of te verwachten. Eigen kracht kan de eigen verantwoordelijkheid overstijgen en naar eigen regie reiken, al dan niet met ondersteuning van de gemeente.

Inspreker 14:

“(...) verder wordt alles veel duurder, waarbij geen rekening wordt gehouden met bij bijv dagbesteding dementie, dat er nog kinderen in huis zijn, die ook geld kosten. Geld dat door het kabinet extra is beloofd wordt niet geormerkt en ik vrees dat dat dan ook niet terecht komt waar het voor bedoeld is.”

196 Antwoord:

De gemeente heeft een langere termijn verantwoordelijkheid voor de stad en zijn burgers, en heeft er alle belang bij dat geld dat voor een bepaald doel is bestemd ook dat doel bereikt. Het belang van de burgers en van de gemeente vallen in die zin samen.

Mevrouw J. Clement – Wmo Adviesraad West:

“Het is goed om te zien dat er een samenvatting bij de verordening is gevoegd. Dit heeft er echter niet voor gezorgd dat de verordening begrijpelijk voor de eindgebruiker is geworden. We hechten eraan te melden dat transparantie voor de burger belangrijk is. Aan de hand van de verordening en samenvatting is het onduidelijk om te weten waar men aan toe is. Wij adviseren in het proces aandacht te besteden aan transparantie en begrijpelijkheid. Niet alleen voor de professionals, maar ook voor de eindgebruiker in de wijken zelf.”

Mevrouw C. Bruggeling – HVO-Querido:

“Het valt ons op dat door het gehele document de begrippen onvoldoende staan uitgelegd. Wij adviseren de begripsbepalingen verder uit te werken waardoor de rechten van burgers duidelijker omschreven zijn.”

197 Antwoord:

Dank voor uw suggestie, uitwerking van begrippen gebeurt in Nadere regels en Beleidsregels..

Mevrouw J. Diepenbroek – Ouderen Adviesraad Amsterdam Centrum:

“Enerzijds ontstaat die indruk bij het lezen van de Wet: er is veel aandacht voor, en nadruk op de positie van de cliënt, terwijl daartegenover in de verordening toch erg de positie van het college centraal staat, (...). Dat betekent dat het college in ieder van die gevallen aan de in die tekst genoemde mogelijkheden naar eigen goeddunken andere punten, criteria of eisen kan toevoegen. De gegeven opsomming is dan immers niet limitatief; niets is zeker en alles is in principe. Daardoor is in veel concrete situaties in de verordening de rechtszekerheid van de cliënt vloeibaar rubber geworden.”

198 Antwoord:

De rechtszekerheid van de burger, in de zin dat de burger besluiten onafhankelijk kan laten toetsen en kan klagen over gedragingen is volledig gewaarborgd. Dit betekent niet dat alle rechten op zorg die in het verleden zijn ontstaan tot in lengte der jaren voortgezet kunnen worden. De keuzes die de gemeente maakt in de uitvoering van de Wmo worden door de gemeenteraad gecontroleerd, en u kunt de gemeenteraad via inspreken ter raadscommissievergadering en via de verkiezingen hierop aanspreken.

Mevrouw M. Fritschy – Stedelijke Wmo Adviesraad:

De Stedelijke Wmo-Adviesraad mist in de verordening de relatie, dan wel een verwijzing naar zowel de verordening Zorg voor Jeugd als de verordening inzake de Participatiewet. Bijvoorbeeld als het gaat om gebruik van het PGB; de overgang van de hulp van 18- naar 18+; (WAJONGcliënten)dagbesteding en vervoer buiten de regio; cliëntenparticipatie.

199 Antwoord:
Zie artikel 1.2 derde lid.

Mevrouw M. Fritschy – Stedelijke Wmo Adviesraad:

De Stedelijke Wmo-Adviesraad is van mening dat de nadruk in de verordening sterk ligt op de zelfredzaamheid van de burgers; de aanspraken die burgers in alle redelijkheid op de voorzieningen kunnen maken spreekt onvoldoende uit de tekst.

De Stedelijke Wmo-Adviesraad wil benadrukken dat zij vinden dat mensen niet mogen afzien van een vraag om zorg omwille van het geld (eigen bijdrage) wanneer zij die zorgvraag wel degelijk hebben.

200 Antwoord:
Wij hebben getracht recht te doen aan de geest van de Wmo, die wij delen, zonder afbreuk te doen aan gerechtvaardigde rechten van Amsterdammers.

Mevrouw M. Fritschy – Stedelijke Wmo Adviesraad:

Wij willen benadrukken dat er een belangrijke groep cliënten is, waarbij zelfredzaamheid en mogelijkheden tot participatie aan de samenleving tot een minimum is beperkt. (...) Om uitsluiting te voorkomen dringen we er op aan dat in het beleidsplan en de uitwerking daarvan aandacht wordt besteed aan de communicatie en de toegankelijkheid voor deze groep.

201 Antwoord:
Het Meerjarenbeleidsplan is in voorbereiding. Dit volgt een apart traject en wordt ook voor inspraak voorgelegd.

Mevrouw C. Sastro – Platform Gehandicapten Zuidoost:

“In 2015, (...) zal het VN-Verdrag (de populaire benaming is Agenda 22) inzake de rechten van personen met een handicap door Nederland worden geratificeerd, en daarmee een vast basisonderdeel worden van onze wet- en regelgeving. We missen in deze verordening verwijzing naar, en toetsing aan dit VN-verdrag, omdat we het vanzelfsprekend vinden dat deze verordening niet in strijd mag zijn met agenda 22, en ook de geest van agenda 22 dient uit te stralen. (...) Vandaar dat we er op aandringen juist in deze verordening de noodzaak van het behoud van eigen regie, in het bijzonder van mensen met een ondersteuningsbehoefte, te benoemen, en duidelijke regels in te bouwen om het behoud van eigen regie van de burger ook daadwerkelijk te waarborgen.”

202 Antwoord:
Wij hebben naar ons oordeel aan de opdracht voldaan zoals u die benoemt.

Inspreker 12:

“In de hele WMO wordt weinig stilgestaan bij de doelgroep meervoudig gehandicapte kinderen te Amsterdam. (...) Een gemeente hoort ook voor deze doelgroep verantwoordelijkheid te nemen. (...)Mijn vraag is dan ook om meer aandacht te besteden aan de doelgroep meervoudig gehandicapte kinderen onder de 12 jaar. Als het niet staat beschreven in de WMO hier dan mogelijkheden voor geven om een uitzondering hier op te maken.”

203 Antwoord:
Zorg aan jeugd behoort tot het domein van de Jeugdwet. Ik wil u verwijzen naar de desbetreffende Verordening zorg voor de jeugd. Overigens is een verordening een kaderstellend document waarin niet tot in details op doelgroepen wordt ingegaan. In het beleidsplan, en de Nadere regels en Beleidsregels, zal meer specifiek op de uitwerking van het stelsel worden ingegaan.

Inspreker 5:

“Link met de Participatiewet: specifieke aandacht dient ook te worden besteed aan de inkomenspositie van jongeren met autisme (18+) die vastgelopen zijn op school en in werk en vrijwel zonder inkomen komen te zitten omdat ouders geacht worden hen te onderhouden.”

204 Antwoord:
Een verordening is een kaderstellend document waarin niet tot in details op doelgroepen wordt ingegaan. In het domeinoverstijgende Meerjarenbeleidsplan dat in voorbereiding is, en in de regelgeving betreffende de Participatiewet, zal meer specifiek op de uitwerking van het stelsel worden ingegaan wat betreft inkomensgerelateerde kwesties.

Bijlage Overzicht ontvangen reacties

Schriftelijke reacties (brief, mail)

14-07-2014	Mevrouw J. Krijnen (thuiszorginstelling)	Email
16-07-2014	Inspreker 16	Schriftelijk
27-07-2014	De heer R. de Velde (Sarazorg)	Webformulier
30-07-2014	Inspreker 17	Webformulier
11-08-2014	E. Ruppert (Spuistraat 10 Advocaten)	Webformulier
11-08-2014	Mevrouw M. Fabris (Arkin)	Email
13-08-2014	Inspreker 18	Webformulier
18-08-2014	Mevrouw S. Zonneveld (Huisartsenkring Amsterdam /Almere)	Webformulier
20-08-2014	Mevrouw M. Vink (Platform Mantelzorg Amsterdam)	Webformulier
22-08-2014	Inspreker 1	Email
23-08-2014	Mevrouw H. Boumans (Ypsilon en stichting Eiwerk)	Webformulier
24-08-2014	De heer E. Sengers (Wmo Adviesraad Amsterdam Zuidoost)	Webformulier
25-08-2014	Inspreker 14	Webformulier
25-08-2014	Mevrouw J. Clement (Wmo Adviesraad West)	Webformulier
25-08-2014	Mevrouw M. Koopman (Evean)	Webformulier
27-08-2014	De heer G. de Jager (Stadsdorpen Amsterdam)	Webformulier
28-08-2014	De heer H. van Haaster (IGPB en Resultaatmeetgroep)	Webformulier
27-08-2014	Inspreker 3	Webformulier
29-08-2014	Mevrouw C. Bruggeling (HVO Querido)	Webformulier
28-08-2014	De heer G. van Deuren (Stichting OOG)	Webformulier
29-08-2014	Mevrouw J. Diepenbroek (OAR Centrum)	Webformulier
28-08-2014	Stedelijke Wmo Adviesraad	Webformulier
28-08-2014	Inspreker 2	Webformulier
29-08-2014	Netwerk Ouderen Adviesraden	Webformulier
29-08-2014	Mevrouw C. Sastro (Platform Gehandicapten Zuidoost)	Webformulier
29-08-2014	De heer M. Ayranci (HTIB)	Webformulier
29-08-2014	Inspreker 12	Webformulier
29-08-2014	Inspreker 5	Webformulier
29-08-2014	KansPlus	Schriftelijk
30-08-2014	Markant	Webformulier
29-08-2014	Clëntenbelang Amsterdam	Webformulier